

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΖ' - Τεύχος 11 - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας κ. Κύριλλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Ν. Κάλτζιας, Ἰασιῶν 1 – 115 21 Ἀθήνα, Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ ἀνακοινώσεων καὶ εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	836
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ	
Ἡ Ἐκκλησία ἀπέναντι στή σύγχρονη κρίση	837
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	
<i>Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου,</i> <i>Στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο γιὰ ταχεῖα ἀνάρρωση</i>	840
<i>Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,</i> <i>Εὐχαριστήριος Ἐπιστολὴ πρὸν τὴν Α.Θ.Μ. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη</i> <i>κ. Βαρθολομαῖο</i>	841
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
<i>Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,</i> <i>Φτώχεια καὶ Κοινωνικὸς Ἀποκλεισμὸς</i>	842
ΟΜΙΛΙΑΙ	
<i>Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου,</i> <i>Σκοποὶ καὶ προοπτικὲς τῆς λειτουργίας τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου</i> <i>Προσκυνηματικῶν περιηγήσεων</i>	845
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
Ἔγκρισις Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν	850
<i>Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν, καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ,</i> <i>Περιουσία καὶ οἰκονομικὰ τῆς Ἐκκλησίας</i>	852
<i>Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,</i> <i>Χαιρετισμὸς στὸ Συνέδριο τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων</i>	858
<i>Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου,</i> <i>Χαιρετισμὸς στὸ Συνέδριο τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων</i>	860
<i>Υπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Εὐαγγέλου Βενιζέλου,</i> <i>Χαιρετισμὸς στὸ Συνέδριο τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων</i>	862
<i>Ἀρχηγοῦ ΓΕΕΘΑ Πτεράρχου κ. Ἰωάννου Γιάγκου,</i> <i>Χαιρετισμὸς στὸ Συνέδριο τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων</i>	865
<i>Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης, καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ,</i> <i>Τὸ ὑπὸ ἔκδοσιν Στρατιωτικῶν Εὐχολόγιον</i>	867
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	876
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ.....	892
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	896
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	906
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΜΟΥ ΠΖ' (2010).....	909

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Τ Ο ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ τοῦ περιοδικοῦ “ΕΚΚΛΗΣΙΑ” ἀρχίζει μὲ τὴν Ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴ σύγχρονη κρίση.

Στὴ συνέχεια δημοσιεύεται ἡ εὐχετήριος ἐπιστολὴ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο γιὰ ταχεῖα ἀνάρρωση, καθὼς καὶ ἡ εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τοῦ Μακαριωτάτου.

Στὴ στήλη τῶν Μηνυμάτων δημοσιεύουμε τὸ μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς τὴν Ἡμερίδα γιὰ τὴ Φτώχεια καὶ τὸν Κοινωνικὸ ἀποκλεισμό, τὴν ὁποία διοργάνωσε στὴ Θεσσαλονίκη στὶς 23.11.2010 ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων.

Στὴ στήλη τῶν Ὁμιλιῶν δημοσιεύεται ἡ εἰσήγηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος, ὁ ὁποῖος ἐκπροσώπησε τὴν Ἱερὰ Σύνοδο στὴν Ἡμερίδα γιὰ τὸν Ὁρησκευτικὸ Τουρισμὸ πὺ διοργανώθηκε ἀπὸ τὸ Τμῆμα Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τὸ Τμῆμα Διοίκησης Τουριστικῶν Ἐπιχειρήσεων τοῦ Τ.Ε.Ι. Ἀθηνῶν στὴν Πεντέλη (16.11.2010).

Στὰ Συνοδικὰ Ἀνάλεκτα δημοσιεύουμε τὶς νέες Ἱερὲς Ἀκολουθίες πὺ ἐγκρίθηκαν ἀπὸ τὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου καθὼς καὶ τὴν εἰσήγηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας κ. Ἐφραίμ στὴν Ἡμερίδα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὴν Πεντέλη στὶς 4.6.2010. Στὴν ἴδια ἐνότητα θὰ βρεῖτε τοὺς χαιρετισμοὺς καὶ τὶς εἰσηγήσεις πὺ παρουσιάσθηκαν κατὰ τὴν Ἡμερίδα τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων στὴν Πεντέλη στὶς 21.10.2010. Ἡ Ἡμερίδα διοργανώθηκε ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων καὶ τὴ Διεύθυνση Ὁρησκευτικοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ἡ δημοσίευση τῶν εἰσηγήσεων θὰ συνεχισθεῖ τὸν Ἰανουάριο.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους ὁλοκληρώνεται μὲ τὶς συνήθειες στήλες τῶν Κανονισμῶν, τῶν Προκηρύξεων, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν εἰδήσεων.

Ἡ Ἐκκλησία ἀπέναντι στή σύγχρονη κρίση

(Ἀπό τὸ φυλλάδιο ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ, ἀριθμὸς 44, πὺ διενεμήθη μέσῳ τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος)

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία συνήλθε στήν τακτική Συνεδρία τῆς ἀπὸ 5ης-8ης Ὀκτωβρίου τ.ἔ., αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ ἀπευθυνθεῖ στὸ πλήρωμά τῆς, στὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε καλοπροαίρετο ἄνθρωπο, γιὰ νὰ μιλήσει μὲ τὴ γλῶσσα τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ἀγάπης.

Οἱ ἡμέρες πὺ ζοῦμε εἶναι δύσκολες καὶ κρίσιμες. Περνάμε ὡς χώρα μιὰ δεινὴ οικονομικὴ κρίση πὺ δημιουργεῖ στοὺς πολλοὺς ἀνασφάλεια καὶ φόβο. Δὲν γνωρίζουμε τί εἶναι αὐτὸ πὺ μᾶς ἔρχεται τὴν ἐπόμενη μέρα. Ἡ χώρα μας φαίνεται νὰ μὴν εἶναι πλέον ἐλεύθερη ἀλλὰ νὰ διοικεῖται ἐπὶ τῆς οὐσίας ἀπὸ τοὺς δανειστὲς μας. Γνωρίζουμε ὅτι πολλοὶ περιμένετε ἀπὸ τὴν ποιμαίνουσα Ἐκκλησία νὰ μιλήσει καὶ νὰ τοποθετηθεῖ πάνω στὰ γεγονότα πὺ παρακολουθοῦμε.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι αὐτὸ πὺ συμβαίνει στήν πατρίδα μας εἶναι πρωτόγνωρο καὶ συνταρακτικό. Μαζὶ μὲ τὴν πνευματικὴ, κοινωνικὴ καὶ οικονομικὴ κρίση συμβαδίζει καὶ ἡ πάσης φύσεως ἀνατροπὴ. Πρόκειται γιὰ προσπάθεια ἐκρίζωσης καὶ ἐκθεμελίωσης πολλῶν παραδεδομένων, τὰ ὁποῖα ὡς τώρα θεωροῦνταν αὐτονόητα γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας. Ἀπὸ κοινωνικῆς πλευρᾶς ἐπιχειρεῖται μιὰ ἀνατροπὴ δεδομένων καὶ δικαιωμάτων καὶ μάλιστα μὲ ἓνα πρωτοφανὲς ἐπιχείρημα. Τὰ ἀπαιτοῦν τὰ μέτρα αὐτὰ οἱ δανειστὲς μας. Δηλώνουμε δηλαδὴ ὅτι εἴμαστε μιὰ χώρα ὑπὸ κατοχὴ καὶ ἐκτελοῦμε ἐντολὲς τῶν κυριάρχων - δανειστῶν μας. Τὸ ἐρώτημα, τὸ ὁποῖο γεννᾶται, εἶναι ἐὰν οἱ ἀπαιτήσεις τοὺς ἀφοροῦν μόνον σὲ οικονομικὰ

καὶ ἀσφαλιστικὰ θέματα ἢ ἀφοροῦν καὶ στήν πνευματικὴ καὶ πολιτιστικὴ φυσιογνωμία τῆς Πατρίδος μας.

Μπροστὰ στήν κατάσταση αὐτὴ ὁ κάθε λογικὸς ἄνθρωπος διερωτᾶται· γιατί δὲν πήραμε νωρίτερα ὅλα αὐτὰ τὰ δύσκολα μέτρα, πὺ σήμερα χαρακτηρίζονται ἀναγκαῖα. Ὅλες αὐτὲς τὲς παθογένειες τῆς κοινωνίας καὶ τῆς οικονομίας, πὺ σήμερα ἐπιχειροῦμε μὲ βίαιο τρόπο νὰ ἀλλάξουμε, γιατί δὲν τὲς ἀλλάξαμε στήν ὥρα τοὺς; Γιατί ἔπρεπε νὰ φθάσουμε ὡς ἐδῶ; Τὰ πρόσωπα στήν πολιτικὴ σκηνὴ τοῦ τόπου μας εἶναι, ἐδῶ καὶ δεκαετίες, τὰ ἴδια. Πῶς τότε ὑπολόγιζαν τὸ πολιτικὸ κόστος, γνωρίζοντας ὅτι ὀδηγοῦν τὴν χώρα στήν καταστροφὴ καὶ σήμερα αἰσθάνονται ἀσφαλεῖς, γιατί ἐνεργοῦν ὡς ἐντολοδόχοι; Σήμερα γίνονται ριζικὲς ἀνατροπὲς, γιὰ τὲς ὁποῖες ἄλλοτε θὰ ἀναστατωνόταν ὅλη ἡ Ἑλλάδα καὶ σήμερα ἐπιβάλλονται χωρὶς σχεδὸν ἀντιδράσεις.

Ἡ οικονομικὴ μας κρίση μὲ πολὺ ἀπλὰ λόγια ὀφείλεται στή διαφορὰ μεταξὺ παραγωγῆς καὶ κατανάλωσης. Στὸν ἀργὸ ρυθμὸ τῆς παραγωγῆς πὺ ἐπιτυγχάνουμε ἀπέναντι στὸ ὑψηλὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο πὺ μάθαμε νὰ ζοῦμε. Ὅταν ὅσα καταναλώνουμε εἶναι πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα παράγουμε, τότε τὸ οικονομικὸ ἰσοζύγιο γέρνει πρὸς τὴν πλευρὰ τῶν ἐξόδων. Ἡ χώρα μας, γιὰ νὰ ἀντεπεξέλθει, ἀναγκάζεται νὰ δανείζεται μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ διαταραγμένο ἰσοζύγιο θὰ ἀνακάμψει. Ὅταν αὐτὸ δὲν γίνεται καὶ οἱ δανειστὲς ἀπαιτοῦν τὴν ἐπιστροφὴ τῶν δανεισθέντων σὺν τόκῳ, τότε φθάνουμε στήν κρίση καὶ στήν χρεωκοπία. Ἡ οικονομικὴ κρίση, ἡ ὁποία ταλαιπωρεῖ καὶ δυναστεύει τὴν χώρα μας εἶναι ἡ κορυφὴ τοῦ παγόβουνου. Εἶναι συνέπεια καὶ καρπὸς μιᾶς ἄλλης κρίσης, τῆς πνευματικῆς.

Ἦδη ἡ δυσαναλογία μεταξύ παραγωγῆς καὶ κατανάλωσης συνιστᾷ ὄχι μόνον οἰκονομικὸ μέγεθος, ἀλλὰ πρωτίστως πνευματικὸ γεγονός. Σημεῖο πνευματικῆς κρίσης, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τόσο στὴν ἡγεσία, ὅσο καὶ στὸν λαό. Μιὰ ἡγεσία πού δὲν μπόρεσε νὰ σταθεῖ ὑπεύθυνα ἀπέναντι στὸ λαό, πού δὲν μπόρεσε ἢ δὲν ἤθελε νὰ μιλήσει τῆ γλῶσσα τῆς ἀλήθειας, πού προέβαλε λαθεμένα πρότυπα, πού καλλιέργησε τὶς πελατειακῆς σχέσεις, μόνον καὶ μόνο γιατί εἶχε ὡς στόχο τὴν κατοχὴ καὶ τὴ νομὴ τῆς ἐξουσίας. Μιὰ ἡγεσία πού στὴν πράξη ἀποδεικνύεται ὅτι οὐσιαστικὰ ὑπονόμευσε τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τῆς χώρας καὶ τοῦ λαοῦ.

Κι ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ἕνας λαός, ἐμεῖς, πού λειτουργήσαμε ἀνεύθυνα. Παραδοθήκαμε στὴν εὐμάρεια, στὸν εὐκόλο πλουτισμὸ καὶ στὴν καλοπέραση, ἐπιδοθήκαμε στὸ εὐκόλο κέρδος καὶ στὴν ἐξαπάτηση. Δὲν προβληματισθήκαμε γιὰ τὴν ἀλήθεια τῶν πραγμάτων. Ἡ αὐθαίρετη ἀπαίτηση δικαιομάτων ἀπὸ συντεχνίες καὶ κοινωνικῆς ομάδες μὲ πλήρη ἀδιαφορία γιὰ τὴν κοινωνικὴ συνοχὴ συνετέλεσαν κατὰ ἓνα μεγάλο μέρος στὴν σημερινὴ κατάσταση.

Ἡ οὐσία τῆς πνευματικῆς κρίσης εἶναι ἡ ἀπουσία νοήματος ζωῆς καὶ ὁ ἐγκλωβισμὸς τοῦ ἀνθρώπου στὸ εὐθύγραμμο παρόν, δηλαδή ὁ ἐγκλωβισμὸς τοῦ στὸ ἐγκωκρατούμενο ἔνστικτο. Ἐνα παρόν χωρὶς μέλλον, χωρὶς ὄραμα. Ἐνα παρόν καταδικασμένο στὸ ἀνιαρὸ καὶ μονότονο. Ἡ μετατροπὴ τῆς ζωῆς σ' ἓνα χρονικὸ διάστημα ἀνάμεσα σὲ δύο ἡμερομηνίες, αὐτές, τῆς γέννησης καὶ τῆς ταφῆς, μὲ ἄγνωστο τὸ μεταξὺ τους διάστημα. Σὲ μιὰ τέτοια προοπτικὴ τὸ **ἄ-σκοπο** συναγωνίζεται τὸ **παρά-λογο** καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν κερδίζει πάντα τὸ τραγικὸ. Ὄταν ἀπευθύνεσαι σὲ νέους ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἐρωτᾷς: «γιατί παιδί μου παίρνεις ναρκωτικά;» καὶ σοῦ ἀπαντοῦν: «πέστε μου σεῖς γιατί νὰ μὴν πάρω; Δὲν ἐλπίζω τίποτα, δὲν περιμένω τίποτα, ἡ μόνη μου χαρὰ εἶναι ὅταν τρουπάω τὴν ἔνεση καὶ ταξιδεύω» ἢ ὅταν ἐπισημαίνεις σὲ ἓνα νέο ἀνθρώπο ὅτι παίρνοντας ναρκωτικὰ θὰ πεθάνει καὶ ἐκεῖνος σοῦ ἀπαντᾷ μὲ ἓνα τραγικὸ χαμόγελο: «σεῖς δὲν καταλαβαίνετε ὅτι ἐγὼ παίρνω ναρκωτικά γιὰ νὰ ζήσω», τότε ἀντιλαμβάνεσαι πόσο ἀπίστευτα ἀληθινὰ καὶ πόσο τραγικὰ ἐπίκαιρα εἶναι τὰ παραπάνω λόγια. Ἄντι

λοιπὸν γιὰ νόημα ζωῆς κυνηγήσαμε τὴν εὐμάρεια, τὴν καλοπέραση, τὴν οἰκονομικὴ ἰσχύ. Ὄταν ὅμως δὲν ὑπάρχει ἄλλο ὄραμα ζωῆς πέρα ἀπὸ τὴν κατανάλωση, ὅταν ἡ οἰκονομικὴ δύναμη καὶ ἡ ἐπίδειξή της γίνεται ὁ μόνος τρόπος κοινωνικῆς καταξίωσης, τότε ἡ διαφθορὰ εἶναι ὁ μόνος δρόμος ζωῆς, διότι διαφορετικὰ, ἂν δὲν εἶσαι διεφθαρμένος, εἶσαι ἀνόητος. Ἔτσι σκέφθηκαν καὶ ἔπραξαν πολλοί, ἔτσι φθάσαμε στὴ διαφθορὰ καὶ τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ καὶ μέρους τοῦ λαοῦ μας. Τὸ ἐρώτημα - δίλημμα τοῦ Ντοστογιέφσκι «ἐλευθερία ἢ εὐτυχία;» τὸ ζοῦμε πλέον σὲ ὅλη του τὴν τραγικότητα. Διαλέξαμε μιὰ πλαστὴ εὐμάρεια καὶ χάσαμε τὴν ἐλευθερία τοῦ προσώπου μας, χάσαμε τὴν ἐλευθερία τῆς χώρας μας. Σήμερα ὁ ἄνθρωπος δικαίως ἴσως τρέμει μήπως μειωθεῖ τὸ εἰσόδημά του, ἀλλὰ δὲν ἀνησυχεῖ τὸ ἴδιο γιὰ τὸ ἔλλειμμα παιδείας πού ἀφορᾷ στὰ παιδιά του καὶ δὲν ἀγωνιᾷ γιὰ τὰ παιδιά πού σβήνουν μέσα στὶς ποικίλες ἐξαρτήσεις, δὲν ἀγωνιᾷ γιὰ τὸν εὐτελισμὸ τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου. Αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ οὐσία τῆς ἀληθινῆς κρίσης καὶ ἡ πηγὴ τῆς οἰκονομικῆς κρίσης τὴν ὁποία τόσο ἀνελέητα ἐκμεταλλεύονται οἱ σύγχρονοι «ἔμποροι τῶν Ἐθνῶν».

Στὴν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας ἐμεῖς, οἱ πνευματικοὶ σας πατέρες, κάναμε τὴν αὐτοκριτικὴ μας, θελήσαμε νὰ ἀναμετρηθοῦμε μὲ τὶς εὐθύνες μας καὶ νὰ ἀναζητήσουμε μὲ τόλμη τὸ μερίδιο τῆς ἐνδεχομένης δικῆς μας ὑπαιτιότητας στὴν παρούσα κρίση. Ξέρουμε ὅτι κάποιες φορὲς σᾶς πικράναμε, σᾶς σκανδαλίσαμε ἴσως. Δὲν ἀντιδράσαμε ἄμεσα καὶ καιρῶνα σὲ συμπεριφορὲς πού σᾶς πλήγωσαν. Οἱ ἔμποροι τῆς κατεδάφισης τῆς σχέσης τοῦ λαοῦ μὲ τὴν ποιμαίνουσα Ἐκκλησία του ἐκμεταλλεύτηκαν στὸ ἔπακρο καὶ πραγματικὰ ἡ κατασκευασμένα σκάνδαλα καὶ προσπάθησαν νὰ διαρρήξουν τὴν ἐμπιστοσύνη σας στὴν Ἐκκλησία.

Θέλουμε νὰ σᾶς ποῦμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὸ ἀντίδοτο τῆς κατανάλωσης ὡς τρόπο ζωῆς καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ ἄσκησις. Καὶ ἐὰν ἡ κατανάλωση εἶναι τὸ τέλος, γιατί ἡ ζωὴ δὲν ἔχει νόημα, ἡ ἄσκησις εἶναι δρόμος, γιατί ὁδηγεῖ σὲ ζωὴ μὲ νόημα. Ἡ ἄσκησις δὲν εἶναι στέρηση τῆς ἀπόλαυσης, ἀλλὰ ἐμπλουτισμὸς τῆς ζωῆς μὲ νόημα. Εἶναι ἡ προπόνησις τοῦ ἀθλητῆ πού ὁδηγεῖ στὸν ἀγῶνα καὶ στὸ μετάλλιο καὶ αὐτὸ τὸ μετάλλιο εἶναι ἡ ζωὴ πού

νικά τὸ θάνατο, ἡ ζωὴ ποὺ πλουτίζεται μὲ τὴν ἀγάπη. Ἡ ἄσκησις εἶναι τότε ὁδὸς ἐλευθερίας, ἐναντίον τῆς δουλείας τοῦ περιττοῦ. Εἶναι αὐτὴ ἡ δουλεία ποὺ σήμερα μᾶς εὐτελίζει.

Μᾶς προβληματίζει ἡ κατάσταση τῆς Παιδείας μας, γιατί τὸ σημερινὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα ἀντιμετωπίζει τὸν μαθητὴ ὄχι ὡς πρόσωπο ἀλλὰ ὡς ἠλεκτρονικὸ ὑπολογιστὴ καὶ τὸ μόνο ποὺ κάνει εἶναι νὰ «τὸν φορτώνει» μὲ ὕλη ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν ὅλη του προσωπικότητα καὶ γι' αὐτὸ τὰ παιδιά μας δικαιολογημένα ἀντιδρῶν. Γι' αὐτὸ ἀγωνισοῦμε γιὰ τὸ νέο Λύκειο ποὺ ἐτοιμάζεται. Πιστεύουμε ὅτι ὄντως τὰ σχολικὰ βιβλία γράφονται μὲ τὴν εὐθύνη τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ τὸ περιεχόμενό τους ἀφορᾷ καὶ στὸν τελευταῖο Ἕλληνα πολίτη, ποὺ περιμένει ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν του νὰ μεταφέρει μὲ δύναμη τὴ δική του ταπεινὴ φωνή.

Αἰσθανόμαστε ὅτι ὅλοι οἱ ἐνοριακοὶ μας ναοὶ πρέπει νὰ γίνουν χῶροι φιλόξενοι γιὰ τοὺς νέους μας, ὅπως εἶναι ἤδη ἀρκετοὶ ἀπὸ αὐτοὺς, στοὺς ὁποίους πολλὰ νέα παιδιά καταφεύγουν ζητώντας νόημα καὶ ἐλπίδα.

Ξέρουμε ὅτι ζητᾶτε ἀπὸ ἐμᾶς, τοὺς Ποιμένες σας, μιὰ Ἐκκλησίαν μὲ ἡρωισμό, μὲ νεῦρο, μὲ λόγο προφητικὸ, μὲ σύγχρονο νεανικὸ λόγο, ὄχι ἐκκοσμιευμένη, ἀλλὰ ἀγιαζομένη καὶ ἀγιαζούσα, μιὰ Ἐκκλησίαν ἐλευθέρην καὶ ποιμαίνουσαν μετὰ δυνάμεως. Μιὰ Ἐκκλησίαν ποὺ δὲν θὰ φοβᾶται νὰ ἀμυνθεῖ στὸ πονηρὸ σύστημα αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἔστω κι ἂν ἡ ἀντίστασις σημαίνει διωγμὸ ἢ καὶ μαρτύριο.

Ἡ Ἐκκλησίαν εἶναι ὁ μόνος ὀργανισμὸς ποὺ μπορεῖ νὰ σταθεῖ ἄμεσα δίπλα στὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ τὸν στηρίξει. Ἐκκλησίαν ὅμως εἶμαστε ὅλοι μας καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ δύναμή μας καὶ ἡ δύναμή της. Τὴν ἐνότητα μεταξὺ τῶν ποιμένων καὶ τοῦ λαοῦ ἔχουν στόχο οἱ ἔμποροι τῶν λαῶν γι' αὐτὸ προσπαθοῦν νὰ τὴν ναρκοθετήσουν. Ξέρουν ὅτι ἅμα θὰ «πατάξουν» τὸν ποιμένα, εὐκόλα θὰ σκορπίσουν τὰ πρόβατα καὶ θὰ τὰ ὑποτάξουν. Διδαχθεῖτε ἀπὸ τὴν ἱστορίαν ὅτι ὅπου ὁ Θεὸς πολεμήθηκε τελικὸς στόχος ἦταν ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ εὐτελισμὸς του. Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλύτερη καταξίωση τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου. Ἡ Ἐκκλησίαν δὲν ἀντιμάχεται τὴν Πολιτείαν, ἀλλὰ ἐκείνους ποὺ ἐκμεταλλευόμενοι τὴν Πολιτείαν καὶ κρυμένοι πίσω

ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν ἐπιχειροῦν νὰ σᾶς στερήσουν τὴν ἐλπίδαν. Νὰ θυμᾶσθε ὅτι γιὰ πολλοὺς οἰκονομολόγους ἡ παρούσα κρίσις εἶναι κατασκευασμένη, εἶναι μιὰ κρίσις - ἐργαλεῖο ποὺ ἀποβλέπει στὸν παγκόσμιον ἔλεγχον ἀπὸ δυνάμεις ποὺ δὲν εἶναι φιλόανθρωπες.

Ἡ Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἔχει λόγο γιὰ τὴν σημερινὴ κρίσιμη κατάσταση, διότι δὲν ἔπαυε νὰ ἀποτελεῖ σάρκα τοῦ κόσμου, μέρος τῆς Ἱστορίας. Δὲν μπορεῖ νὰ ἀνέχεται κανενὸς εἶδους ἀδικίαν, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ δείχνει ἐτοιμότητα γιὰ μαρτυρίαν καὶ μαρτύριο. Γνωρίζουμε ὅτι οἱ ἄνθρωποι δίπλα μας πεινοῦν, βρίσκονται σὲ ἔνδειαν, ἀσφυκτιοῦν οἰκονομικά, ἡ ἀπελπισίαν πολλὰς φορὰς κυριεύει τὴν καρδίαν τους. Τὸ γνωρίζουμε γιατί πρῶτος σταθμὸς τους στὴν ἀναζήτησις ἐλπίδας εἶναι ὁ Ναὸς τῆς περιοχῆς τους, ἡ ἐνορία τους. Στόχος καὶ ἀγῶνας μας εἶναι ἡ κάθε ἐνορία νὰ γίνῃ τὸ κέντρο ἀπ' ὅπου ὅλη ἡ ποιμαντικὴ δραστηριότητα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας θὰ ἀγκαλιάσει ὅλη τὴν τοπικὴ κοινωνίαν.

Ἀπόφασίς μας εἶναι νὰ δημιουργήσουμε ἕνα παρατηρητήριον κοινωνικῶν προβλημάτων προκειμένου νὰ παρακολουθήσουμε ἀπὸ κοντὰ καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουμε μὲ τρόπο μεθοδικὸ τὰ προβλήματα ποὺ δημιουργεῖ ἡ παρούσα κρίσις. Στόχος μας εἶναι νὰ ἀναπτύξουμε τὸ προνοιακὸ ἔργον τῆς κάθε ἐνορίας ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει οὔτε ἕνας ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴν ἔχει ἕνα πιάτο φαγητό. Γνωρίζετε καὶ σεῖς ὅτι στὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ Ἐκκλησίαν ἐπιτελεῖ τεράστιον ἔργον. Τὸ γνωρίζετε, γιατί πολλοὶ ἀπὸ σᾶς αὐτὴ τὴν προσπάθειαν τῆς ἐνορίας σας τὴν στηρίζετε ἐθελοντικὰ καὶ τὴν ἐνισχύετε οἰκονομικά. Σᾶς καλοῦμε νὰ πλαισιώσετε ὁ καθένας καὶ ἡ καθεμίαν τὴν Ἐνορίαν σας γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε ἀπὸ κοινοῦ τίς δύσκολες αὐτὲς ὥρες.

Ὁ λαὸς μας πέρασε καὶ ἄλλοτε καὶ φτώχεια καὶ πείναν, ἀλλὰ ἄντεξε καὶ νίκησε γιατί τότε εἶχε ὀράματα. Ὅλοι μαζί μποροῦμε νὰ βοηθήσουμε τὸν ἕνα καὶ ὁ ἕνας τοὺς πολλοὺς. Ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔδωσε πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης. Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα, συσπειρωμένοι γύρω ἀπὸ τὴν μεγάλην μας οἰκογένειαν, τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπισημαίνοντας τὰ λάθη μας, ἀναζητώντας νόημα ζωῆς στὴν ἀγάπην, θὰ βγοῦμε ἀπὸ αὐτὴ τὴ δύσκολη ὥραν.

Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Εὐχὲς τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο γιὰ ταχεῖα ἀνάρρωση*

27.11.2010

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἰερώνυμε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Μετ' ἰδιαίτερας συγκινήσεως ἐπληροφορήθημεν περὶ τῆς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως εἰς ἣν ὑπεβλήθη ἡ Ὑμετέρα λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴ καὶ περισπούδαστος Μακαριότης καὶ προαγόμεθα διὰ τοῦ παρόντος Πατριαρχικοῦ ἡμῶν ἀδελφικοῦ Γράμματος ἵνα ἐκφρά-

σωμεν Αὐτῇ τὴν βαθεῖαν συμπάθειαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν προσωπικῶς.

Δεόμενοι τοῦ ἱατροῦ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν Κυρίου ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως ταχέως τῆς πολυτίμου ὑγείας τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, εὐχόμεθα Αὐτῇ τὰ ἐφετὰ ἡμῖν αἴσια κατ' Αὐτὴν, καὶ ἐπικαλούμεθα ἐπ' Αὐτὴν τὴν χάριν καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος Αὐτοῦ διατελοῦντες μετὰ πολλῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ τιμῆς.

25 Νοεμβρίου 2010

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

* Στὶς 26.11.2010 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος ὑπεβλήθη σὲ ἐπιτυχητὴ ἐπέμβαση γιὰ τὴν ἀφαίρεση λίθου ἀπὸ τὴν οὐροδόχο κύστη.

Εὐχαριστήριος Ἐπιστολή
πρὸν τὴν Α.Θ.Μ.
τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

Ἀθήνησι 27ῆ Νοεμβρίου 2010

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παναγιώτατε καὶ Θειώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετρούπολιτος, κύριε Βαρθολομαῖε, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπασζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύειν.

Ἐν βαθείᾳ συγκινήσει ἐδέχθημεν τὴν ἀπὸ 26.11.-2010 ἐπιστολὴν τῆς Ὑμετέρας λίαν πεφιλημένης Θεοτιμῆτου καὶ πεπνυμένης Παναγιότητος, δι' ἧς προφρόνως ἐκφράζετε τὰ αἰσθήματα φιλαδέλφου συμπαθείας ἐπὶ τῇ προσφάτῳ χειρουργικῇ ἡμῶν ἐπεμβάσει, ὡς καὶ ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς υἰείας ἡμῶν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν ἐπικοινωνοῦντες ἐν ἀγάπῃ ἀδελφοποθήτῳ, ἵνα ἀποδώσωμεν Ὑμῖν τὰς ὀλοκαρδίους καὶ εὐγνώμονας εὐχαριστίας τῆς ἡμετέρας Μετρούπολιτος.

Τὸ ὡς εἴρηται Πατριαρχικὸν γράμμα τῆς Σεπτῆς Ὑμετέρας καὶ Θεοφρουρήτου Παναγιότητος ἐνίσχυσεν καὶ ἐνεθάρρυνεν ἡμᾶς διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ἐν τῇ συναντιλήψει τῆς διὰ Χριστὸν ἀγάπης καί, διὰ τῶν ἐκ τῆς εἰλικρινῶς ἀγαπώσης ἡμᾶς Ὑμετέρας καρδίας ἐκπηγασασῶν εὐχῶν, κατέστη ἐξόχως ἐπιστηρικτικὸν εἰς τὴν ἡμετέραν δοκιμασίαν.

Ὅθεν, καὶ αὐθις εὐχαριστοῦντες διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἡμῖν συμπαράστασιν τῆς Ὑμετέρας Σεπτῆς καὶ πολυφιλήτου Παναγιότητος, καὶ ἀντεπευχόμενοι Ὑμῖν πλεῖστά τε καὶ ὄλβια ἔτη ἐν υἰείᾳ ἀμφιλαφεῖ καὶ ἀπειρικλονήτῳ ἐπ' ἀγαθῷ καὶ εἰς δόξαν τῆς Ἀγιωτάτης Μητρὸς Ἐκκλησίας, κατασπασζόμεθα Ὑμᾶς φιλήματι ἀγάπης ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν καὶ διατελοῦμεν,

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Φτώχεια και Κοινωνικός Αποκλεισμός

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

(Μήνυμα στὴν Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, Θεσσαλονίκη, 23.11.2010)

Μὲ πολλὴ χαρὰ, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν προσήκουσα καὶ ἐπιβαλλομένη εὐθύνη, χαιρετίζω τὴν ὀργάνωση τῆς Ἡμερίδος γιὰ Ἐκπροσώπους τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων Θεσσαλίας, Μακεδονίας, Ἠπείρου καὶ Θράκης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία διεξάγεται ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τῆς Ἱεραῦς Συνόδου, καὶ θὰ ἤθελα νὰ τοποθετηθῶ κατ' ἀρχὴν ἀναφορικῶς πρὸς τὸ θέμα: «Φτώχεια καὶ Κοινωνικός Ἀποκλεισμός».

Τὸ ἔτος 2010 εἶναι ἀφιερωμένο ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση στὰ δύο αὐτά, συχνὰ ἀλληλένδετα, φαινόμενα καὶ στοὺς τρόπους πού εἶναι δυνατὸν νὰ συμβάλουν στὴν καταπολέμησή τους. Εἶναι λοιπὸν μία ἀφορμὴ γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἰδιαίτερα στὶς παρούσες δυσμενεῖς συνθήκες καὶ δυσχερεῖς καταστάσεις πού βιώνει ἡ χώρα μας, νὰ προτείνει δυνατότητες ἀντιμετώπισης τοῦ προβλήματος, τόσο μέσα ἀπὸ τὸν πλοῦτο τῆς θεολογίας τῆς καὶ τὴν οὐσιαστικὴ θεώρηση πού ἔχει γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν κοινωνία, ὅσο καὶ μέσα ἀπὸ τὸ προνοιακὸ ἔργο καὶ τὴ φιλανθρωπικὴ τῆς δράση. Μέρος, ἄλλωστε, αὐτῆς τῆς γενικότερης δραστηριοποίησης καὶ συμβολῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ ἡ Ἡμερίδα αὐτή, μέσω τῆς ὁποίας συνυπηρετεῖται ἡ κοινωνικὴ διακονία τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ ἡ ὁποία μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο συμπαρατάσσεται μὲ τὶς Ἑλληνικὲς καὶ Εὐρωπαϊκὲς Ἀρχὲς ἔναντι τῶν ἐνεστώτων προβλημάτων.

Γνωρίζουμε ὅτι πολλοὶ ἀδελφοί μας ἀσφυκτιοῦν οἰκονομικὰ καὶ ἄλλοι βρῖσκονται σὲ ἔνδεια ἢ στὰ ὅρια τῆς φτώχειας, γεγονός πού ἐπιτείνεται ἀπὸ τὸν μεγάλο ἀριθμὸ τῶν μεταναστῶν στὶς τάξεις τους. Ἡ ἀπελπισία, ἡ ἀνασφάλεια, τὰ οἰκονομικὰ ἀδιέξοδα, μὲ τὶς βιοτικὲς ἐπιπτώσεις τους στὴν καθημερινὴ ζωὴ τοῦ λαοῦ μας, ἀφοροῦν σὲ ὅλη τὴν κοινωνία, ἀφοῦ δὲν βρῖσκονται ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ τοῦ δρόμου τὰ θύ-

ματα καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ὅσοι παρακολουθοῦν τὸ δράμα τῶν ἄλλων, ἀλλὰ ὅλοι συνοδοιποροῦντες ὑφιστάμεθα συνέπειες μὲ κοινὸ ἀντίκτυπο. Πρωτίστως αὐτὰ τὰ φαινόμενα καλοῦν ὅλους μας, θεσμικοὺς φορεῖς καὶ τὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησίαν, σὲ αὐτοκριτικὴ, σὲ συνειδητοποίηση τοῦ ἐλλείμματος καὶ τῆς ἀνεπάρκειάς μας καὶ σὲ συνεργασία, καθὼς ἡ φτώχεια καὶ ὅλα τὰ παρεπόμενά της στὴν ἀκραία τους μορφή, μὲ τὴν δημιουργία μιᾶς τάξεως ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι εἶναι καταδικασμένοι νὰ ζοῦν στὴ σκιά τῆς κοινωνίας, ἀπειλεῖ τὴν συνοχὴ τοῦ κοινωνικοῦ ἴσοῦ.

Πλοῦτος καὶ φτώχεια, ὅσο καὶ ἐλευθερία καὶ δουλεία, μὲ τὸν τρόπο πού τὶς ἐννοοῦμε κοινωνικὰ καὶ πολιτικά, εἶναι καταστάσεις πού ἐμφανίζονται σὲ χρόνια πολὺ μεταγενέστερα ἀπὸ τὴν δημιουργία καὶ στὸν μεταπτωτικὸ πλεόν κόσμον, ἀφοῦ ὁ Θεὸς ἔπλασε ἀπ' ἀρχῆς τὸν ἄνθρωπο ἐλεύθερο, αὐτεξούσιο καὶ «πλοῦσιο» μέσα στὴν τρυφὴ τοῦ παραδείσου. Ἐπιπλέον ὁ Θεὸς «ἐποίησεν ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν γένος ἐπὶ τῆς γῆς». Δημιούργησε δηλαδὴ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπὸ ἓνα ζεῦγος ἀνθρώπων, ὅλους ἴσους μεταξὺ τους. Ὅπως λέγει ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος «τότε τῆς φύσεως ὁμότιμον ἰσότητι τῆς δωρεᾶς τιμῶν προέθηκεν, δεικνὺς τὸν πλοῦτον τῆς ἑαυτοῦ χρηστότητος» (Περὶ φιλοπτωχίας). Ὡς σήμερον, ὁ Θεὸς «βρέχει μὲν ἐπὶ δικαίους καὶ ἀμαρτωλοὺς, ἀνατέλλει δὲ πᾶσιν ὁμοίως τὸν ἥλιον».

Γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας κάθε ἄνθρωπος εἶναι μοναδικὴ καὶ ἀνεπανάληπτη προσωπικότητα κατ' εἰκόνα Θεοῦ, ἀσχέτως χρώματος, γλώσσας, θρησκείας καὶ πολιτισμικῶν καταβολῶν, γεγονός πού ἐπιτάσσει τὴν εἰλικρινῆ διακονία τοῦ ἀνθρώπου σὲ πλήρη ἀναφορὰ πρὸς τὸν Δημιουργό του. Καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι Σῶμα Χριστοῦ, δηλαδὴ κοινωνία προσώπων καὶ πλήρωμα μελῶν ἐν ἀγάπῃ, κατὰ τὸ πρότυπο τῆς

Τριαδικῆς σχέσεως. «Καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη» (Α΄ Κορ. Ιβ΄ 26).

Στὴν ἀγαπητικὴ αὐτὴ κοινωνία τῶν προσώπων δὲν ὑπάρχουν περιθώρια γιὰ κοινωνικοὺς φραγμοὺς καὶ δυσμενεῖς διακρίσεις μὲ βάση τὸ φύλο, τὴν ἐθνικὴ ἢ ἐθνοτικὴ καταγωγή, τὴν κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάσταση. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος κατηγορηματικῶς διακηρύσσει αὐτὴ τὴν ἐν Χριστῷ ἰσότητα κατ' ἐπανάληψιν στὶς Ἐπιστολές του: «Οὐκ ἔστι Ἕλληνας καὶ Ἰουδαῖος, δούλος ἢ ἐλεύθερος, ἄρσεν καὶ θῆλυ· ἀλλὰ πάντες εἶς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Τρία διαχωριστικὰ τείχη καταρρέουν μὲ αὐτὴ τὴν φράση: τῶν φυλετικῶν καὶ ἐθνικιστικῶν φραγμῶν, τῶν κοινωνικῶν διακρίσεων καὶ τῆς ἀνισότητος μεταξὺ ἀνδρῶς καὶ γυναικός.

Τὸ μήνυμα αὐτὸ τοῦ χριστιανισμοῦ ἦταν τόσο ἐπαναστατικὸ ὥστε ἡ πρώτη Ἐκκλησία καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος διώχθηκαν μὲ τὴν κατηγορίαν τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνατροπῆς καὶ ὡς ἀπειλὴ κατὰ τῆς κατεστημένης θρησκευτικῆς τάξεως, ἐπειδὴ «τὸ Εὐαγγέλιον διελομένοι, τοὺς πτωχοὺς κοινωνοὺς ἐποίησαντο» (Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Περὶ φιλοπτωχίας). Ἡ ἐπανάσταση ὅμως τῆς Ἐκκλησίας ἦταν ὄντολογικὴ καὶ πνευματικὴ. Καὶ δὲν καταθέτει θεωρητικὲς προτάσεις, ἀλλὰ βιωματικὲς ἀλήθειες. Ἡ Ἐκκλησία διδάσκει τὴν προστασίαν τοῦ πάσχοντος καὶ τὴν κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη, ὅχι ὡς πολιτικὸ πρόγραμμα, οὔτε ὡς μία ἀπλὴ δέσμη προτάσεων. Γιὰ τὴν Ἐκκλησία, οἱ φτωχοὶ εἶναι «οἱ θυρωροὶ τῆς βασιλείας [τοῦ Θεοῦ], οἱ ἀνοίγοντες τὰς θύρας τοῖς χρηστοῖς, καὶ κλείοντες τοῖς δυσκόλοις καὶ μισανθρώποις» (Γρηγόριος Νύσσης, Περὶ εὐποίας, PG 46, 460C).

Ἡ ἐξάλειψη τῶν διακρίσεων καὶ ἡ ἐνότητα ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἀνεξαρτήτως καταγωγῆς ἢ οἰκονομικῆς καταστάσεως, πραγματώνεται στὴν Ἐκκλησία μας μέσα στὴ σὺναξη τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Παρὰ τὸ ὅτι πλοῦτος καὶ φτώχεια δὲν ἔχουν καμμιά σχέση μὲ τὴν πραγματικὴ, ὄντολογικὴ ἰσότητα τῶν ἀνθρώπων καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἀνισότητες ποὺ δημιουργοῦνται ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν, δυνατὸν νὰ ὀφείλονται καὶ στὴν καλὴ χρῆση τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δυνατοτήτων τους, ὁ Χριστιανισμὸς ζητεῖ καὶ σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις τὴν κατὰ τὸ δυνατόν οἰκονομικὴ ἰσότητα καὶ ἀλληλεγγύη, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχουν ἴσες δυνατότητες ἀνάπτυξης καὶ εὐδοκίμησης. Αὐτὴ ἡ διδασκαλία τῆς

Ἐκκλησίας γονιμοποίησε τὸν Δυτικὸ πολιτισμὸ καὶ ἐγένετο ἡ αἰτία, πολλὰ φορὲς στὴν ἱστορία, τῆς κατάργησης κοινωνικῶν διακρίσεων καὶ τῆς εὐημερίας τῆς Χριστιανικῆς Δύσεως.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, προκειμένου νὰ καταπολεμηθεῖ ὁ κοινωνικὸς ἀποκλεισμὸς, νὰ ἐκλείψουν τέτοιες ἀδικίες καὶ στρεβλώσεις καὶ νὰ ἐμπεδωθεῖ τὸ μήνυμα τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, δραστηριοποιεῖται σήμερον σὲ πολλοὺς τομεῖς διακονίας καὶ μεριμνας μέσῳ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν κατὰ τόπους Ἱερῶν Μητροπόλεων. Συγκεκριμένα: Δημιουργεῖ κέντρα κοινωνικῆς συμπαράστασεως καὶ εὐρέσεως ἐργασίας, φοιτητικὰ οἰκοτροφεία καὶ κέντρα νεότητος. Χρηματοδοτεῖ ξενῶνες ἀστέγων, ἰδρύματα συμπαράστασεως ἀπόρων καὶ ἀγάμων μητέρων, γηροκομεῖα, στέγες γερόντων, βρεφονηπιακοὺς καὶ παιδικοὺς σταθμοὺς γιὰ παροχὴ ὑπηρεσιῶν στοὺς ἔχοντες ἀνάγκη. Δίνει ὑποτροφίες σὲ ἐνδεεῖς νέους καὶ νέες γιὰ σπουδές. Παρέχει ἐνδυσση, στέγη καὶ τροφή, μὲ συστάσια ποὺ διοργανώνει, σὲ ἀπόρους, Ἑλληνες καὶ ἀλλοδαπούς. Μὲ τὰ ἐνοριακὰ φιλόπρωτα ταμεῖα βρῖσκεται στὸ πλευρὸ καθενὸς ποὺ ἔχει ἀνάγκη. Μέσῳ λοιπὸν τῆς πολυτροπῆς προνοιακῆς δράσεως καὶ ποιμαντικῆς διακονίας Τῆς, ἡ Ἐκκλησία, πάντοτε συμπαράστατις τῆς Πολιτείας καὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀρχῶν καί, ὡς ὁ Χριστὸς «ἐν ἡμῖν» καὶ ἐν μέσῳ ἡμῶν, ἀρωγὸς σὲ κάθε δοκιμαζόμενο ἄνθρωπο, προσπαθεῖ νὰ ἐγκαθιδρύσει στὴν πράξιν τὴν ἀληθινὴν κοινωνίαν ἐν ἀγάπῃ καί, ἐπ' ἐλπίδι, νὰ ἀπαλείψει τὴν ἀπόρριψη ἐξαιτίας τῆς φτώχειας καὶ τὸν κοινωνικὸ ἀποκλεισμὸ.

Μὲ αὐτὲς τὶς Ἡμερίδες λοιπὸν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ αὐτὸ ἀποβλέπει. Νὰ προτρέψει ὅλους νὰ κάνουμε βίωμα τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ στὶς παρούσες σύγχρονες συνθήκες τῆς πατρίδος μας καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ παγκοσμίου ὀρίζοντος, καθὼς πέρα ἀπὸ τὰ θεσμικὰ καὶ οἰκονομικὰ μέτρα, προσοπαιτεῖται καὶ ἡ εὐρύτερη συνεργασία καὶ συσπείρωση ὅλων σὲ μιὰ κοινὴ προσπάθεια στὴ βάση τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς καταξίωσης τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἡ Ἐκκλησία προέβαλε καὶ διακόνησε μέσα στὴν ἱστορία.

Ἀπονέμοντας σὲ ὅλους τὴν εὐλογία μου, χαιρετίζω τὴν προσπάθειαν ποὺ καταβάλλει ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Σεβα-

σιμώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ καὶ τὰ μέλη αὐτῆς, γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν Στελεχῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς «Φτώχειας» καὶ τοῦ «Κοινωνικοῦ Ἀποκλεισμοῦ», ὅπως καὶ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο, ὁ ὁποῖος προθύμως ἐδέχθη τὴν διοργάνωση τῆς Ἡμερίδος αὐτῆς στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή του καὶ κατέβαλε κάθε φιλότιμη προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς διεξαγωγῆς της. Τέλος, θὰ ἤθε-

λα νὰ συγχαρῶ γιὰ τὴν πολύτιμη συνεργασία καὶ συμβολή τους τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, τὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιίας, τὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀγάπη» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ Γραφεῖα τῶν Ἀντιπροσωπειῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὴν Ἑλλάδα.

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια εὐχομαι ὅ,τι ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον «τῷ Κυρίῳ ἐν οἷς πράττομεν».

ΟΜΙΛΙΑΙ

«Σκοποὶ καὶ προοπτικὲς τῆς λειτουργίας τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων»

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου

(Εἰσήγηση στὴν Ἡμερίδα τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Τμήματος Διοίκησης Τουριστικῶν Ἐπιχειρήσεων τῆς Σχολῆς Διοίκησης καὶ Οἰκονομίας τοῦ Τ.Ε.Ι. Ἀθηνῶν, μὲ κεντρικὸ θέμα: «Διαρκὲς Forum Θρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ», Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 16.11.2010)

Ἄγαπητοὶ Σύνεδροι,

Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ καὶ τιμὴ σᾶς ὑποδεχόμαστε σήμερα στὸν φιλόξενο χώρο τοῦ Διορθόδοξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἓνα τόπο φιλάδελφης συνάντησης καὶ γόνιμου διαλόγου, πού ὀρθώνεται δίπλα στὴν παλαιά πατὴρ Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης, διαχρονικὸ σημεῖο Ἐκκλησιαστικῆς, πολιτιστικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀναφορᾶς. Ἴσως καὶ νὰ μὴν ὑπῆρχε καλύτερος τόπος γιὰ νὰ συγκληθεῖ αὐτὴ ἡ Ἡμερίδα, θέμα τῆς ὁποίας εἶναι ὁ Θρησκευτικὸς Τουρισμὸς, ἀφοῦ ὁ ἱερός αὐτὸς χώρος γίνεται, ἐπὶ σειρὰ δεκαετιῶν, ἂν μὴ καὶ αἰῶνων, χώρος προσκυνήματος, πνευματικῆς ἀναψυχῆς, ἔθνικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καὶ ἱστορικῆς αὐτογνωσίας γιὰ τὰ πλήθη τῶν ἐπισκεπτῶν - προσκυνητῶν του. Πρὸς ὅλους ἀπευθύνουμε τὸ καλῶς ὀρίσατε καὶ μεταφέρουμε τὸν πατρικὸ χαιρετισμὸ τοῦ Μακαριωπάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Πολὺ συχνὰ ἀκοῦμε νὰ χαρακτηρίζεται ὁ τουρισμὸς στὸν τόπο μας «βαριὰ βιομηχανία» τῆς Ἑλλάδος. Ἴσως καὶ νὰ εἶναι ἡ μόνη βιομηχανία πού τῆς ἔμεινε, τελικά, ἀφοῦ ἡ πατρίδα μας, τὶς τελευταῖες δεκαετίες, βιώνει τὴν παρακμὴ τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος, πού ὀφείλεται στὴν ἀναπτυξιακὴ ἀνικανότητα τοῦ σύγχρονου κράτους. Προέρχομαι ἀπὸ μίαν ἐκκλησιαστικὴ ἐπαρχία πού δοκιμάζει τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ τὶς δύο αὐτὲς τραγικὲς πραγματικότητες. Ἡ Μαγνησία, ἀπὸ τόπος βιομηχανικῆς ἀνθισσης καὶ παραγωγῆς, ἔχει μεταβληθεῖ σὲ νεκροταφεῖο βιομηχανικῶν μονάδων, πού στέκονται ἄψυχα κουφάρια νὰ θυμίζουν μίαν ἄλλη, καλύτερη ἐποχὴ, τροφοδοτώντας, παράλληλα, τοὺς δεικτες τῆς ἀνεργίας. Ἀπὸ τό-

πος πληθῶρας ἐπενδυτικῶν εὐκαιριῶν, σὶς ὁποῖες καὶ ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία μπορεῖ καὶ θέλει νὰ ἔχει εὐεργετικὴ συμβολή, ἔχει μεταβληθεῖ σὲ πεδίο δόξης γραφειοκρατικῶν ἀγκυλώσεων, πολιτικῆς ἀτολμίας καὶ στείρας ἄρνησης, πού στεροῦν τὴν περιοχὴ καὶ τοὺς κατοίκους τῆς ἀπὸ σίγουρες πηγὲς ἀνάπτυξης καὶ οἰκονομικῆς ἀνάκαμψης. Ἄρα, δικαίως ὁ τουρισμὸς χαρακτηρίζεται καὶ εἶναι «ἡ βαριὰ βιομηχανία» τῆς χώρας γιὰ τὴν ἀνάπτυξη καὶ ἀξιοποίηση τῆς ὁποίας, ὅλοι, γιὰ τὴν ὥρα τουλάχιστον, ὁμονοοῦν.

Ὁ τουρισμὸς, ὡς ἔννοια, κρύβει μέσα του τὴν διαχρονικὴ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου νὰ μετακινεῖται, νὰ ταξιδεύει, νὰ γνωρίζει, νὰ ἐπικοινωνεῖ. Περιλαμβάνει τὴν βούληση γιὰ ξεκούραση, ἀναζωογόνηση, χαλάρωση καὶ ἀναψυχή. Ὅλα αὐτὰ εἶναι στοιχεῖα ἀπολύτως σεβαστά, πού ἀναλογοῦν σὶς ἐλεύθερες δημοκρατικὲς κοινωνίες, οἱ ὁποῖες ἀναγνωρίζουν στοὺς πολίτες τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιοποιοῦν τὸν χρόνο καὶ τὶς οἰκονομικὲς τους δυνατότητες, ὅπως ἐπιθυμοῦν, στὸ πλαίσιο τοῦ σεβασμοῦ τῶν ὁποίων ἰδιαιτεροτήτων καὶ χαρακτηριστικῶν – ἔθνικῶν, θρησκευτικῶν, πολιτιστικῶν – διακρίνουν τοὺς τόπους πού ἐπισκέπτονται. Πολλὲς φορές, ὅμως, τὰ εὐγενῆ καὶ ἀποδεκτὰ αὐτὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ τουρισμοῦ, ἀλλοιώνονται δραματικά, ὅταν λαμβάνουν ἰδιώματα προσβλητικὰ τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, ὅταν λειτουργοῦν πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἰκανοποίησης τῶν πλέον ἄρρωστημένων ἐνστίκτων, ἐκεῖ ὅπου κυριαρχεῖ ἡ ἰσχύς τοῦ χρήματος, τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ ἀγοράζει καὶ νὰ πουλᾷ ψυχὲς καὶ σώματα, καταπατώντας βάνουσα τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, πού θυσιάζονται στὸν βωμὸ τοῦ παρακμιακοῦ ἡδονισμοῦ. Ἀλλοιώνονται, ἐπίσης,

ὅταν οἱ θεράποντες τῆς τουριστικῆς βιομηχανίας δέχονται νὰ γίνουν συνεργοὶ στὴν παρακμὴ τοῦ ἀνθρώπινου ἤθους, μετατρέποντας ὀλόκληρες ξενοδοχειακὲς μονάδες, ἀκόμα καὶ παραλιακὲς περιοχές, σὲ γκέτο ἐλεγχόμενων σεξουαλικῶν ἰδιαιτεροτήτων, γιὰ τὴν προσέλκυση ξένων, κυρίως, εὐρωστων οἰκονομικῶν τουριστῶν, μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ἀντιμετώπισης τῆς οἰκονομικῆς κρίσης, ὅπως, δυστυχῶς, συμβαίνει, ἐπ' ἐσχάτων καὶ στὴν πατρίδα μας. Σὲ περιόδους οἰκονομικῆς δυσπραγίας καὶ δυστοκίας, σὰν τὴ σημερινή, κατὰ τίς ὁποῖες οἱ ἄνθρωποι ἀναγκάζονται νὰ περιορίσουν τὸ εὖρος τῆς τουριστικῆς τους δραστηριότητας, ὁ σκοπὸς δὲν πρέπει ν' ἀγιάζει τὰ μέσα, ἔστω κι ἂν ἡ προοπτικὴ αὐτὴ εἶναι ἄκρως προκλητικὴ. Κυρίως στὸν τόπο μας, πού κουβαλᾷ μίαν ἑλληνοφιλὴ καὶ ἱερὴ θρησκευτικὴ καὶ πολιτιστικὴ παράδοση καὶ κληρονομιά, τέτοιου εἶδους ἐπιλογὲς εἶναι καλὸ καὶ σκόπιμο ν' ἀποφεύγονται, ἔστω κι ἂν τὸ τίμημα, πρὸς καιρὸν, εἶναι μεγάλο. Δόξα τῷ Θεῷ, ἐναλλακτικὲς λύσεις καὶ ἐπιλογὲς ὑπάρχουν, ἀρκεῖ νὰ ἀναζητηθοῦν, ἐντοπιστοῦν καί, καταλλήλως, ἀναδειχθοῦν καὶ προβληθοῦν μὲ τὴν συνεργασία ὅλων τῶν θεσμικῶν παραγόντων.

Ἡ ἐπιλογή τοῦ θρησκευτικοῦ τουρισμοῦ εἶναι μία ἀπ' αὐτὲς καὶ θὰ μᾶς ἀπασχολήσει σ' αὐτὴ τὴν ἡμερίδα. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, ὅμως, νὰ ἐκκλησιαστικοποιήσω τὸν ὄρο καὶ νὰ τὸν μετατρέψω σὲ προσκνηματικὲς περιηγήσεις, ἀφοῦ αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπίσημη ὀνομασία πού ἀπέδωσε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στὸν νέο, σχετικὰ, αὐτὸν τομέα τῆς διακονίας της. Σύμφωνα, μάλιστα, μὲ τὸν Παγκόσμιον Ὄργανισμὸν Τουρισμοῦ, οἱ Προσκνηματικὲς περιηγήσεις «παρουσιάζουν ἀνθεκτικότητα σὲ περιόδους κρίσης, σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν τουρισμὸ ἀναψυχῆς»¹. Οἱ προσκνηματικὲς περιηγήσεις ξεφεύγουν ἀπὸ τὸ στενὸ πλαίσιο τοῦ τουριστικοῦ μοντέλου πού ὅλοι γνωρίζουμε. Δὲν στοχεύουν ἀπλᾶ στὴν ἀπαραίτητη ἀναψυχὴ καὶ ξεκούραση πού ἀναζητᾷ ἐναγωνίως, πολλὰς φορὲς, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας, ἀλλὰ ἐπιδιώκουν νὰ ἐρεθίσουν τὰ πνευματικὰ καὶ θρησκευτικὰ του αἰσθητήρια, καλώντας τὸν σὲ κάτι ἰδιαίτερο καὶ ξεχωριστό. Ἄξιοποιεῖται ἔτσι καὶ εὐλογεῖται ἕνας πανανθρώπινος πόθος ψυχῆς καὶ μίαν ἀνάγκη τοῦ πνεύματος τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τόπους, πρόσωπα, παραστάσεις καὶ εἰκόνες, τὰ ὁποῖα κουβαλοῦν ἕνα εἰδικὸ βάρος, περιέχουν θαυμαστοὺς συμβολισμοὺς καὶ δίνουν ἀφορμὲς γιὰ ἕναν μοναδικὸ διάλογο μὲ τὸ πα-

ρελθόν, πού συμπλέκεται ἐκκλησιαστικὰ μὲ τὸ παρόν, μεταφέροντας τὸ ἄρωμα τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ πού ἐνυπάρχουν καὶ διασώζονται μέσα στὸ Ὁρθόδοξο ἐκκλησιαστικὸ βίωμα καὶ γεγονός.

Οἱ προσκνηματικὲς περιηγήσεις παίρνουν ἐπίσημη καὶ θεσμικὴ μορφή στὸ πλαίσιο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὶν ἀκριβῶς δέκα χρόνια. Ἦταν 23 Νοεμβρίου τοῦ 2000 ὅταν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔκανε δεκτὴ τὴν ἐμπνευσμένη πρόταση τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου της, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδοπούλου, γιὰ τὴν ἀνάγκη δημιουργίας Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκνηματικῶν Περιηγήσεων, «ἵνα ἀναδείξῃ τὸν θρησκευτικόν, ἱστορικόν καὶ πολιτισμικόν πλοῦτον, τὸν ἀποτεθησαυρισμένον ἐν τοῖς ἱεροῖς σκηνώμασι τῆς πίστεως ἡμῶν, ταῖς ἱεραῖς, δηλονότι, Μοναῖς καὶ τοῖς λοιποῖς Ἱεροῖς Προσκνημασὶ τῆς Πατρίδος ἡμῶν...»², ὅπως χαρακτηριστικὰ σημειωνόταν σὲ σχετικὸ Συνοδικὸ Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς ἐποχῆς.

Σ' αὐτοὺς τοὺς τρεῖς συγκεκριμένους πυλῶνες, πᾶνω στοὺς ὁποίους ἐδράζεται ἡ ἰδέα τῶν Προσκνηματικῶν Περιηγήσεων, ὅπως τίς ἀντιλαμβάνεται ἡ Ἐκκλησία μας καὶ στοὺς ὁποίους ἐργάζεται συστηματικὰ τὸ Συνοδικὸ μας Γραφεῖο, ἐπιτρέψτε μου νὰ προσθέσω καὶ ἕναν τέταρτο, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴ γνώμη μου, εἶναι ἄκρως σημαντικὸς στὴν ἐποχὴ μας, τὴν διαμόρφωση οἰκολογικῆς συνείδησης. Ἐπ' αὐτῶν θὰ καταθέσω μερικὲς ἀπλὲς σκέψεις, προτείνοντας τὴν ἄλλη πρόταση σὲ ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ ἐμπλακοῦν σ' αὐτὴ τὴ διαδικασία, εἴτε ὡς διοργανωτὲς Προσκνηματικῶν Περιηγήσεων, εἴτε ὡς ἀπλοὶ προσκνηματίτες.

A. Ἀνάδειξη τοῦ θρησκευτικοῦ μας πλούτου

Ὁ Ἑλλαδικὸς χῶρος εἶναι κατάσπαρτος ἀπὸ ἱερὰ σημεῖα καὶ προορισμούς, δηλωτικούς τῆς διαχρονικῆς θρησκευτικότητος πού χαρακτηρίζει τὸν λαὸ μας. Ἱερὰς Μονές, Ἱερὰ Προσκνημάτα, Ναοὶ καὶ Ἐξωκλήσια, στὴν ἠπειρωτικὴ καὶ νησιωτικὴ Ἑλλάδα, στὶς πόλεις καὶ στὰ χωριά, μαρτυροῦν ὅτι ὁ τόπος μας εἶναι ζυμωμένος μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη καὶ αὐτὴ, μὲ τὴ σειρά της, ζυμωμένη μὲ τίς τύχες καὶ τὴν ἱστορικὴ μοῖρα τοῦ λαοῦ μας. Αὐτοὶ οἱ τόποι εἶναι καὶ μποροῦν νὰ γίνουν, ἔτι περισσότερο, προσκνηματικοὶ προορισμοί, προσφέροντας στοὺς ἐπισκέπτες τοὺς πράγματα πού δὲν θὰ βροῦν ἄλλοῦ.

Προσφέρουν ἐμπειρία τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως καὶ παράδοσης, ὅπως αὐτὴ διασώζεται διαχρονικὰ στὰ

μοναδικά μοναστικά κέντρα της πατρίδος μας. Μοναστικές κοινότητες, όπως του Ἁγίου Ὁρους καὶ τῶν Μετεώρων, ἀποτελοῦν ἀναγνωρισμένα καὶ κατοχυρωμένα σημεῖα θρησκευτικῆς ἀναφορᾶς, οἰκουμένης ἐμβέλειας. Στὰ Μοναστήρια μας συναντᾶ κανεὶς τὴν αὐθεντικὴ καὶ γνήσια ἔκφραση τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν καθάρια ὄψη τοῦ λατρευτικοῦ μας πλούτου, τὴν ἀνεπηρέαστη, ἀπὸ κοσμικὲς παρεμβάσεις, μορφὴ τῆς Ὁρθόδοξης πνευματικότητας.

Τὰ Μοναστήρια μας καὶ οἱ ἄλλοι προσκυνηματικοὶ προορισμοὶ προσφέρουν κοινωνία ζωῆς μὲ τὸν ἀνεκτίμητο ἀγιολογικὸ μᾶς πλοῦτο, καθὼς ὁ τόπος μας εἶναι ποτισμένος μὲ τὰ αἵματα Ἁγίων Μαρτύρων, μὲ τὰ δάκρυα Ὁσίων Ἀσκητῶν καὶ Μοναστῶν, μὲ τοὺς ἀγῶνες Ὁμολογητῶν τῆς πίστεως, μὲ τὴν σοφία μεγάλων Πατερικῶν μορφῶν, ἀλλὰ καὶ σηματοδομένους ἀπὸ τὰ ἴχνη τῶν Ἀποστολικῶν βημάτων, ποὺ ἔφεραν τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου στὸν ἑλλαδικὸ καὶ εὐρωπαϊκὸ χῶρο.

Ὁ θρησκευτικὸς μας πλοῦτος, ὅμως, δὲν περιορίζεται μόνον στοὺς πνευματικὸς θησαυροὺς τοῦ παρελθόντος. Συνίσταται καὶ στὴν πνευματικὴ ἀκτινοβολία συγχρόνων ἀγιασμένων μορφῶν, γυναικείων καὶ ἀνδρικών, ποὺ ἐπανδρῶνουν καὶ λειτουργοῦν τὰ ἱερά μας προσκυνήματα. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ γίνονται πόλος ἑλξης πρὸς ὅλους ἐκείνους τοὺς προσκυνητὲς ποὺ ἀναζητοῦν τὴν οὐσιαστικὴ ἀναψυχή, κουρασμένοι ἀπὸ τὸ βάρος τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν καὶ εὐθυνῶν. Εἶναι τὰ πρόσωπα ποὺ ἀναπαύουν τὶς ψυχές, ποὺ ἀφιερῶνουν τὰ ζωὴ τους στὴν προσευχή, στὴν ἐξομολόγηση, ἀλλὰ καὶ στὴν ἐπικοινωνία τῆς ἀλήθειας, τὸν διάλογο τῆς ἀγάπης, πρὸς κάθε ἄνθρωπο ξεχωριστά, μὲ ἀπεριόριστη ὑπομονή, χωρὶς ὄρους, προϋποθέσεις καὶ ἰδιοτέλειες.

B. Ἀνάδειξη τοῦ ἱστορικοῦ μας πλούτου

Ἡ ἀνάπτυξη τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων μπορεῖ νὰ συμβάλει καθοριστικὰ στὴν προσέγγιση τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, καθὼς πλῆθος θρησκευτικῶν προορισμῶν εἶναι συνδεδεμένοι μὲ τὴν ἱστορικὴ πορεία τοῦ τόπου μας. Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ εἶναι καρπὸς τῆς διαχρονικῆς συνεισφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας μας στοὺς ἱστορικοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς εὐεργετικῆς, σὲ βαθμὸ θυσίας, παρουσίας της σὲ κορυφαίους σταθμοὺς τῆς νεώτερης καὶ ὄχι μόνον ἱστορίας του. Εἶναι, ὅμως καὶ ἀπόδειξη τοῦ ρόλου ποὺ κα-

λεῖται νὰ διαδραματίσει ἡ Ἐκκλησία μας στὴν πορεία τοῦ χρόνου, ποὺ δὲν περιορίζεται στὴν μονομερῆ κάλυψη θρησκευτικῶν ἀναγκῶν, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται στὴν καθολικὴ ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων καὶ κρίσεων τοῦ λαοῦ, ποὺ συχνά, χαρακτηρίζουν ὀλόκληρες ἱστορικὲς ἐποχὲς καὶ περιόδους.

Πασίγνωστοι προσκυνηματικοὶ προορισμοί, κυρίως Ἱερὲς Μονές, διαδραμάτισαν σημαίνοντα ρόλο στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους γιὰ τὴν ἐλευθερία του. Τὰ Μοναστήρια μας λειτούργησαν ὡς ὄρμητήρια τῶν ἀγωνιστῶν, καταφύγια τῶν κατατρεγμένων, πυριτιδαποθήκες τοῦ ἀγῶνα, κρησφύγετα τῶν ἀντιστασιακῶν, τόποι διακίνησης ἐπαναστατικῶν ἰδεῶν. Συνέβαλαν στὴν ἀναχαίτιση τῶν ἐξισλαμισμῶν, στὴν διατήρηση τῆς Ἑλληνικότητας τοῦ λαοῦ, στὴν σωτηρία τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, στὴν διαφύλαξη τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἰδεῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Καταγράφουμε λίγα μόνον ἀνάλογα ἱστορικὰ σημεῖα ποὺ κοσμοῦν τὶς σελίδες τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς μας ἱστορίας:

1. Τὴν Μονὴ Ἁγίας Λαύρας, ἀπ' ὅπου ξεκίνησε ὁ ἀγῶνας τοῦ '21.
2. Τὴν Μονὴ Μεγάλου Σπηλαίου, ποὺ λειτούργησε ὡς ὁ πυρήνας τῶν ἐπαναστατικῶν σχεδίων τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας καὶ τόπος θυσίας τῶν μοναχῶν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς κατακτητῆς.
3. Τὴν Μονὴ Πεντέλης στὴν Ἀττικὴ, ποὺ διέσωσε τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα στὸ περίφημο κρυφὸ σχολεῖο.
4. Τὴν Μονὴ Τατάρης στὴν Εὐρυτανία, ποὺ λειτούργησε ὡς κρησφύγετο κλεφτῶν καὶ ἀρματολῶν.
5. Τὴν Μονὴ Ἀρκαδίου στὴν Κρήτη, ποὺ ἔγινε ὀλοκάτωμα θυσίας στὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας.
6. Τὴν Μονὴ Ἁγίων Τεσσαράκοντα στὴν Σπάρτη, ποὺ ἔκρυσσε καὶ διέσωσε πλειάδα Ἀγγλων στρατιωτῶν τὴν περίοδο τῆς κατοχῆς.
7. Τὴν Μονὴ Ὁσίου Λουκᾶ Βοιωτίας ποὺ ὑπῆρξε καταφύγιο καὶ κέντρο ἐφοδιασμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἀντίστασης.
8. Τὴν Μονὴ Ἁγίου Ἱεροθέου στὰ Μέγαρα, ποὺ περιέθαλψε καὶ διέσωσε Βρετανοὺς καὶ Νεοζηλανδοὺς στρατιῶτες.
9. Τὶς Μονές Παναγίας Ξενιάς καὶ Φλαμουρίου στὴν Μαγνησία ποὺ λειτούργησαν ὡς ἔδρες ἀντιστασιακῶν ὁμάδων.
10. Τὴν Μονὴ Δαμάστας στὴν Φθιώτιδα ποὺ φυγάδευσε πλῆθος Νεοζηλανδῶν στρατιωτῶν.

11. Την Μονή Μυρσινιδίου Χίου που τιμήθηκε από την ελληνική και ξένες κυβερνήσεις για την προσφορά της στο έργο των συμμάχων.

12. Την Μονή Παναγίας Τουρλιανής Μυκόνου που έκρουσε τον ασύρματο της Αντίστασης.

13. Τις Άγιορείτικες Μονές Μεγίστης Λαύρας, Ίβήρων και Καρακάλου, που έκρουσαν και φυγάδευαν αντάρτες και συμμάχους πολεμιστές.

14. Το Ίερό Προσκύνημα της Παναγίας στην Τήνο, που συνδέθηκε με τον προκλητικό τορπιλισμό της Έλλης τον Δεκαπενταύγουστο του 1940.

Θά μπορούσαμε να παραθέσουμε άτελείωτο κατάλογο αναλόγων εκκλησιαστικών ιστορικών τόπων και μνημείων, να μιλήσουμε για τις θυσίες των παπάδων και των καλογέρων, αλλά δεν τὸ ἐπιτρέπει ὁ χρόνος, οὔτε καὶ ἡ θεματικὴ τῆς σημερινῆς μας συνάντησης. Κάναμε, ὅμως, αὐτὴ τὴν μικρὴ ἀναφορὰ γιὰ νὰ ἀποδείξουμε ὅτι ἡ προσέγγιση τῶν προσκυνηματικῶν αὐτῶν προορισμῶν λειτουργεῖ ἀπὸ μόνῃ τῆς ὡς μάθημα ἱστορικῆς αὐτοσυνειδησίας καὶ αὐτογνωσίας, ὡς καταλυτικὴ ἀπάντηση στοὺς ἀρνητὲς καὶ διαγραφεῖς τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας, ὡς ἐφικτὸς τρόπος ἀνάδειξης τοῦ ἱστορικῶν μας πλούτου, γεγονὸς πὸν πρέπει νὰ ἐκμεταλλευτοῦμε γιὰ τὴν προσέλκυση ἐγχώριων καὶ ξένων περιηγητῶν, πὸν ἀναζητοῦν κάτι διαφορετικὸ ἀπὸ τὰ τετριμμένα στὶς τουριστικὲς τους ἐξορμήσεις.

Γ. *Ἀνάδειξη τοῦ πολιτιστικοῦ μας πλούτου*

Ἡ πρόταση τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, τοῦ θρησκευτικοῦ, λεγόμενου, τουρισμοῦ, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχει καὶ πολιτιστικὸ περιεχόμενο. Δόξα τῷ Θεῷ, ὁ τόπος μας εὐλογήθηκε νὰ διαθέτει πολιτισμὸ διαχρονικὰ ζωντανό, πὸν λειτούργησε καὶ ἀκόμα λειτουργεῖ ὡς φῶς πορείας τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ. Σημαντικὴ συμβολὴ στὴν δημιουργία, διατήρηση καὶ ἐξάπλωση αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ ὑπῆρξε καὶ εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας. Τὰ Μοναστήρια μας, καθὼς καὶ παλαιοὶ Ναοὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν, λειτούργησαν ὡς ἐργαστήρια παραγωγῆς πολιτισμοῦ, σὲ περιόδους, μάλιστα, κατὰ τὶς ὁποῖες τὸ Ἔθνος ἀπειλήθηκε καὶ γνώρισε πολιτιστικὴ ἔνδεια καὶ παρακμῆ.

Οἱ προσκυνηματικοὶ μας προορισμοὶ λειτουργοῦν σήμερα καὶ ὡς θεραπευτήρια Τέχνης καὶ Πολιτισμοῦ. Εὐγενεῖς τέχνες ὅπως ἡ Ἀγιογραφία, ἡ ψηφιδογραφία, ἡ ξυλογλυπτικὴ, ἡ μαρμαρογλυπτικὴ, ἡ συντήρηση κειμηλίων, ἡ ὑφαντουργία κ.ἄ. διασφύζονται καὶ εὐδοκιοῦν στὰ Μοναστήρια τῆς πατρίδας μας, παρὰ

γοντας μοναδικῆς πολιτιστικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀξίας ἔργα τέχνης.

Στὰ Ἐκκλησιαστικά μας Μουσεία διαφυλάσσονται Ἱερὲς Εἰκόνες, Λειτουργικὰ Σκεῦη, ἱερὰ ἄμφια καὶ ἐξαρτήματα, ἅμεσα συνδεδεμένα μετὰ τὴν πολιτιστικὴ μας κληρονομιά, πὸν ἔχει τὶς ρίζες τῆς πολὺ βαθιὰ στο χρόνο. Λειτουργοῦν περιφημὲς βιβλιοθήκες στὰ ράφια τῶν ὁποῖων κρύβονται ἀριστουργήματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, πρωτότυπες καὶ σπάνιες ἱστορικὲς ἐκδόσεις, ἀλλὰ καὶ χειρόγραφα, ἔργα τῶν μοναχῶν τοῦ παρελθόντος, πὸν διέσωσαν ἀπὸ τὴν ἐξαφάνιση τὰ ἀπαράμιλλα μνημεῖα τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ ὄχι μόνο, μέχρι τὶς μέρες μας.

Χάρη στὰ Μοναστήρια μας, σήμερα καὶ κυρίως τὶς Μονὲς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, πὸν τόσο βάνουσα βάλλονται καὶ ἀμφισβητοῦνται, ὑπάρχουν καὶ εἶναι προσβάσιμα στοὺς προσκυνητὲς - περιηγητὲς, εἴτε ἀπὸ κοντὰ, εἴτε μέσῳ διαδικτύου, εἴτε ἐκτιθέμενα σὲ μεγάλες διεθνεῖς καὶ Ἑλληνικὲς ἐκθέσεις, μοναδικὰ κειμήλια τοῦ ἱστορικοῦ μας βίου καὶ τοῦ πολιτιστικοῦ μας πλούτου, τὰ ὁποῖα, διαφορετικὰ, θὰ εἶχαν παραδοθεῖ στὶς καταπακτὲς τοῦ χρόνου καὶ στὰ χρονοτούλαπα τῆς λήθης.

Θά τολμῆσω νὰ πῶ, ὅμως, ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ ἀποκλείουμε ἀπὸ τὴν πολιτιστικὴ μας κληρονομιά, στὴν ὁποία μπορεῖ νὰ στοχεύει, ἐπίσης, ὁ θρησκευτικὸς τουρισμὸς, ἀκόμα καὶ προορισμοὺς πὸν ἀνήκουν στὴν πρὸ Χριστοῦ ἐποχὴ καὶ θυμίζουν τὸ ἀρχαιοελληνικὸ μας παρελθόν. Ἀξίζει καὶ οἱ τόποι αὐτοὶ νὰ ἐνταχθοῦν στὴ στόχευση τῶν ἀναλόγων δράσεων, μετὰ σκοπὸ ὄχι, ἀσφαλῶς, τὴν προσκυνηματικὴ, ἀλλὰ τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴ γνώση καὶ προσέγγιση, καθὼς καὶ μέσα ἀπ' αὐτοὺς ἀποδεικνύεται ἡ θρησκευτικὴ τῶν Ἑλλήνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τοὺς ὁποῖους αὐτὸς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, μιλώντας στὸν Ἄρειο Πάγο, μετὰ ἀρροατήριον τοὺς καλλιεργημένους Ἀθηναίους, χαρακτηρίζει «κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους»³, δηλ. ἀπὸ πάσης ἀπόψεως θρησκευόμενους.

Δ. *Διαμόρφωση οἰκολογικῆς συνείδησης*

Ἡ διαμόρφωση οἰκολογικῆς συνείδησης ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας, ἡ προώθηση τῆς λεγόμενης «πράσινης ἀνάπτυξης», γιὰ τὴν ὁποία τόσος λόγος γίνεται στὶς μέρες μας, μποροῦν κάλλιστα νὰ βοηθηθοῦν μέσῳ τῶν Προσκυνηματικῶν περιηγήσεων. Τὸ οἰκοσύστημα στὴν πατρίδα μας, παρὰ τὰ ἰσχυρὰ πλήγ-

ματα πού ἔχει ὑποστῆί τις τελευταῖες δεκαετίες ἀπὸ τὴν αὐθαίρετη δόμηση, τις καταστροφικὲς πυρκαγιές, τὴν προσωπικὴ μας ἐπιπολαιότητα καὶ τὴν ἔλλειψη ἐθνικῆς πολιτικῆς, ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρεῖται σὲ ἄκρως ἱκανοποιητικὰ ἐπίπεδα καὶ νὰ προκαλεῖ παγκόσμιο ἐνδιαφέρον. Σ' αὐτὸ τὸ μοναδικὸ φυσικὸ κάλλους Ἑλληνικὸ οἰκοσύστημα ὁ Θεὸς «φύτευε» ἱεροὺς τόπους μοναχικῆς ἀσκήσεως καὶ προσκυνήματος, πού μποροῦν νὰ λειτουργήσουν ἐλκυστικὰ γιὰ τὴν προσέλκυση προσκυνητῶν, χωρὶς, ὅμως, νὰ παραβιάζεται ἡ αὐτοτέλεια, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἡσυχία τῶν ἐγκαταβιούντων σ' αὐτούς. Ἡ ὑπαρξη, ἐξάλλου, τῶν ἱερῶν αὐτῶν τόπων λειτουργεῖ ἀπὸ μόνῃ τῆς προστατευτικὰ πρὸς τὸ οἰκοσύστημα καὶ τὸ περιβάλλον, ἀφοῦ τὸ διασφαλίζει ἀπὸ ἀνίερα καὶ καταστροφικὰ συμφέροντα, σκεπάζοντάς το κάτω ἀπὸ τὴν ὀμπρέλα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰδιοκτησίας.

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς οἰκολογικῆς συνείδησης, ὅμως, στοὺς ἱεροὺς αὐτοὺς προσκυνηματικούς τόπους διασφαλίζεται καὶ ἀπὸ μία ἀκόμη δραστηριότητα, στὴν ὁποία ἐπιδίδονται, μὲ ἰδιαίτερη ἔφεση, ἀρκετὲς μοναστικὲς μας κοινότητες ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, τὰ τελευταῖα χρόνια, παραδίδοντας μαθήματα οἰκολογικοῦ τρόπου ζωῆς. Πρόκειται γιὰ τὴν καλλιέργεια πάσης φύσεως βιολογικῶν προϊόντων, μὲ παραδοσιακὸ τρόπο, πού διαφυλάσσει τὴν ποιότητά τους καὶ προτείνει τὸ γνήσιο καὶ τὸ αὐθεντικὸ στὰ γεωργικὰ παράγωγα, σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἀφθονία προϊόντων χαμηλῆς ποιότητος ἢ καὶ μεταλλαγμένων πού κατακλύζουν, μαζικά, τὴν ἑλληνικὴ ἀγορά. Ἐνδεικτικὰ ἀναφέρω τις Ἱερὲς Μονὲς Παναγίας Χρυσοπηγῆς, στὴν Κρήτη, Τιμίου Προδρόμου Ἀνατολῆς Ἀγιάς, στὴ Θεσσαλία καὶ Ὁρμυλίας Χαλκιδικῆς, στὴ Μακεδονία, πού πρωτοποροῦν στὸν τομέα αὐτό.

Ἡ τετραπλή, λοιπόν, πρόταση τῆς ἀνάδειξης τοῦ θρησκευτικοῦ, ἱστορικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ μας πλούτου, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνάπτυξης οἰκολογικῆς συνείδησης, ὅπως συνοπτικὰ παρουσιάστηκε, μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ λειτουργήσει ὡς πρόκληση γιὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξη καὶ προώθηση τῶν προσκυνηματικῶν περιηγήσεων, ἐπ' ὠφελεία ὅλων τῶν ἐμπλεκόμενων παραγώ-

νων: τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Κράτους, τῶν φορέων πολιτισμοῦ, τῶν τουριστικῶν φορέων τῆς πατρίδος μας. Κυρίως, ὅμως, τῶν ἐπισκεπτῶν - περιηγητῶν - τουριστῶν, ἐκείνων πού ἀναζητοῦν τὴν ἄλλη, τὴν ποιοτικὴ πρόταση γιὰ τὴν περίοδο τῶν διακοπῶν τους, ἀρνούμενοι τὸν πειρασμὸ τοῦ στείρου καὶ μονοδιάστατου καταναλωτισμοῦ.

Τὸ γραφεῖο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὴ δεκαετῆ, μέχρι σήμερα, πορεία του, ἔχει διαγράψει σπουδαῖο ἔργο στὴν κατεῦθυνση αὐτῆ, παρεμβαίνοντας σὲ διεθνή καὶ ἐγχώρια βήματα, προκειμένου νὰ καταδείξει ὅτι ὁ τόπος μας εἶναι ἓνας ἐξαιρετικὸς προσκυνηματικὸς προορισμὸς, τὸν ὁποῖο ἀξίζει νὰ ἐπισκεφθεῖ κανεὶς. Συνεργάζεται, ἐπίσης, μὲ ἀντίστοιχες ὑπηρεσίες, σὲ διορθόδοξο, Διαχριστιανικὸ καὶ Εὐρωπαϊκὸ ἐπίπεδο, λαμβάνοντας καὶ προσφέροντας πολύτιμη γνώση καὶ ἐμπειρία. Βρίσκεται, τέλος, σὲ διαρκῆ συνεργασία μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ, τις ἀρμόδιες κρατικὲς ὑπηρεσίες καὶ τοὺς παράγοντες τοῦ Τουρισμοῦ στὴ χώρα μας, θέλοντας νὰ βοηθήσει στὴν προσπάθεια πού καταβάλλεται γιὰ τὴν προβολὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀνάδειξη τῆς σὲ τόπο καὶ προσκυνηματικοῦ τουρισμοῦ οἰκουμενικῆς ἐμβέλειας.

Πρὶν σὰς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν προσοχή σας, θὰ ἤθελα νὰ συγχαρῶ, ἀπὸ καρδιάς, τοὺς διοργανωτὲς τῆς σημερινῆς Ἡμερίδας. Τὸ Τμῆμα Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ τὸ Τμῆμα Διοίκησης Τουριστικῶν Ἐπιχειρήσεων τῆς Σχολῆς Διοίκησης καὶ Οἰκονομίας τοῦ Τ.Ε.Ι. Ἀθηνῶν, πού ἐπιδεικνύουν σοβαρὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν νέο αὐτὸν τομέα ἐκκλησιαστικῆς διακονίας, ἀλλὰ καὶ τουριστικῆς ἀνάπτυξης, κοιτώντας στὸ μέλλον. Εἶναι πολὺ σημαντικό νὰ προκύψουν ἀπὸ τις ἀνώτατες βαθμίδες τῆς Ἐκπαίδευσης νέοι ἐπιστήμονες, πού θὰ μπορέσουν νὰ ἐργαστοῦν καὶ νὰ διακονήσουν στὸν χῶρο τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, δίδοντας περαιτέρω κῦρος καὶ προοπτικὴ στὸ σπουδαῖο αὐτὸ πεδίο δράσης καὶ προσφορᾶς γιὰ τὸν τόπο μας.

Σὰς εὐχαριστῶ.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Καθημερινή, 28.10.2010
2. Ἀριθμ.3429/1594/2.1.2001
3. Πράξ. 17,22.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Ἐγκριθεῖσαι Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι κατὰ τὸ πρῶτο ἐξάμηνον τοῦ 2010:

1. «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Νικόδημον τὸν Ἁγιορείτην*», ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀσιολογιωτάτου Ἱερομονάχου κ. Ἀγαθονίκου Ὀλυμπίτου, καὶ ὑποβληθεὶς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, διὰ τοπικὴν χρῆσιν.

2. «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν Μέγαν, Πολιοῦχον Ἰστιάδας*», ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου Δρος Χαραλάμπους Μπούσια, Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, καὶ ὑποβληθεὶς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, διὰ τοπικὴν χρῆσιν.

3. «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν “Καταφυγὴν”*», ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου Δρος Χαραλάμπους Μπούσια, Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, καὶ ὑποβληθεὶς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, διὰ τοπικὴν χρῆσιν.

4. «*Ἀκολουθία ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς συνάξεως τοῦ Ἁγίου Ἡρωδίωνος τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Ὀσίου Ἀθανασίου τοῦ Μετεωρίτου καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ἱερομάρτυρος*», ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Δημητρίου Καραγιάννη, καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, διὰ τοπικὴν χρῆσιν.

5. «*Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπονομαζομένης “Πάντων θλιβομένων ἢ Χαρά” κλεῖσματος τῶν Κουδουνίων Δράμας*», ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου Δρος Χαραλά-

μπους Μπούσια, Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας, διὰ τοπικὴν χρῆσιν.

6. «*Ἀκολουθία ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς συνάξεως πάντων τῶν Ἁγίων καὶ Ἐφόρων τῆς νήσου Λευκάδος*», ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἱεροδιακόνου κ. Ἰωαννικίου Ζαμπέλη, καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, διὰ τοπικὴν χρῆσιν.

Ἐγκριθεῖσαι Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι κατὰ τὸ δεύτερον ἐξάμηνον τοῦ 2010:

1. «*Ἀκολουθία Συνάξεως τῶν Ἁγιοτῶν Ἁγίων*», ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωὴλ καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ, διὰ τοπικὴν χρῆσιν.

2. «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν Ἁγίαν Μόνην*», ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ, καὶ ὑποβληθεὶς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων, διὰ τοπικὴν χρῆσιν.

3. «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου διὰ τὴν ὑψηλὴν Παναγίαν τῆς Σινασσοῦ Καππαδοκίας*», ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου Δρος Χαραλάμπους Μπούσια, Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, καὶ ὑποβληθεὶς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας, διὰ τοπικὴν χρῆσιν.

4. «*Ἀσματικὴ Ἀκολουθία καὶ Ἱερά Παράκλησις τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐκ Τουρκολέκας*», ποιηθέντων ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Νικοδήμου Ἀεράκη, καὶ ὑποβληθέντων πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, διὰ τοπικὴν χρῆσιν.

5. «*Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ, ψαλλομένη ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τῶν Ἱερῶν αὐτοῦ Λειψάνων*», ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Βασιλείου Φέσσα, καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

6. «*Ἀκολουθία τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐβούλης, μητρὸς τοῦ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος*», ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου Δρος Χαραλάμπους Μπούσια, Μεγάλου Ὑμνογράφου

τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Μὴ Ἐγκριθεῖσαι Ἱερὰ Ἀκολουθία κατὰ τὸ ἔτος 2010:

Αἱ ὑπὸ τῶν ἐκδόσεων «ΔΟΜΟΣ» προτεινόμεναι νέα Ἀκολουθία τοῦ Γάμου καὶ εἰς Κεκοιμημένους, δὲν ἐνεκρίθησαν καθ' ὅτι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει τεθεῖ τὸ θέμα τῆς δυνατότητος ἐπιλογῆς ἐναλλακτικῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν δι' ἕκαστον Μυστήριον ἢ Ἀγιαστικὴν Πραξίν.

«Περιουσία καὶ οἰκονομικά τῆς Ἐκκλησίας»

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν, καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ

(Εἰσήγηση στὴν Ἡμερίδα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικῶ Ἔργου, Πεντέλη, 4.6.2010)

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,
Ἐλλογιμώτατοι κ. Καθηγηταί,
Ἀγαπητοὶ Σύεδροι, Ἐκπρόσωποι τῶν Ἱερῶν
Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τὸ θέμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας περνάει μέσα ἀπὸ ὀδυνηρὰ μονοπάτια τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοσυνειδησίας μας, τῆς σχέσεώς μας μὲ τὸ Κράτος, ἀλλὰ κυρίως στὶς σχέσεις μας μὲ τὸν Λαὸ μας, πού μὲ ἀφομὴ τὸ «Βατοπέδιον» δεχόμεθα τὴν ὀργή, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ πικρόχολα σχόλια καὶ δὴ καὶ οἱ Ἐπίσκοποι.

Σὲ τέτοιο βαθμὸ ὑπάρχει αὐτὴ ἡ ὀργή, πού δὲν εἶναι ὑπερβολικὸ νὰ ποῦμε ὅτι τὸ σύνθημα **«κάψτε τὴ Βουλὴ»** μπορεῖ νὰ γίνῃ **«κάψτε τὶς Ἐκκλησίες»**.

Πατέρες καὶ ἀδελφοί, σύντομα θὰ χρειασθῆ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὸ κέλφος προστασίας καὶ προνομίων πού μᾶς χάριζε ἡ κοσμικὴ ἐξουσία, νὰ σταθοῦμε ἐσταυρωμένοι κοντὰ στὸν σταυρωμένο λαὸ μας καὶ νὰ μὴν θυμίζουμε τὴν προλεταριακὴ βελγικὴ ἀφίσα τῶν ἀρχῶν τοῦ 20οῦ αἰ. Ἡ ἀφίσα ἔδειχνε μία πυραμίδα· στὴν κορυφή, οἱ ἐστεμμένοι τότε ἀφέντες τῆς γῆς πού ἔλεγαν «ἐμεῖς σᾶς κυβερνάμε». Στὴν ἀμέσως κατώτερη βαθμίδα οἱ χοντρομπουρζουάδες εὐωχούμενοι ἔλεγαν «ἐμεῖς τρώμε γιὰ σᾶς». Στὴν τρίτη βαθμίδα τὸ χρυσοστόλιστο ἱερατεῖο ἔλεγε «ἐμεῖς σᾶς εὐλογοῦμε». Καὶ στὴ βάση τῆς πυραμίδας τὸ ἐξαθλιωμένο προλεταριάτο, πού σήκωνε ὅλο τὸ βάρος, ἔλεγε «ἐμεῖς δουλεύουμε γιὰ σᾶς» (Σαράντη Καργάκου ἄρθρον «Ἡ θρησκευτικὴ κρίση στὴ σύγχρονη Εὐρώπη», ΑΠΟΦΑΣΗ, 24.06.2005).

Τὰ πράγματα καὶ σήμερα εὐρίσκονται σὲ παρόμοια κατάσταση, ἐν μέσω μιᾶ τραγικῆς οἰκονομικῆς ὕφεσης ἐξ αἰτίας ἑνὸς διεφθαρμένου καὶ ἀποτυχημένου συστήματος κρατικοδίατης πολιτικῆς ὑπάλληλίας πού ἔφερε τὴν Ἑλλάδα στὸ χεῖλος τῆς χρεοκοπίας. Καὶ ἐπὶ πλέον ἡ Ἐκκλησία ἔχει νὰ ἀντιμετωπί-

σὴ τὰ κομματικά, συνδικαλιστικά, μιντιακά καὶ οἰκονομικά συμφέροντα πού τὴν μάχονται φανατικά καὶ ὑπόγεια.

Ἐπάρχει ἓνας οἰκονομικὸς καὶ ἰδεολογικὸς πόλεμος.

Ἐδῶ πρέπει νὰ κάνουμε τὴν αὐτοκριτικὴ μας καὶ νὰ ποῦμε γενικά ὅτι ὅσα λέγονται ἐναντίον μας, δὲν εἶναι ὅλα ἀνέρειστα, ἀλλὰ οὔτε ὅσα λέγονται, λέγονται ἀπὸ ἀγάπη, τάχα, γιὰ τὴν ἐκκλησία.

Καὶ κάτι ὀδυνηρὸ μὲν, ἀληθινὸ δέ, «ὁ χριστιανισμὸς δὲν κινδυνεύει ἀπὸ τὰ ἀντιχριστιανικά κηρύγματα, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς θεολόγους (λαϊκοὺς καὶ κληρικοὺς) πού ἀντὶ νὰ θεολογοῦν μωρολογοῦν, καὶ ἀπὸ διεφθαρμένους κληρικοὺς πού εἶναι οἱ μεγαλύτεροι στρατολόγοι τοῦ ἀθεϊσμοῦ», κατὰ τὸ «τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημῆται ἐν τοῖς ἔθνεσι» (Ρωμ. 2,24).

Ἀκόμα, ἡ ἐκκλησία ἔχει αἰχμαλωτισθεῖ σὲ ἓνα εἶδος κοσμικῆς ἀσφάλειας. Αἰσθανόμαστε ὡς νὰ ἀρκεῖται νὰ τρέφεται καὶ νὰ ζῆ ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ κατορθώματα καὶ τοὺς ἱστορικοὺς θριάμβους της... καὶ τὴν κοινωνικὴ προσφορὰ της... Ἔτσι ὁμως καταπᾶ ἀγνώριστη στὸν Κύριό της, ὅταν δὲν ἔχει καὶ δὲν ἀντλεῖ μόνο ἀπ' Αὐτὸν τὴ ζωὴ καὶ τὴ δύναμή της. Μόνον ἀπὸ τὸν Κύριό της «καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον». Ἐναν Κύριο σκάνδαλο καὶ μωρία, ἐπειδὴ κυρίως δὲν ἔχει πού νὰ ἀκουμπήσῃ τὸ κεφάλι Του, παρὰ μόνον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ» (π. Μ. Καρδαμάκη, Περιοδ. ΣΥΝΑΞΗ).

Ἐκκλησιαστικὴ περιουσία

Γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσία, μποροῦμε νὰ μιλήσουμε ἀπὸ πολὺ ἐνωρίς. Στὴν Καινὴ Διαθήκη βρίσκουμε τὸ Ταμεῖο («γλωσσόκομον» Ἰω. 12,6) τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν μαθητῶν, τὴν κοινοχρησία τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας (Πράξ. 2,44, 4,32), τὶς «λογίες» του Παύλου κ.ἄ.

Ἀπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου καὶ ἐξῆς, ὄχι μόνο κατοχυρώνεται μὲ πολιτειακοὺς νόμους ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία, ἀλλὰ ἐκδίδονται ὑπὲρ αὐτῆς εὐνοϊκὲς διατάξεις καὶ ἀναγνωρίζεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ γαιοκτησία.

Ὡσαύτως, πλήθος ἱερῶν κανόνων ἀναφέρονται εἰς τὴν κτῆσιν καὶ κυρίως χρῆσιν καὶ διαφανῆ διαχειρίσιν αὐτῆς τῆς περιουσίας, ἐπομένως δὲν χωρεῖ καμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐκκλησία δύναται νὰ ἔχη περιουσία καὶ ὑπάρχει ἓνα ὁλόκληρο δικαϊκὸ σύστημα γιὰ τὴν διαχειρίσιν τῆς.

Ἐχθροὶ καὶ φίλοι ζητοῦν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν κοινωνικὸν καὶ φιλανθρωπικὸν ἔργον πού εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῆ χωρὶς ὑλικούς πόρους, καὶ ἔτσι, ἔστω καὶ ἔμμεσα ἀναγνωρίζουν τὴν δυνατότητα ὑπαρξῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Ἡ περιουσία αὐτή, μετὰ τοὺς πνευματικούς θυσανρούς καὶ τὸν πνευματικὸν πλοῦτον τῆς, ἀποτελεῖ ὑπόβαθρον τῆς πνευματικῆς, κοινωνικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς δραστηριότητος τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν εὐεργετικῶν γιὰ τὸν λαὸ μας δράσεων.

Ὁρθῶς ὁ Μακαριώτατος ἐσημείωσε: «Δὲν μποροῦμε νὰ εἴμεθα στοιχειωδῶς λογικοὶ ἄνθρωποι ζητώντας ἐκκλησιαστικὴ διακονία καὶ ἀφαιρώντας ἐκκλησιαστικὴ περιουσία! Εἴτε τὸ ἓνα ἰσχύει εἴτε τὸ ἄλλο» (ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ἀριθ. 7, Ἰουλ 2009, σελ. 460).

Ἐκκλησιαστικὴ περιουσία καὶ Κράτος

Ἐδῶ δὲν θὰ ἀναφεροῦμε στὴν ἱστορικὴ ἀναδρομὴ τοῦ ζητήματος, ἀφοῦ δεκάδες εἰσηγήσεων καὶ σχετικῶν μελετῶν ἔχουν δημοσιευθεῖ καὶ δὴ καὶ προσφάτως τοῦ Μακαριωτάτου (ΕΚΚΛΗΣΙΑ, Νοεμ. 2009, σελ. 697), πλήρης καὶ λίαν ἐμπεριστατωμένη. Θὰ σημειώσωμεν ὀλίγα τινά.

Ἄν ὑπάρχη ἓνα θέμα πού ἐταλάνισε καὶ ταλανίζει ἀκόμα ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἔθνους καὶ μέχρι σήμερα τίς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Κράτους καὶ δυναμιτίζει πολλὰ φορὲς ἐκρηκτικὰ τίς σχέσεις τους, εἶναι τὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

Τὸ Κράτος μέχρι σήμερα ἔχει πάρει, εἴτε μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας, εἴτε χωρὶς, τὸ 96% τῆς περιουσίας τῆς. Ἄπ' αὐτά, ἐλάχιστα ἐξυπηρέτησαν τοὺς σκοπούς, διὰ τοὺς ὁποίους ὑποτίθεται ὅτι θὰ ἐξυπηρετοῦσαν. Διότι πολλὰ ἀπὸ τίς ἐκτάσεις προσετέθησαν εἰς τίς ἐγκαταλελειμμένες ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου, ἀντὶ νὰ καταλήξουν σὲ ἀκτῆμονες, ἀστέγους,

πρόσφυγες καὶ ἀναπήρους ἢ καὶ μέσα ἀπὸ τὰ κανάλια τῆς ρουσφετολογικῆς διαθέσεως κατέληξαν σὲ ἄλλα χέρια.

Ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Θεόκλητος σημειώνει «τὴν διαπιστευμένη περιουσία τῆς ἡ Ἐκκλησίας ἱστορικῶς τὴν ἔκανε προσφορὰ στὸ ὄνομα τῶν περιπετειῶν τοῦ Γένους...

Δὲν ὑπάρχει κοινωνικὸς φορέας πού δὲν ἔχει λάβει πλουτισμὸ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία: νοσοκομεῖα, πανεπιστήμια, σχολεῖα, πλατεῖες, κοινωνικὰ ἰδρύματα, χῶροι ἀθλοπαιδιῶν, πνεύμονες πρασίνου, δρόμοι καὶ κοινόχρηστοι χῶροι ἔχουν ἀφειδώλευτα παραχωρηθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Χῶροι ἐγκατάστασης προσφύγων καὶ ἀγροτικῆς ἐκτάσεις γιὰ νὰ ριζώσουν μετὰ τοὺς βίαιους ἐκπατρισμούς οἱ πρόσφυγες ἔχουν παραχωρηθεῖ ἐπίσης ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία». Καὶ καταλήγει σὲ ἓνα συγκλονιστικὸ ἐρώτημα «ποιὸς ἤλεγξε ἐὰν ὅσα παραχωρήθηκαν πράγματι ἐδόθησαν σὲ ὄσους ἀρχικῶς προορίζονταν;» (ΕΚΚΛΗΣΙΑ, Ἰουλ. 2009, σελ. 462)

Ὡς πρὸς τὸ θέμα χωρισμοῦ ἢ ρυθμίσεως τῶν σχέσεων Κράτους καὶ Ἐκκλησίας δὲν εἶναι εὐκόλο, οὔτε μποροῦμε πρόχειρα καὶ ἀπερίσκεπτα νὰ τὸ χειρίζομαστε καὶ μὲ ἐπιπολαιότητα νὰ τὸ ἀντιμετωπίζομε.

Ἐδῶ θὰ ἀναφέρω τὰ συμπεράσματα τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Διεθνούς Δημοσίου Δικαίου κ. Κτιστάκι, Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Πατριαρχείου: «Θὰ ἐλέγομεν ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον ἀντιμετωπίζει σοβαρὰ προβλήματα πρακτικῆς φύσεως ἐξ αἰτίας τῆς στερήσεως νομικῆς προσωπικότητος... αὐτὴ ἡ στέρησις συνιστᾶ σαφῆ καὶ εὐδιάκριτον παραβίασιν τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τοῦ Πατριαρχείου» (Πρόσφατος ἀπόφασις Ε.Δ.Α.Δ. (1.10.2009) «θρησκευτικὴ ὁμάς ἀνθρώπων ἢ ὁποία δὲν ἔχει νομικὴ προσωπικότητα δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ οὔτε νὰ ἀσκήσῃ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα τελοῦν εἰς συνάρτησιν πρὸς τὸ καθεστῶς νομικῆς προσωπικότητος, ὅπως εἶναι τὸ δικαίωμα τῆς ἀποκτήσεως ἢ ἐνοικιάσεως ἀκινήτου περιουσίας τῆς, διατηρήσεως τραπεζικοῦ λογαριασμοῦ, τῆς ἀπασχολήσεως ἐργαζομένων καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως δικαστικῆς προστασίας εἰς τὴν κοινότητα, τὰ μέλη τῆς, τὰ περιουσιακά τῆς στοιχεῖα. Τὰ δικαιώματα αὐτὰ εἶναι οὐσιώδη διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκφράσεως τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων...».

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ ὅταν μιλοῦμε γιὰ τέτοια ζητήματα, πού ἐπιβάλλεται νὰ δια-

χειριζόμαστε με βαθεία ιστορική συνείδηση, εκκλησιαστική εμπειρία, κοινωνική και νομική παιδεία.

Ένα άλλο ζήτημα είναι ότι συνδέουν πολλοί την εκκλησιαστική περιουσία με τους ιερείς και πιστεύουν ότι μέσα σε όλους τους άλλους που τάχα πεινᾶνε, αυτοί μόνο αμείβονται πλουσιοπάροχα και ζούν ήγεμονικά. «Όλοι πιστεύουν ότι η εκκλησιαστική περιουσία είναι πολύ μεγάλη, ότι την διαχειρίζονται ανεξέλεγκτα κάποιοι λίγοι, τα προσωποποιούν σε κάθε κληρικό και κυρίως στους επίσκοπους. «Όλοι οι παπάδες είναι λεφτάδες, τσιφλικάδες κ.λπ.»

Όλα αυτά είναι συνθήματα και της πολιτικής από κάθε παράταξη, τα οποία ο έλληνας λαός τα υιοθετεί και τα επαναλαμβάνει με μπροστάρηδες τον έντυπον και ηλεκτρονικόν τύπον. Έτσι δημιουργείται μια κατάσταση σε βάρος της Έκκλησίας πολύ δυσάρεστη και πολύ δύσκολη· την φέρνει σε αντίθεση με τους χριστιανούς, δηλαδή με τους ανθρώπους της και με τον ίδιο τον έαυτόν της.

Καλό θα ήταν να γνωρίζουμε ποιά και πόση είναι αυτή η περιουσία, για την οποία γίνεται τόσος λόγος και τέλος πάντων, σε ποίων τα χέρια είναι και ποιό την τρώνε αυτήν την περιουσία. Γιατί όσοι θέλουν να δυσφημίσουν την Έκκλησία, λένε άοριστα, πώς αυτή η περιουσία είναι τεράστια και ανυπολόγιστη. Και όσοι θέλουν να φθείρουν το κύρος των ποιμένων της Έκκλησίας, λένε πώς όλη αυτή την τάχα μεγάλη περιουσία, την διαχειρίζονται ανεξέλεγκτα και την νέμονται οι επίσκοποι.

Γι' αυτό ο σοφός μακαριστός Μητροπολίτης Κοζάνης κυρός Διονύσιος έγραφε: «Είναι στιγμές που οι ποιμένες της Έκκλησίας, βλέποντας τη ζημιά που γίνεται στις συνειδήσεις των πιστών, φτάνουν στο σημείο να πούν καθαρά· πάρτε τα λοιπόν να ήσυχάσουμε! Άν είναι να δώση όμολογία και να κάμη άγώνα, ή Έκκλησία δέν θά τό κάμη για τα χωράφια, αλλά για τους ανθρώπους, για τον Χριστό και για τό Ευαγγέλιο». Άλλωστε ή Έκκλησία καλείται να θρέψη τον κόσμο, όχι άπλωσ με ψωμί, αλλά κυρίως με νόημα, όχι μόνο με δικαιοσύνη, αλλά προπαντός με άγάπη. Και καταλήγει: «Όσοι φωνάζουν για δικαιοσύνη και για ισότητα, δέν γνοιάζονται για τέτοια πράγματα... Έκείνο που θέλουν και δέν τό λένε καθαρά είναι να λείψη ή Έκκλησία και σιγά - σιγά να έλθη φυσικά ή δήμευση της εκκλησιαστικής περιουσίας.» (Δ. Ψαριανού, Μνήσθητι, Κύριε, της Έκκλησίας σου, σελ. 68).

Τούτο σαφώς διακηρύσσεται από τα κόμματα της άριστερας και συνεσκιασμένα από τα αστικά κόμματα. Ήδη, όργανώσεις και ένώσεις πολιτών ζητούν την κατάργηση των Ίερών Συμβόλων από τα Δημόσια κτίρια, την απομάκρυνση των κληρικών από κάθε επίσημη κρατική εκδήλωση, την διακοπή της μισθοδοσίας του Κλήρου και κυρίως αυτό τό τελευταίον.

Και ο Μητροπολίτης Ίωαννίνων σημειώνει· «Για την περιουσία και μόνον της Έκκλησίας έφευρέθηκαν νομικοί όροι για να απαιτήσουν με άμφισβητήσεις την άπόκτηση και άλλων εκκλησιαστικών γαιών· μιλώ για τον άπαράδεκτο όρο διακατεχόμενες γαίες. Έπ' ούδενός άλλου δέν έφευρέθηκε, ούτε ποτέ έφαρμόστηκε, αυτός ο νομικός εύρηματικός όρος».

Τά πιο πάνω έπαληθεύονται και άπ' όσα γράφει σύγχρονος πολιτικός, σε κορυφαία πολιτική θέση, στο βιβλίο του «Έθνικιστικός λαϊκισμός ή ελληνική πολιτική» τέλη του 1992· «Η πολιτική μας είναι να ενισχύσουμε με κάθε τρόπο και με κάθε μέσον την άδιαφορία άπέναντι σε εξέλιξεις με ιδεολογικό προσανατολισμό, μία χωρίς άπήχηση ελληνική χριστιανική παράδοση. Να έμποδίσουμε και να άποτρέψουμε με κάθε κόστος την προσήλωση στην ιδέα του έθνους και στην χριστιανική παράδοση που άποδυναμώνει και έγκυμονεί κινδύνους σε μία σύγχρονη παρουσία, που πρέπει να έχει ή Έλλάδα» (Έφημ. Όρθόδοξος Τύπος). Συνεπείς στη γραμμή αυτή οι όποιες κυρίες Ρεπούση, Δραγώνα κ.λπ. που ανατριχιάζουν ακόμα και άγνους πατριώτες άριστερους, όπως ο Μίκης Θεοδωράκης. Αυτές τις ήμέρες βλέπουμε ξεκάθαρα ποιός είναι ο κίνδυνος για την Έλλάδα. Τώρα ο κύριος αυτός, στα χάλια που έφτασε ή Έλλάδα, άς μάς πη, φταίνε οι χριστιανικές παραδόσεις ή αυτοί που την γκρέμισαν;

Διαχείρισις Έκκλησιαστικής Περιουσίας

Πώς διαχειρίζεται την περιουσία ή Έκκλησία;

Που την διαθέτει; Για ποιούς σκοπούς;

Έδώ πρέπει να όμολογήσουμε ότι ή Έκκλησιαστική Περιουσία δέν έτυχε από τα διάφορα Έκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα άπολύτου διαφανείας κατά την διαχείρισή της.

Οί καιροί είναι δύσκολοι. Δι' αυτό προτείνω την διαφάνεια, όπως οι κανονισμοί και οι Νόμοι όρίζουν.

Ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὴν Ε.Κ.Υ.Ο., οὔτε τὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας δὲν λαμβάνουν γνῶσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας. Οὐδέποτε ἐνημερωθήκαμε γιὰ τὶς θεσμοθετημένες εἰσφορὲς π.χ. Ὑπὲρ τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου 0,5%, ὑπὲρ τοῦ Ρ/Σ 1%, ὑπὲρ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας 3%. Γιὰ τὴν δισκοφορία κατόπιν Ἐγκυκλίων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ὑπὲρ τῶν περιοδικῶν ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ 10.000 κληρικοὶ κάθε μῆνα καταβάλλουν 0,5% γιὰ συνδρομή, δὲν ἔπρεπε νὰ γνωρίζουν ποῖον τὸ ὕψος τῆς προσφορᾶς καὶ ποῦ πηγαίνουν τὰ λεφτά;

Ἰ. Μοναί: Ἐκεῖ εἶναι τὸ μεγάλο χάος ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων.

Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα παρότι κατὰ τὴν Νομοθεσίαν ὑποχρεοῦνται σὲ δημοσίευση τῶν οἰκονομικῶν ἀπολογισμῶν σπανίως ἢ καθόλου δὲν τὸ κάνουν.

Καὶ τέλος οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ ποῦ πρέπει νὰ ἐφαρμόσουν τὸν Κ. 8 τοῦ 1979 ἄρθρ. 11 «Περὶ Ἀπολογισμοῦ» παρ. 6 «Ὁ Ἀπολογισμὸς ἀνακοινοῦται εἰς τὴν ἐνορίαν διὰ θυροκολλησεως ἔξωθι τοῦ Ναοῦ, κατ' αὐτοῦ δέ, δύναται, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, οἰοσδήποτε ἐνορίτης νὰ ὑποβάλλῃ ἔνστασιν εἰς τὸ οἰκεῖον Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, ἐφ' ἧς τοῦτο ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως».

Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἀδιαφάνειας εἶναι νὰ θεωρεῖται συχνὰ γιὰ τὴν κοινὴ γνώμη ἢ ἐκκλησιαστικὴν παρουσίαν συνώνυμη τοῦ ὄρου «σκάνδαλο».

Βλέπετε λοιπὸν «οὐδεὶς ἀναμάρτητος». Ψάχνοντας τὴν βιβλιογραφία εὑρον τὸ Φ.Ε.Κ. 93/9 Μαρτίου 1910 «περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ τῆς παρουσίας αὐτῶν...» ὅπου εἰς τὸ ἄρθρ. 6 λέγει «... τοὺς δὲ τέσσαρας λαϊκοὺς ἐκλέγουσιν οἱ ἄρρενες ἐνορῖται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, συνερχόμενοι ἐπὶ τὸ αὐτό...».

Ἄρθρ. 7 «... τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ κατὰ τὴν 4 μ.μ. ὥραν συνέρχονται οἱ ἐνορῖται ἐν τῷ ἐνοριακῷ Ναῷ, ὅπως ἐγκρίνωσι τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἀκούσωσι τὴν ἔκθεσιν τῆς λογοδοσίας τῶν ἐπιτρόπων...» κ.λπ.

Νομίζω ὅτι ἔστω καὶ ἀτύπως πρέπει νὰ θεσμοθετήσωμεν τέτοια ὄργανα, ὥστε νὰ ἀποφύγωμεν τὸν σκανδαλισμὸν τῶν πιστῶν καὶ ἵνα ὑλοποιήσωμεν τὸ κεντρικὸν θέμα τῆς ἡμερίδος μας «Εἰς ἀπολογία τοῦ Εὐαγγελίου» (Φιλ. 1,17). Ἐγκαινιάζοντας τὸ συμμετοχικὸ μοντέλο, ὅπως ἐπιτάσσει ἡ ἐκκλησιολογία μας.

Ἐπίσης πρέπει νὰ προσέξωμεν τὶς Δημόσιες Σχέσεις μας καὶ διασυνδέσεις μας μὲ τοὺς οἰκονομικὰ ἰσχυροὺς καὶ τὶς φιλίες μας μὲ τὴν ἐξουσία, συμπεριφορὲς ποῦ τραυματίζουν τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἦθος πολλαπλά, σκανδαλίζουν τοὺς πιστοὺς, ἀποθρασύνουν τοὺς πλουσίους, ἐκκοσμικεύουν τοὺς ἴδιους τοὺς κληρικοὺς ἀπὸ τὸ συγχρωτισμὸ μαζί τους» (π. Β. Θερόμος, Ὁδὴν Σώματος Χριστοῦ, σελ. 99).

Ἐνα ἄλλο ἐρώτημα· πρέπει ἡ ἐκκλησία νὰ αὐξάνῃ τὴν παρουσίαν, δηλ. νὰ τὴν ἀναπτύσσει, καὶ πῶς;

Λέμε, ναί, μὲ τὶς ἐξῆς προϋποθέσεις:

α) οἱ ἀσύμβατες καὶ ἀδιαφανεῖς πρακτικὲς πρέπει πάντα νὰ εἶναι ἔξω καὶ μακριὰ ἀπὸ τὶς ἀναζητήσεις ἀξιοποίησης τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας.

β) Ὅλα πρέπει νὰ γίνονται πάντα μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς κείμενης νομοθεσίας, δημόσια, σύννομα, καθαρὰ καὶ ἔντιμα, μὲ προσοχὴ καὶ μὲ εὐαισθησία γιὰ τὸ περιβάλλον.

Ἄρα σὲ προσεχεῖς τυχὸν διαπραγματεύσεις κύριο θέμα δὲν πρέπει νὰ εἶναι τί θὰ δώσῃ ἢ Ἐκκλησία καὶ τί θὰ πάρῃ τὸ Κράτος, ἀλλὰ πῶς θὰ μποροῦσε νὰ ἀξιοποιηθῇ αὐτὸ τὸ νεκρὸ κεφάλαιον πρὸς ὄφελος καὶ τῶν δύο ἀρχῶν.

Μερικοὶ κατηγοροῦν τὴν Ἐκκλησίαν διὰ προνομιακὴν μεταχείρισιν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας (Φορο-απαλλαγὲς κ.λπ.).

Ἐδῶ νὰ σημειώσωμεν ὅτι οἱ φοροαπαλλαγὲς ἦσαν ὅμοιες μὲ τῶν ἄλλων Ν.Π.Δ.Δ. καὶ πέραν τούτου, μὲ τὸ σκεπτικὸν ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἐπιχειρήσεις μὲ κέρδη, ἀλλὰ τὰ τυχὸν ἔσοδα διατίθενται γιὰ τὶς λειτουργικὰς ἀνάγκας ἐκάστου Ν. Προσώπου, γιὰ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν πλήθους κοινωφελῶν ἰδρυμάτων καὶ ὅλου του κοινωνικοῦ ἔργου τῆς.

Σήμερα ἡ Ἐκκλησία ὑπήχθη εἰς τὸ φορολογικὸν καθεστῶς ἀδιακρίτως καὶ θὰ ἀναγκασθοῦμε νὰ κλείσωμε μερικὰ ἀπὸ τὰ Ἰδρύματά μας ἢ νὰ ὑποβαθμίσωμε τὴν ποιότητα τῶν προσφερομένων ὑπηρεσιῶν.

Ἐπίσης πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὅλη ἡ ἐκκλησιαστικὴ παρουσία εἶναι δεσμευμένη μὲ τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ Ν. 2148/52 ποῦ ὡς ἐτροποποιήθη ἐν μέρει διὰ τοῦ ἄρθρ. 73 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 2185/1952 προεβλέφθη ὅτι: «1. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος ἐν ζῶνῃ καθ' οἰονδήποτε τρόπον μεταβίβασις ἢ διανομὴ ἢ σύστασις οἰουδήποτε ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ ἀγροτικῶν ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς

Φυσικά και Νομικά Πρόσωπα Ι.Δ. ως πρὸς τὴν πέραν τῶν 250 στρεμμάτων ἔκτασιν κατ' ἰδιοκτίτην του Ν.Π.Δ.Δ.

2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ ἀγροτικῶν κτημάτων οἰασοδήποτε ἐκτάσεως, ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐν γένει περιουσίαν καὶ τὰ Ν.Π.Δ.Δ.

3. «Αἱ ἀπαγορεύσεις τῶν προηγουμένων παραγραφῶν δύνανται νὰ ἀρθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ.λπ.» πὺ ὅμως διὰ νὰ λάβῃς μίαν τέτοιαν ἀπόφασιν φτύνεις αἷμα, χωρὶς, πολλὰς φορὰς, ἀποτελέσμα.

Πρόσφατα ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Μαρ. 2010) Γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Θεοδώρου Παπαγεωργίου περὶ τοῦ Νόμου τούτου καὶ προτείνει νὰ προβῆ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος στὶς κατάλληλες ἐνέργειες διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ αὐτοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος ἄλλωστε, βάσει καὶ τῆς εἰσαγωγικῆς ἐκθέσεως τοῦ Νομοθέτου, εἶχε συγκεκριμένη ἐφαρμογή, γιὰ συγκεκριμένη χρονικὴ περίοδο.

Τέλος, γιὰ τὴν συνολικὴ ρύθμιση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας μὲ τὸ Κράτος, εἶναι ἀξιοπρόσεκτος ἡ πρότασις τοῦ Μακαριωτάτου:

«Σήμερα, πέρα ἀπὸ τὴν περιουσία ἐκείνη τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ἔσοδα ἀπ' τὴν ἀξιοποίηση τῆς ὁποίας καλύπτουν τὰ τεράστια ἔξοδα τῆς λειτουργίας της, ὑπάρχει καὶ ἄλλη σημαντικὴ περιουσία πὺ ἀδρανεῖ ἢ βρίσκεται σὲ αἰχμαλωσία. Μιὰ σοβαρὴ συνεργασία Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας στὸ θέμα αὐτὸ μὲ εὐλικρίνεια, τιμότητα, διαφάνεια, συνέπεια καὶ δεσμευτικὰ ἐγγυήσεις τῆς πολιτείας γιὰ τὴν ἀξιοποίηση αὐτῆς θὰ ἦταν ἐπωφελὴς καὶ ἐνδεδειγμένη μπροσὰ στὴν σημερινὴ κοινωνικὴ πραγματικότητα.

Στόχος τῆς συνεργασίας αὐτῆς, θὰ τεθῆ ἐξ ἀρχῆς, ὄχι ἡ μονομερὴς ὠφέλεια τοῦ οικονομικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, οὔτε ἡ αὔξησις τῶν ἐσόδων τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους, ἀλλὰ ἡ σύστασις τοῦ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΤΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ.

Σκοπὸς ἡ δημιουργία ἐνὸς δικτύου προνοιακῶν ἔργων μὲ σύγχρονες προδιαγραφὰς πὺ λείπουν ἐμφανέστατα ἀπὸ τὴν κοινωνία μας, πρὸς διακονίαν τῶν συνανθρώπων μας».

Τώρα, γιὰ νὰ ἀναπτύξῃ ἡ Ἐκκλησία τὴν περιουσία της;

Γιὰ δύο μόνο λόγους:

α) νὰ διαθέσῃ τὰ ἐξ αὐτῆς ὠφέλη διὰ τὴν συντήρη-

σιν, λειτουργίαν καὶ μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ της, καὶ

β) ὄλα τὰ ὑπόλοιπα διὰ τὸ φιλανθρωπικόν, κοινωνικὸν ἔργον της, δηλαδὴ ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ, ἀνεξαρτήτως θρησκειῶματος, χρώματος, φυλῆς, γλώσσας καὶ ὁποιας ἄλλης ἐτερότητας.

«Ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ ὡς μεγάλο θησαυρὸ, ὄχι τὴν εὐνοια τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, ἀλλὰ τὸν πόνο τῶν ἀνθρώπων... οἱ πονεμένοι εἶναι τὰ πιὸ ἀκριβὰ ἱερὰ σκευὴ τῆς ἐκκλησίας» (Ναυπάκτου Ἱερόθεος).

Τώρα δὲν πρέπει νὰ κλείσουμε τὰ μάτια καὶ σὲ νοσηρὰς σχέσεις ἐνίων κληρικῶν μὲ τὸ χρῆμα, ἂν καὶ μερικὲς φορὰς δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ ξεκαθαρίσουμε τὰ ὄρια, ἂν ἕνας κληρικὸς ζῆ προκλητικὴ ζωὴ μὲ προσωπικά του χρήματα ἢ μὲ χρήματα πὺ προέκυψαν ἀπὸ ἀθέμιτες συναλλαγὰς ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα συνεπάγονται μερικὲς φορὰς ἀθέμιτες οικονομικὰς ἱκανοποιήσεις κληρικῶν.

Δυστυχῶς, στὴν μεταπτωτικὴ ἐποχὴ μας, οἱ παραδοσιακὰς πνευματικὰς ἀξίες τοῦ Εὐαγγελίου ἔχουν παύσει νὰ θεωροῦνται αὐτονόητοι. Παλαιότερον ἐξετιμᾶτο ἡ ὀλιγάρκεια, ἡ ἐγκράτεια, ἡ σωφροσύνη, ἡ ἀποφυγὴ τῆς ἀπληστίας, τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἐπιδειξέως.

Δυστυχῶς ὁ προβαλλόμενος σήμερα ἀνθρώπινος τύπος εἶναι ὁ ἐγωκεντρικὸς. Ἐκεῖνος πὺ διαθέτει καὶ ἐπιδεικνύει, καὶ δὴ καὶ προκλητικῶς εὐκόλον πλοῦτον καὶ ἱκανὸν νὰ τοῦ ἱκανοποιήσῃ κάθε ἐπιθυμίαν, νὰ ἐξαγοράσῃ δι' αὐτοῦ τὰ πάντα, ἀπὸ συνειδήσεις μέχρι πολιτικὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν, αἱ ἠθικὰ καὶ ἀναστολαὶ ὑποχωροῦν καὶ βλέπωμεν σήμερον τὰ ἀποτελέσματα...

Ἐδῶ ἔχει θέσιν νὰ λεχθοῦν δύο λέξεις γιὰ τὰ λεγόμενα «τυχηρά» ἢ ἄλλως «φιλότιμα». Πρόκειται γιὰ συνήθεια ἀπὸ παλιὰ καθιερωμένη πὺ σὲ ἐποχὰς στέρησης καὶ ἀπουσίας μισθοδοσίας τοῦ κλήρου ἦταν ἀπολύτως ἀπαραίτητη καὶ ἐπιβεβλημένη. Εἶχε καὶ ἀγιογραφικὴ στήριξη· «ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ».

Σήμερα μὲ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Ἱ. Κλήρου χρειάζεται πολλὴ προσοχὴ καὶ διάκρισις. Καταδικάζεται ἀπολύτως τὸ νὰ ἀπαιτοῦμε τὰ τυχηρά, νὰ προσδιορίζουμε τὸ ὕψος τῆς ἀμοιβῆς καὶ νὰ συμπεριφερόμαστε κυνικὰ καὶ ἀνάληγτα πρὸς τοὺς πιστοὺς μας, διαλεγόμενοι περὶ τοῦ ὕψους τῆς ἀμοιβῆς τῶν τελομένων μυστηρίων.

Ἀποτελεῖ μέγα σκάνδαλον αὐτὸς ὁ διάλογος καὶ καθημερινὸ κουτσομπολιὸ τῶν ταξιδιζήδων καὶ τῶν καφενέδων.

Οἱ δὲ ἄγαμοι ἔπρεπε νὰ ἀπέχουν πλήρως ἀπ' αὐτὰ καὶ οὔτε νὰ συμμετέχουν στὸ μοῖρασμα τῶν τυχηρῶν. Διότι πολλάκις καταλήγουν οἱ ἀκτήμονες αὐτοὶ κληρικοί νὰ ἔχουν πολυτελῆ διαβίωση, χωρὶς νὰ ἐξαιρῶ ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς ἀγάμους κληρικούς καὶ τοὺς ἐπισκόπους, πού ἡ φιλαργυρία ἐνίων ἐξ αὐτῶν «εἶναι ἄξια θρήνου καὶ χρειάζονται μέτρα ταχύτατα», καθὼς καὶ ἡ πολυτέλεια πού διακρίνει πολλοὺς ἀπ' τοὺς ἀγάμους, ὅλων τῶν ἱερατικῶν βαθμῶν· στολές, μίτρες, πατερίτσες, ἐγκόλπια, σταυροὶ κ.λπ., πανάκριβα Δῶρα σὲ ἑορτὲς καὶ πανηγύρεις, ὅλα αὐτὰ προκαλοῦν καὶ εὐρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ εὐαγγελικοῦ πολιτισμοῦ, δυστυχῶς ὁμως, μέσα στὸ «ἦθος» τῆς ἐκκλησιαστικῆς, λεγομένης ἐκπαιδύσεως.

Ἐδῶ σημειώνει ἔργαμος κληρικός, ὑπερβολικὰ κατ' ἐμέ, ὑπαρκτὰ δέ, καὶ τὰ ἐξῆς· «Ἐκεῖνοι πού ἀπὸ τὸν βαθμὸ τους ὄφειλαν νὰ δίνουν τὸ παράδειγμα, ὄχι μόνο γίνονται μπροστάρηδες τῆς διαφθορᾶς, ἀλλὰ καὶ συχνὰ ἐπιδιώκουν τὴν «ἐπισκοποποίησή» τους, ἀκριβῶς γιὰ τὸν πλουτισμὸ τους».

Συμπεράσματα - Προτάσεις

1. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Περιουσία εἶναι ἓνα μεταπωτικὸν γεγονός διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Τὴν ἀποδεχόμεσθε. Στηρίζεται ἀγιογραφικῶς, κανονικῶς, ἱστορικῶς καὶ ὀφείλομεν νὰ τὴν διαφυλάξωμεν.

2. Νὰ θεωρήσωμε τὴν ἐκκλησιαστικὴ περιουσία, ὄχι ὡς κτήσι, ἀλλ' ὡς χρήσι, ὡς δωρεὰ καὶ ἔνσαρκη ἀπάντησι στὶς ἄμεσες καὶ καθημερινὲς ἀνάγκες τῶν πιστῶν.

3. Νὰ υἱοθετήσωμεν τὸ συμμετοχικὸν μοντέλο στὴν διοίκηση τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν ἄλλων Νομικῶν Προσώπων, ὥστε νὰ γνωρίζῃ ὁ λαὸς μὲ διαφάνεια καὶ

πᾶσαν λεπτομέρειαν τὰ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὡς ὁ σχετικὸς Κανονισμὸς ὀρίζει.

4. Ἡ δύναμις μας δὲν εἶναι τὸ χρῆμα καὶ ἡ περιουσία, ἀλλὰ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας μας.

5. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἤδη προσφέρει στὸ Κράτος τὸ 96% τῆς περιουσίας της.

Καὶ κλείνω μὲ δύο φράσεις δύο Μητροπολιτῶν μὲ βαθιὰ θεολογικὴ σκέψι· Τοῦ κεκοιμημένου Ἱεράρχου τοῦ Κοζάνης Κυροῦ Διονυσίου «Στὰ τελευταῖα, περιουσία τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ χριστιανοὶ καὶ ἡ Ἐκκλησία δὲν θέλει τὰ χωράφια, πού τὰ φύλαξε γιὰ νὰ ὑπάρχουν τώρα, ἀλλὰ τοὺς χριστιανούς».

Καὶ τοῦ Ἰωαννίνων Θεοκλήτου «Ἡ Ἐκκλησία ἔχει πλοῦτο, τὸν Κύριό Της, πού τρέφει διὰ τῆς Εὐχαριστίας ὅσους δι' Αὐτοῦ καὶ ἐν Αὐτῷ, ἐν τῷ ὀνόματί του δηλαδή, ξεκλειδώνουν τὸν ἑαυτό τους στὴν πάσχουσα ἑτερότητα, στὸν πάσχοντα ἀδελφό. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀδαπάνητος καὶ ἀνεκτίμητος πλοῦτος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Κύριός της καὶ ὁ Θεὸς της...» (ΕΚΚΛΗΣΙΑ, Ἰουν 2009, σελ. 462).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ἁγία Γραφή.
- Περιοδικὸν Ἐκκλησία τεῦχ. 7, Ἰουλ. 2009, Μαρ. 1981.
- Περιοδικὸν Σύναξι, τὰ ἄρθρα τῶν Θανάση Παπαθανασίου: Λόγος περὶ Οὐσίας, Μ. Καρδαμάκη: Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Περιουσία, Κοζάνης Διονυσίου: Ἐξαπλᾶ ἡ Μνήσθητι, Κύριε, τῆς Ἐκκλησίας σου.
- π. Βασ. Θεοδοῦ Ὁδύνη τοῦ Σώματος Χριστοῦ, Ἀκρίτας
- Διάφορα ἄρθρα καὶ ὁμιλίαι ἀπὸ τὸ χωρὸ τοῦ Διαδικτύου.
- Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου α) ὁ Πολιτισμὸς τῆς Ἀλληλεγγύης β) Ἡ κρίσις τῶν πνευματικῶν καὶ οικονομικῶν ἀξιῶν εἰς τὰς ἡμέρας μας.

Χαιρετισμός στο Συνέδριο τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερονύμου

(Χαιρετισμός στὴν Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων, Πεντέλη, 21.10.2010)

Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
κ. Ἀρχηγέ ΓΕΕΘΑ,
κύριοι Ἀξιωματικοί,
ἀγαπητοὶ Πατέρες,

Χαίρομαι γιὰ τὴν παρουσία μου στὴν πρώτη Σύναξη καὶ Ἡμερίδα τῶν Κληρικῶν ποὺ ὑπηρετοῦν στὸν Στρατό, καὶ τὴν ὁποία διοργανώνει ἡ Ἐκκλησία, ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας. Τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν διοργάνωση ἀνέλαβε ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων, σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ὀρθοκεντρικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Στρατοῦ. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφάσισε τὴν διοργάνωση αὐτῆς τῆς Ἡμερίδος, γιατί προσδοκᾷ ὅτι θὰ ἐξαχθοῦν σημαντικὰ συμπεράσματα γιὰ τὴν καλύτερη ποιμαντικὴ διακονία σας στὸ Στράτευμα.

Ἀπασχόλησε σοβαρὰ τόσο τὴν Ἱερὰ Σύνοδο ὅσο καὶ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἡ διοργάνωση αὐτῆς τῆς Ἡμερίδος. Ὁ πρωταρχικὸς λόγος εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ πρὸς τοὺς Ἱερεῖς ποὺ ὑπηρετοῦν στὸ Στράτευμα καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ στρατευμένα παιδιά τῆς Πατρίδος μας. Παρῆλθε ἰκανὸ χρονικὸ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖο μελετᾶμε τὴν διοργάνωση τῆς παρουσίας Ἡμερίδος, γιατί δὲν ἐπιθυμοῦσαμε οὔτε τὴν ἀκαιρὴ παρέμβασή μας στὸ ἔργο τὸ ὁποῖο ἐπιτελεῖτε, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὴν ἐκ τοῦ μακρόθεν θέασή του, πρᾶγμα ποὺ θὰ μπορούσε νὰ θεωρηθεῖ ὡς μιὰ ἀδιαφορία τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας γιὰ σᾶς. Ἄλλωστε στὸ ἄρθρο 2 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διαλαμβάνεται ὅτι «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεργάζεται μετὰ τῆς Πολιτείας, προκειμένου περὶ θεμάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς τὰ ... τῆς ἐν τῷ στρατεύματι Ὀρθοκεντρικῆς ὑπηρεσίας».

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ ποιμαντικὴ σας διακονία στὸ Στράτευμα ἔχει μιὰ ἰδιαιτερότητα. Εἶσθε Ἱερεῖς τῆς

Ἐκκλησίας, ἔχετε κανονικὴ Ἱερωσύνη, τὴν ὁποία λάβατε ἀπὸ τοὺς Ἐπισκόπους, ἀλλὰ ἐργάζεσθε στὸν Στρατό κάτω ἀπὸ εἰδικούς Κανονισμούς, ὅποτε ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερη διάκριση καὶ ποιμαντικὴ μέριμνα. Πάντως, δίδεται σήμερα ἡ δυνατότητα νὰ ὑπάρχει αὐτὴ ἡ ἐπικοινωνία μεταξύ μας, νὰ ἀκουσθοῦν ἐνδιαφέρουσες εἰσηγήσεις καὶ νὰ γίνῃ ἐποικοδομητικὴ συζήτηση.

Εἶναι γνωστὴ, ἀπὸ διάφορες μελέτες, ἡ ἱστορία τῶν Χριστιανῶν Ἱερέων στὸν Στρατό, ἀπὸ τὰ πρῶτα μαρτυρικὰ χρόνια τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν βυζαντινὴ περίοδο καὶ κατὰ τοὺς ἐθνικούς ἀγῶνες πρὸ καὶ μετὰ τὴν Ἐθνεγερεία τοῦ '21, ἀλλὰ καὶ πρόσφατα. Τὸ σῶμα τῶν στρατιωτικῶν Ἱερέων προσέφερε πολλὰ στὸν Στρατό καὶ τὴν Πατρίδα, σὲ ὄρες μάχης καὶ εἰρήνης, καὶ αὐτὸ τὸ ἔκανε μὲ αὐτοθυσία, προσφορὰ ἀγώνων καὶ αἱμάτων καὶ μὲ διάφορους τρόπους, ὅπως μὲ ἀγιαστικὲς πράξεις, ὁμιλίες καὶ προσωπικὴ ἐπικοινωνία, τόσο στοὺς ἀξιωματικούς ὅσο καὶ στοὺς ὀπλίτες. Μὲ τὴν ἀναφορὰ μου αὐτὴ θέλω νὰ τιμήσω, στὰ πρόσωπα τῶν συνταξιούχων στρατιωτικῶν Ἱερέων ποὺ βρίσκονται ἀνάμεσά μας αὐτὴν τὴν ὥρα, ὅλους τοὺς στρατιωτικούς Ἱερεῖς ποὺ ἐργάστηκαν ἀποδοτικὰ μὲ ἥρωισμό, αὐτοθυσία καὶ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἐκκλησία. Βεβαίως, ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ σᾶς, ποὺ εἶσθε ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ Ἱερεῖς καὶ συνεχιστὲς ἀξίων προκατόχων σας.

Τὸ ἔργο σας εἶναι σημαντικό, γιατί ἔχετε κάτω ἀπὸ τὴν εὐθύνη σας τοὺς νέους μας καὶ χωρὶς νὰ ἐμπλέκεσθε σὲ ἐφημεριακὰ ἢ ἄλλα καθήκοντα, εἶσθε ἀφιερωμένοι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας στὴν ἀναζήτηση καὶ ὑποστήριξη τῶν δοκιμαζομένων τέκνων Τῆς, τῶν νέων παιδιῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ εὐαίσθητο κομμάτι τῆς κοινωνίας μας. Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ νέοι μας, κυρίως οἱ στρατευμένοι, ἔχουν σήμερα πολλὰ προβλήματα καὶ ἐρωτηματικά, εἰδικὰ στὴν δύσκολη αὐ-

τή περίοδο τῆς ζωῆς τους, πὸν βρίσκονται μακριὰ ἀπὸ τὸ οἰκογενειακὸ τους περιβάλλον καὶ ἀντιμετωπίζουν τὶς δυσκολίες καὶ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα κοινωνικά καὶ οἰκονομικά ἀδιέξοδα.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ παροῦσα Ἡμερίδα θὰ ἀναδείξει καὶ θὰ βελτιώσει τὸν τρόπο τῆς ποιμαντικῆς διακονίας σας στὸν στρατὸ καὶ τὴν προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας μας σὰ στρατευμένα παιδιά της. Ὅλοι μας ὀφείλουμε, μὲ τὸν λόγο μας, ἰδίως μὲ τὸ παράδειγμά μας, μὲ τὴν πίστη καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη μας στὸν Θεό, νὰ ἐμπνέουμε τὴν παρηγοριὰ καὶ τὴν ἐλπίδα στοὺς ἀνθρώπους, τὴν ἐγκαρτέρηση καὶ τὴν ὑπομονή καὶ γενικά νὰ παρουσιάζουμε τὸ ἱλαρὸ πρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας, πὸν εἶναι ἔκφραση τῆς μεγάλης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Τὸ μόνο εὐκόλο σὲ κάθε Ποιμένα εἶναι νὰ καυτηριάζει τὰ κακῶς κείμενα στὴν κοινωνία, νὰ ἐλέγχει διάφορες καταστάσεις, οἱ ὁποῖες εἶναι ἀντίθετες μὲ τὶς δικές του πεποιθήσεις καὶ νὰ ἐκτελεῖ ρόλο εἰσαγωγικό. Ὅμως μιὰ τέτοια προσπάθεια δὲν εἶναι ὠφέλιμη καὶ ἀποδοτική. Οἱ Κληρικοὶ πρέπει νὰ παρηγοροῦμε τὸν λαό, σύμφωνα μὲ τὴν προτροπὴ «παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. ἱερεῖς, λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ, παρα-

καλέσατε αὐτήν» (Ἠσ. μ', 1). Εἰδικῶς αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται στοὺς στρατευμένους νέους, οἱ ὁποῖοι χρειάζονται τὴν ἀγάπη καὶ τὴν στοργή μας.

Τελειώνοντας, θὰ ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω ὄλους ὅσοι συνετέλεσαν στὴν διοργάνωση αὐτῆς τῆς Ἡμερίδος, νὰ ἐπαινέσω τοὺς πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς σας ἡγήτορες γιὰ τὴν συμπαράσταση καὶ διευκόλυνση τοῦ ποιμαντικοῦ, ἐκκλησιαστικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου σας, καθὼς καὶ τὴν παρουσία τους σήμερα στὴν Ἡμερίδα αὐτή. Νὰ εὐχαριστήσω τὰ μέλη τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων καὶ τὸν Γραμματέα της, ἡ ὁποία Ἐπιτροπή, ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Προέδρου αὐτῆς, Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, ὄχι μόνον εἶχαν τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν διοργάνωση αὐτῆς τῆς Ἡμερίδος, ἀλλὰ ἐνδιαφέρονται καὶ γιὰ ἄλλα παρόμοια ποιμαντικά θέματα. Ἐπίσης, θὰ ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω τοὺς Εἰσηγητὲς τῆς Ἡμερίδος, πὸν κοπίασαν γιὰ νὰ ἐκφέρουν τὴν ποιμαντικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ τους πείρα, ἡ ὁποία θὰ διευκολύνει ὄλους μας στὸ εὐαίσθητο αὐτὸ ἔργο.

Εὐχομαι εὐόδωση τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἡμερίδος. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θὰ μελετήσῃ τὰ Πορίσματα τὰ ὁποῖα θὰ διατυπωθοῦν γιὰ τὴν ὠφέλεια ὄλων μας.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ὑποδέχεται τὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Εὐ. Βενιζέλο.

Χαιρετισμός στο Συνέδριο τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου Ἱεροθέου

(Χαιρετισμός στὴν Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων, Πεντέλη, 21.10.2010)

Ἡ ποιμαντικὴ διακονία εἶναι μιὰ ὁλόκληρη ἐπιστήμη, ὅπως τὸ βλέπουμε στὴν ζωὴ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι «τέχνη τεχνῶν καὶ ἐπιστῆμη ἐπιστημῶν», κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴ ἔκφραση τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ τέχνη αὐτὴ δὲν μαθαίνεται διανοητικὰ καὶ ἐγκεφαλικά, ἀλλὰ πρακτικά. Βεβαίως, χρειάζεται καὶ ἡ ἀνθρώπινη γνώση, ἀλλὰ σημαντικό ρόλο παίζει ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς. Ὅπως ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη διδάσκεται θεωρητικὰ καὶ τεκμηριώνεται πρακτικά, τὸ ἴδιο γίνεται καὶ μὲ τὴν ποιμαντικὴ διακονία. Ὁ κληρικὸς πρέπει νὰ καταρτισθῆ κατάλληλα, ἀλλὰ περισσότερο πρέπει νὰ τριβῆ μὲ τὰ προβλήματα, νὰ ἀσχοληθῆ προσωπικά μὲ τὸν ἀνθρώπινο πόνο, πρέπει νὰ ματώσῃ κυριολεκτικά, νὰ κατεβῆ πολλές φορὲς στὸν Ἄδη κάθε ἀνθρώπινης ἀποτυχίας γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν ἀπελπισμένο ἄνθρωπο.

Ἐπειτα, ἡ ποιμαντικὴ διακονία στὸ Στράτευμα εἶναι ἐξειδικευμένη διακονία καὶ δὲν μποροῦν ὅλοι νὰ ἀνταποκριθοῦν σὲ αὐτὸ τὸ ἔργο. Χρειάζονται εἰδικὰ χαρίσματα, πολλὴ ἀγάπη καὶ ἀπέραντη ὑπομονή. Δὲν ἔχει νὰ κἀνὴ κανεὶς μόνο μὲ τοὺς ὀπλίτες, ποὺ προέρχονται ἀπὸ ὅλα τὰ κοινωνικά στρώματα καὶ ἀνήκουν σὲ διάφορα μορφωτικά ἐπίπεδα, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τὶς οἰκογένειές τους. Ὁ Στρατὸς εἶναι μιὰ ὁλόκληρη κοινωνία, ποὺ ἔχει τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς κάθε κοινωνίας, μὲ τὴν ἰδιαίτερη πολιτιστικὴ ἀτμόσφαιρα, ἀλλὰ καὶ τὶς ἰδιομορφίες τῆς ποὺ τὴν διακρίνουν ἀπὸ τὴν κοινωνία.

Γνωρίζετε ἀπὸ τὴν ἕως τώρα ποιμαντικὴ σας διακονία ὅτι, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἡ ποιμαντικὴ στὸ Στράτευμα πρέπει νὰ ἔχῃ δύο βασικά στοιχεῖα.

Τὸ ἕνα, νὰ ἐξασκῆται μὲ μιὰ ἄλλη γλῶσσα, χωρὶς βέβαια νὰ χάνεται τὸ μήνυμα. Πρέπει κάθε φορὰ νὰ

βρίσκῃ κανεὶς τὶς κατάλληλες λέξεις, γιὰ νὰ προσεγγίσῃ τοὺς στρατευμένους. Ἄλλιῶς μιλά κανεὶς στὸν ἄμβωνα στοὺς Ναοὺς, ἄλλιῶς στοὺς ἄγιασμούς στὶς Στρατιωτικὲς Μονάδες. Διαφορετικὰ ὁμιλεῖ κανεὶς στὸ στενότερο ποίμνιο τῶν Ἐνοριῶν καὶ διαφορετικὰ στοὺς νέους ἀνθρώπους, εἰδικὰ στοὺς στρατιῶτες. Τὸ ὕψος, οἱ λέξεις, ὁ τρόπος σκέψης, πρέπει νὰ εἶναι κατάλληλα προσαρμοσμένα.

Τὸ ἄλλο εἶναι ὁ τρόπος προσεγγίσεως τῶν ὀπλιτῶν, ποὺ πρέπει νὰ γίνεται μὲ ἀπλότητα, μὲ ἀμεσότητα, μὲ προσωπικὴ φιλικὴ διάθεση ὡς πρὸς ἀδελφούς καὶ φίλους καὶ ὄχι ὡς ἐξουσία ἐκκλησιαστικὴ, πρὸς ἐξουσιαζομένους.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ –γλῶσσα καὶ τρόπος– πρέπει νὰ γίνονται μὲ σοβαρότητα καὶ χωρὶς ἐκπτώσεις ἀπὸ τὴν θεολογικὴ, ἐκκλησιαστικὴ καὶ στρατιωτικὴ ζωὴ. Γι' αὐτὸ ἀπαιτοῦνται γνώσεις, πείρα, συναντίληψη, ἐμφύχωση, ἔμπνευση. Χωρὶς ἔμπνευση δὲν μπορεῖ κανεὶς πουθενὰ νὰ ἐργασθῆ.

Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης Ἡμερίδος. Θὰ γίνουν εἰδικὲς εἰσηγήσεις ἀπὸ πεπειραμένους εἰσηγητὲς καὶ κυρίως θὰ ἀκολουθήσῃ συζήτηση ποὺ θὰ διαφωτίσῃ πολλὰ ζητήματα.

Ἡ ἐπιλογή τῶν θεμάτων ἔγινε μὲ προσεκτικὸ τρόπο. Θὰ παρουσιασθῆ ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξη τῆς διακονίας τῶν Κληρικῶν στὸ ἑλληνικὸ Στράτευμα, ὅπως καὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς Ὁρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, σὲ διεθνὲς ἐπίπεδο, ὅπως λειτουργεῖ σήμερα. Ἐπειτα, θὰ ἀναλυθῆ τὸ νέο Εὐχολόγιο τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ ἡ ἁγιαστικὴ ἀποστολὴ τῶν Κληρικῶν στὸ Στράτευμα. Ἀκόμη θὰ ἐκτεθῆ ὁ τρόπος τῆς προσφορᾶς τοῦ κηρύγματος στοὺς στρατευμένους. Καί, τέλος, θὰ γίνῃ ἀναφορὰ στὶς ἐκκλησιολογικὲς βάσεις τοῦ θεσμοῦ τῆς Ὁρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Ἡ θεματολογία αὐτή, πού ἔχει μιὰ διήκουσα ἔννοια, ἢ ὁποία συνδέει τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, θὰ ἀναπτυχθῇ ἀπὸ εἰδικούς εἰσηγητῆς. Ἔγινε εἰδικὴ πρόνοια οἱ εἰσηγητῆς νὰ προέρχωνται ἀπὸ ὅλους τοὺς φορεῖς πού βοηθοῦν στὸν τομέα αὐτό, ἦτοι ἀπὸ τοὺς Μητροπολίτες ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ, ὁ ὁποῖος, ὡς ἄριστος ὑμνογράφος, εἶναι ὁ συντάκτης τῶν εὐχῶν τοῦ νέου Εὐχολογίου γιὰ τὶς Ἑνοπλες Δυνάμεις· ἀπὸ τοὺς πρώην στρατιωτικούς Ἱερεῖς πού ἐργάσθησαν καὶ προσέφεραν πολλά, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορωνείας κ. Παντελεήμων, ἀπαράμιλλος Ἱεροκῆρυξ· ἀπὸ τοὺς ὑπηρετοῦντες σήμερα στὸ Στράτευμα, πού ἀγωνίζονται στὴν διακονία αὐτή, ὁ Ἀρχιμ. π. Μελέτιος Κουράκλης, πού εἶναι μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων· ἀπὸ μέρους τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης ὁ Ὁμότιμος Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Ἀλέξανδρος Σταυρόπουλος, ὁ ὁποῖος διακρίνεται γιὰ

τὴν ἰδιαίτερη ποιμαντικὴ εὐαισθησία του καὶ τὴν γνώση τῶν πραγμάτων.

Βλέπετε ὅτι καὶ ἡ θεματολογία καὶ οἱ εἰσηγητῆς ἐπελέγησαν προσεκτικά, ὥστε νὰ μᾶς δοθοῦν ποικίλα ἐρεθίσματα γιὰ τὴν ἀποδοτικὴ συζήτηση τοῦ θέματος τῆς ποιμαντικῆς διακονίας στὸ Στράτευμα.

Δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ εἰσέλθουμε στὰ ἐσωτερικὰ σας ζητήματα οὔτε νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ θέματα πού ἄπτονται τῆς στρατιωτικῆς σας Ἡγεσίας, ἀλλὰ νὰ βοηθήσουμε, ὅσο εἶναι δυνατόν, στὸν τομέα τῆς ποιμαντικῆς σας διακονίας, γιὰ μὴν αἰσθάνεσθε ὅτι εἶσθε μόνοι στὸν δύσκολο καὶ εὐαίσθητο αὐτὸν τομέα στὸν ὁποῖον διακονεῖτε. Μέσα στὴν προοπτικὴ αὐτὴ θὰ κινηθοῦν ὅλοι οἱ εἰσηγητῆς καὶ στὸ πνεῦμα αὐτὸ θὰ γίνουν οἱ εἰσηγήσεις.

Ἐλπίζω ὅτι οἱ ὥρες αὐτὲς πού θὰ περάσουμε στὸν χῶρο αὐτὸν θὰ εἶναι ἀποδοτικὲς καὶ ὠφέλιμες γιὰ ὅλους, τόσο γιὰ σᾶς, ἀφοῦ θὰ αἰσθανθῆτε τὴν ἀγωνία μας, ὅσο καὶ γιὰ μᾶς, ἀφοῦ θὰ γνωρίσουμε ἀκόμη περισσότερο τὶς ποιμαντικὲς σας ἀνάγκες.

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν Ἡμερίδα τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἱεράς Μονῆς Πεντέλης.

Χαιρετισμός στο Συνέδριο τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων

Τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Εὐαγγέλου Βενιζέλου

(Χαιρετισμός στην Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων, Πεντέλη, 21.10.2010)

Μακαριώτατε, κ. Ἀρχηγὲ τοῦ ΓΕΕΘΑ, Σεβασμιώτατοι, Πανιερώτατοι, Θεοφιλέστατε, Ἐλλογιμώτατοι κύριοι συνάδελφοι στὸ Πανεπιστήμιο, Πανοσιολογιώτατοι καὶ Αἰδεσιμολογιώτατοι Στρατιωτικοὶ Ἱερεῖς.

Εὐχαριστῶ θερμὰ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Πρόεδρο τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν πρωτοβουλία αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εὐχαριστῶ θερμὰ τὸν Πρόεδρο τὰ Μέλη καὶ τὸν Πανοσιολογιώτατο Γραμματέα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ὁ Ἅγιος Ναυπάκτου συντόνισε, ὅπως εἶδα, μὲ δεξιότητες τὶς προετοιμασίες αὐτῆς τῆς σύναξης, εὐχαριστῶ ἐκ προοιμίου τοὺς εἰσηγητὲς καὶ ὅλους ἐσᾶς γιὰ τὴν διαθεσιμότητά σας νὰ εἴστε σήμερα ἐδῶ σὲ αὐτὸ τὸ Forum ἐπικοινωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Ἀμυνας, μὲ τὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο Ἐθνικῆς Ἀμυνας, στὸ ὁποῖο ἀνήκει ὡς κοινὸ Σῶμα τὸ Θρησκευτικὸ Σῶμα τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων καὶ τὸ Θρησκευτικὸ Σῶμα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Ὅπως εὐστοχα τόνισε πρὶν λίγο ὁ Μακαριώτατος, ὁ Στρατιωτικὸς Ἱερέας εἶναι διφυῆς καὶ δισυπόστατος.

Εἶναι Ἱερέας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, χειροτονημένος κατὰ τὴν κανονικὴ τάξη, ἐπίσης εἶναι Ἀξιωματικὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Ἔχει ὅλα τὰ προνόμια καὶ κυρίως ὅλες τὶς ὑποχρεώσεις τοῦ Ἑλληνα Ἀξιωματικοῦ. Ταυτόχρονα εἶναι, πρέπει νὰ εἶναι, μία πνευματικὴ προσωπικότητα. Πρέπει νὰ λειτουργεῖ μέσα στὸ Στράτευμα καὶ μέσα στὴν Κοινωνία κατὰ τρόπο ὑποδειγματικὸ. Γιὰ τὴν ἀκρίβεια ὁ Στρατιωτικὸς Ἱερέας ὑπόκειται σὲ δύο διαφοροτικὲς πειθαρχίες.

Στὴν πειθαρχία τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴν πειθαρχία τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Μπορεῖ ὅμως τὰ πράγματα νὰ ἀντιστρέφονται. Καὶ ἐπειδὴ ὑπάγεται σὲ δύο πειθαρχίες μπορεῖ νὰ διαφεύγει καὶ ἀπὸ τὶς δύο πειθαρχίες. Καμία νὰ μὴν ἀσκεῖται πλήρως.

Ἡ κανονικὴ ἀρμοδιότητα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴν ἀσκεῖται γιὰτὶ εἶναι ἀπόμακρος καὶ ἀπὸν ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία νὰ μὴν ἀσκεῖται λόγῳ τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα μπορεῖ νὰ εἶναι ἀποκαρδιωτικὸ. Ἐνῶ ἔπρεπε, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ στόχος μας, τὸ σῶμα τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων νὰ λειτουργεῖ ὑποδειγματικὰ καὶ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ καὶ κατὰ τὴν στρατιωτικὴ τάξη.

Αὐτὸ ὀφείλεται σὲ πολὺ μεγάλο βαθμὸ γιὰτὶ οἱ παραδόσεις στὴν χώρα μας δὲν τηροῦνται καὶ δὲν ἀφομοιώνονται. Πράγματι, ὑπάρχει μία λαμπρὴ παράδοση τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων σὲ δύσκολες συνθήκες. Ἀλλὰ τώρα ἡ Ἐκκλησία μας δὲν εἶναι οὔτε ἐθναρχοῦσα οὔτε καὶ ἐμπερίστατη. Τὸ Ἔθνος, μπορεῖ νὰ διέρχεται δύσκολες περιστάσεις δημοσιονομικά, ἀλλὰ ἡ Ἑλλάδα δὲν παύει νὰ εἶναι μία πλούσια ἀνεπτυγμένη χώρα, νὰ μετέχει στὴν ζώνη τοῦ Εὐρώ, νὰ εἶναι 22η μὲ βάση τοὺς δείκτες κοινωνικῆς ἀνάπτυξης στὸν κόσμον καὶ 27η σὲ ὄγκο οἰκονομίας παγκοσμίως. Ἄρα ἀπευθυνόμαστε σὲ μία κοινωνία ἢ ὁποία εἶναι βεβαίως πιεσμένη καὶ ἀνασφαλῆς, ἀλλὰ κινεῖται παρ' ὅλα αὐτὰ σὲ ἓνα πολὺ ὑψηλὸ ἐπίπεδο.

Καὶ σὲ μία κοινωνία, ἢ ὁποία ἔχει ἐσωτερικὲς ἐκφάνσεις, διαφορὲς κολοσσαϊᾶς, εἰσοδηματικὲς, μορφωτικὲς, πολιτισμικὲς, καὶ ὡς πρὸς τὸ μόνιμο προσωπικὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ὑπάρχει μία σταθερὴ ὁμάδα ἀναφορᾶς. Ἀλλὰ ὡς πρὸς τοὺς στρατευμένους κληρωτοὺς, ποὺ εἶναι πενήντα χιλιάδες (50.000), ὑπάρχει μία μεταβατικότητα καὶ μία ἐσωτερικὴ διαφοροποίησις τεράστια. Τὸ Σῶμα αὐτὸ εἶναι

διαβατικό, χάνεται και επιπλέον υπάρχει και ένα εκκλησιολογικό πρόβλημα γιατί τὸ Στρατιωτικὸ Σῶμα ὑπάρχει ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία συντονίζεται ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο, ἔχει τοπικὰ χαρακτηριστικά, ἀρὰ ἀνήκετε στοὺς κατὰ τόπους ἐπισκόπους τοὺς ὁποίους καὶ μνημονεύετε. Αὐτοὶ ὁμως διστάζουν πολλὰ φορὰς, νὰ ἀσκήσουν τὰ πνευματικὰ καὶ ἄλλα καθήκοντά τους, αὐτὴ εἶναι ἡ σύγκρουση τῶν δικαιοδοσιῶν. Ἴσως ἐὰν ἀποδεχόμεσταν ἓνα μοντέλο γνώριμο στὴν Δυτικὴ Ἐκκλησία νὰ μπορούσαμε νὰ ἀναγνωρίσουμε καὶ στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία προσωπικὲς δικαιοδοσίαις, ἀλλὰ εὐτυχῶς ἐπειδὴ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἔχει ἐντονότερη συνείδηση τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἐκκλησιολογίας αὐτὸ δὲν ἀναγνωρίζεται, εἶναι ἓνα πολὺ μεγάλο θέμα.

Μόνον ἑκτακτες καταστάσεις ἐπιδίωξαν νὰ ἀντιμετωπίσουν διαφορετικὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Λόγω προσωπικῆς σχέσης, πάντα μνημονεύω τὸν ἀείμνηστο π. Παντελεήμονα Φωστίνη ὁ ὁποῖος ἐπέστρεψε ὡς Μητροπολίτης Ἐνόπλων Δυνάμεων μεταξὺ τῆς Καρυστίας καὶ τῆς Χίου καὶ στὴν συνέχεια ἐπὶ Δικτατορίας ἐγκαθιδρύθηκε ὁ νέος Ἐπίσκοπος Πελαγονίας καὶ Ἐνόπλων Δυνάμεων Νικόλαος, ἀλλὰ ἦταν καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὰ ἐκκλησιολογικά μας σύγχρονα παραδόξα, τὰ ὁποῖα προφανῶς καὶ τὰ λαμβάνουμε πολὺ σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν μας, καὶ ἐμεῖς καὶ ὄχι μόνον ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὰ εἶναι ἀπαράιτες προϋποθέσεις γιὰ νὰ φτάσουμε στὴν οὐσία.

Ὁ Στρατιωτικὸς Ἱερέας στὴν ἐποχὴ μας δὲν ἀπευθύνεται σὲ ἀκροατήρια ὑποχρεωμένα νὰ μετὰσχουν σὲ λατρευτικὲς πράξεις, νὰ ἀκοῦν κηρύγματα, ἢ νὰ ὑφίστανται χωρὶς τὴν θέλησή τους τὴν συμμετοχὴ σὸ μυστήριον τῆς ἐξομολόγησης. Ὅλα πλέον κινοῦνται σ' ἓνα περιβάλλον συνταγματικὰ καὶ διεθνῶς κατοχυρωμένης θρησκευτικῆς ἐλευθερίας.

Ὁ καθέννας μετέχει ἐπειδὴ τὸ θέλει καὶ ὄχι ἐπειδὴ εἶναι ὑποχρεωμένος καὶ στὴν Λειτουργία καὶ στίς ἀκολουθίες καὶ στὴν ἐξομολόγηση καὶ μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι παρὼν κ' ἀντὶ τὸ κήρυγμα, μπορεῖ εὐκόλα δὲ νὰ κλείνει τὰ αὐτιά του ἢ νὰ τὸ χλευάζει καὶ νὰ ἀπαξιώνει, ὅταν αὐτὸ δὲν τοῦ λέει κάτι. Ὅταν εἶναι στερεότυπο, ὅταν εἶναι ἡ ἐκφορὰ ἐνὸς λόγου τυπικοῦ, ρουτίνας πού δὲν ἐκπέμπει κανένα οὐσιαστικὸ μήνυμα δηλαδὴ δὲν ἐκπέμπει ἓνα μήνυμα κατανόησης, καταλλαγῆς καὶ ἀγάπης. Ὅταν δὲν καταλαβαίνεις τὸ πρόβλημα τοῦ ἄλλου. Καὶ γιὰ νὰ καταλάβεις τὸ πρό-

βλημα τοῦ ἄλλου πρέπει νὰ παρακολουθήσεις τὶς συνθήκες μέσα στίς ὁποῖες ζεῖ. Γιατί τὸ μεγαλύτερο πρόβλημα πού ἀντιμετωπίζουμε σὲ σχέση μὲ τοὺς κληρωτοὺς στίς Ἐνοπλίες Δυνάμεις εἶναι ἡ ἔλλειψη μίας ἀγάπης γιὰ τὴ ζωὴ πού ἐκδηλώνεται στὰ τροχαῖα ἀτυχήματα, στὸ ὑψηλὸ ποσοστὸ αὐτοκτονιῶν.

Ἐκδηλώνεται μὲ τὴν εἴσοδο στὸ χῶρο τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τοῦ προβλήματος τῆς χρήσης ναρκωτικῶν καὶ ἄλλων οὐσιῶν. Σὲ μίαν Μητρόπολη ἔχεις ὀρισμένα πάγια χαρακτηριστικά, ἔχεις μίαν ἀστική, μίαν ἡμιαστική Μητρόπολη, ἔχεις ἓνα πληθυσμὸ μὲ τὸν ὁποῖο ἔρχεσαι σὲ ἐπαφή, σὲ παρακολουθεῖ, ὑπάρχει μίαν μαρτυρία μίαν σχέση. Στίς Ἐνοπλίες Δυνάμεις τί ὑπάρχει; Ὑπάρχει μίαν μονάδα, μίαν προσωρινὴ διοίκηση πάντα, γιατί ὅλα εἶναι περιορισμένα χρονικὰ, ὑπάρχει ἓνας ὀπλίτης ἢ ἓνας δόκιμος ἀξιωματικὸς πού θὰ μείνει κάποιους μῆνες, θὰ φύγει θὰ ἔρθει, ποιά εἶναι ἡ ἐπαφή; Ποιά εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ ἐπαφή;

Μήπως τελικὰ ὅλα γίνονται τελετουργικά;

Μήπως αὐτὸ εἶναι ἡ χειρότερη μορφή ἐκκοσμίκευσης;

Μήπως τελικὰ δὲν ἔχουμε πεδίο γιὰ τὴν δράση τῆς Θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας καὶ πρέπει νὰ τὸ ξαναδιαμορφώσουμε;

Μήπως νὰ τὸ ἐπανεπινοήσουμε αὐτὸ τὸ πεδίο δραστηριότητος τῆς Θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας; Μὲ σεβασμὸ στὸ Σύνταγμα, μὲ σεβασμὸ στὴ θρησκευτικὴ ἐλευθερία, μὲ σεβασμὸ στὴν προσωπικότητα τοῦ ἄλλου. Μὲ σεβασμὸ στίς ἀνάγκες ἐνὸς σύγχρονου πολίτη - χριστιανοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀξιώσεις, γιατί θέλει ἀπὸ τὸν κληρικὸ νὰ διαθέτει προσόντα πνευματικὰ καὶ κοινωνικὴ ἀντιληπτικότητα προσαρμοσμένη στὰ δεδομένα τοῦ 21ου αἰῶνα; Δηλαδὴ προσαρμοσμένα σὲ ὅσα συμβαίνουν στὴν κοινωνία, στὸ διαδίκτυο, στὴν τεχνολογία, στὴν ἐπιστήμη, στὰ μέσα ἐνημέρωσης, στὴν πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ζωὴ;

Αὐτὸ εἶναι μίαν πολὺ κρίσιμη καὶ δύσκολη ἀποστολή. Θέλει μεγάλα προσόντα. Γνώσεις, ἀγωνία ἐνασχόληση, μελέτη, τριβή, καὶ ταπεινοφροσύνη βεβαίως. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ἐσεῖς οἱ Στρατιωτικοὶ Κληρικοὶ πρέπει νὰ εἴστε καὶ ἀξιωματικοί, ὑποδειγματικοί, πειθαρχημένοι νὰ φέρετε τὸ σχῆμα μὲ ὑπερηφάνεια καὶ καθ' ὃν τρόπο ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν κανονικὴ τάξη.

Ἡ συμπεριφορά σας ὀφείλει νὰ εἶναι ὑποδειγματική ἀπὸ κάθε ἄποψη νὰ μὴν ἀναγκαζόμαστε νὰ ἀνοίγουμε πειθαρχικοῦ καὶ διοικητικοῦ χαρακτήρα διαδικασίες.

Νὰ ὑπάρχει μία σχέση πραγματικῆς πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ μὲ τὴν Ἱερά Σύνοδο βεβαίως στὸ ὑψηλότερο δυνατὸ ἐπίπεδο ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὅπου στὴν πράξη ἀσκεῖται τὸ ἔργο σας. Αὐτὰ ὅλα εἶναι πολὺ σημαντικὰ καὶ ἀνοικτὰ θέματα τῶν ὁποίων ἔχουμε πλήρη συνείδηση καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς στὸν ὁποῖο ὑπάγεστε ἀπὸ στρατιωτικῆς πλευρᾶς καὶ ἐγὼ ἐν τέλει ὡς ὁ ὑπεύθυνος γιὰ τὴν διοίκηση τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἀλλὰ βεβαίως

ὅπως καταλάβατε καὶ ἀπὸ τὸν λιτό, ἀλλὰ οὐσιαστικὸ λόγὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἔχουν πλήρη συνείδηση ὅλων αὐτῶν τῶν θεμάτων. Καὶ ἡ σημερινὴ Ἡμερίδα εἶναι μία εὐκαιρία αὐτὰ νὰ τεθοῦν ἐπὶ τάπητος νὰ συζητηθοῦν οὐσιαστικά καὶ ὄχι μὲ ἓναν λόγο ὁ ὁποῖος εἶναι λόγος ἐπιδερμικὸς νὰ θέσετε τὰ θέματα, νὰ μετάσχετε οὐσιαστικά στὴν συζήτηση καὶ στὴν τελικὴ σύσκεψη ποὺ θὰ γίνει ὥστε νὰ μπορέσει καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία νὰ βοηθηθεῖ στὸ ἔργο της, νὰ ἀσκήσει δηλαδὴ τὰ καθήκοντά της τὰ ἐποπτικά καὶ τὰ διοικητικά μὲ ἀποτελεσματικότητα πρὸς ὄφελος τῆς κοινωνίας καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ πληρώματος. Σᾶς εὐχαριστῶ!

Χαιρετισμός στο Συνέδριο τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων

Τοῦ Ἀρχηγοῦ ΓΕΕΘΑ Πτεράρχου κ. Ἰωάννου Γιάγκου

(Χαιρετισμός στην Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων, Πεντέλη, 21.10.2010)

Μακαριώτατε,
κ. Ὑπουργέ,
Σεβασμιώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι,
Ἀγαπητοὶ Πατέρες.

Μὲ ιδιαίτερη χαρὰ παρευρίσκομαι σήμερα ἐδῶ, στὴν Ἰ. Μονὴ Πεντέλης, καὶ ἀποτελεῖ γιὰ μένα ιδιαίτερη τιμὴ ἢ πρόσκλησή μου νὰ ἀπευθύνω χαιρετισμὸ στὴν ἔναρξη τῆς Ἡμερίδας τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων ποὺ πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἰ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Δ/ση Θερησκευτικοῦ τοῦ ΓΕΕΘΑ. Ἀναγνωρίζοντας, ὅπως ἐξἄλλου ὁλος ὁ Ἑλληνισμὸς, τὴν σημαντικὴ συνδρομὴ τῆς, τὴν πολύτιμη συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας στοὺς Ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους, ἢ ὁποῖα σὲ ἀρκετὲς περιπτώσεις εἶναι καταλυτικὴ, ἐκφράζω τὴν βαθιὰ μου εὐγνωμοσύνη καὶ ὑποκλίνομαι στοὺς Ἱερωμένους ποὺ ἔπασαν στοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς.

Στὸ ΓΕΕΘΑ προΐσταμαι τοῦ Θερησκευτικοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ ἤθελα σήμερα νὰ ἐκφράσω ὀρισμένες σκέψεις γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότερη ὑλοποίησιν τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων.

Ὅπως γνωρίζετε οἱ Στρατιωτικοὶ Ἱερεῖς προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους ἀποσπασματικὰ καὶ σὲ ὀρισμένες μόνο μονάδες τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Φυσικὰ λόγῳ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τους. Οἱ δὲ ὑπηρεσίες τους περιορίζονται στὶς ἀγιαστικὲς πράξεις καὶ εὐκαιριακὰ σὲ κήρυγμα. Γιὰ τὴν βελτίωσιν λοιπὸν αὐτῆς τῆς κατάστασης ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν ἀποψή μου ἢ ἐκπόνησιν ἐνὸς σχεδίου, στρατηγικοῦ σχεδίου θὰ ἔλεγα, τὸ ὁποῖο νὰ κινεῖται στοὺς παρακάτω τέσσερις (4) ἄξονες:

Καταρχὰς ἀπαιτεῖται κάλυψη ὄλων τῶν περιφερειῶν τῶν μονάδων μὲ Στρατιωτικοὺς Ἱερεῖς, καὶ ὅπου αὐτοὶ δὲν ἐπαρκοῦν, μὲ ἐνίσχυσιν ἀπὸ τὶς το-

πικὲς Μητροπόλεις μὲ Ἱερεῖς ποὺ ἔχουν ἐνημερωθεῖ σχετικὰ τὶς συνθήκες καὶ ἰδιαιτερότητες τοῦ Στρατιωτικοῦ Περιβάλλοντος καὶ θὰ εἶναι συγκεκριμένοι καὶ ὄχι ἐναλλασσόμενοι.

Ὁ δεῦτερος ἄξονας πρέπει νὰ κατευθύνεται στὴν διατήρησιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ θερησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ προσωπικοῦ μὲ τὴν τέλεσιν τοῦ συνόλου τῶν ἀγιαστικῶν πράξεων.

Ἐνας ἄλλος σημαντικὸς τομέας εἶναι ἡ συμβουλευτικὴ προσέγγισιν, ἰδιαίτερα τῶν Νέων στὰ κοινωνικὰ καὶ ἄλλα προβλήματα, ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν, ὅπως ἡ ἀπασχόλησιν, ἀνεργία, ἐπαγγελματικὴ ἀποκατάστασιν, ναρκωτικὰ, κοινωνικὴ καταξίωσιν, μοναξιά, αὐτοκτονικὲς τάσεις. Πιστεύω ἀκράδαντα ὅτι ἡ προσέγγισιν αὐτὴ συνδεόμενη μὲ τὴν τόνωσιν τοῦ θερησκευτικοῦ αἰσθήματος θὰ ἔχει ἀποτελέσματα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ἐκφέρουν ἄλλοι ἀρμόδιοι κρατικοὶ ἢ κοινωνικοὶ φορεῖς. Ἀπαιτεῖται ἐδῶ ὁ λόγος ἀπλός, λιτός, λόγος οὐσιαστικὸς, λόγος πειστικὸς, λόγος σὰν καὶ αὐτὸ ποὺ συνηθίσαμε νὰ ἀκοῦμε ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο.

Ὁ τέταρτος ἄξονας πρέπει νὰ ἀναφέρεται στὴν συμβολὴ τῶν Ἱερέων στὸ ἐπιχειρησιακὸ περιβάλλον, ὅπως στὴ μάχην καὶ στὶς εἰρηνευτικὲς ἀποστολές.

Ἐδῶ ὑπάρχουν καταγεγραμμένες ὄχι μόνο στὴν διεθνή βιβλιογραφία ἀρκετὲς ἐμπειρίες ποὺ πρέπει νὰ τὶς ἐκμεταλλευτοῦμε καὶ νὰ ἐκπαιδεύσουμε κατὰλληλα τοὺς Στρατιωτικοὺς Ἱερεῖς.

Πολλὲς ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἀπόψεις, πολλὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ ζητήματα θὰ καλυφθοῦν ἀπὸ τοὺς ἀξιόλογους εισηγητὲς καὶ θὰ κριθοῦν ὅτι εἶναι πρὸς τὴ σωστὴ κατεύθυνσιν καὶ ὅτι εἶναι ἐφικτὲς στὴν ὑλοποίησίν τους καὶ σὲ αὐτὸ θὰ συμβάλει ἀποτελεσματικὰ, τόσο ὁ Δ/ντῆς Θερησκευτικοῦ τοῦ ΓΕΕΘΑ, π. Νικόλαος Βουρδούπης, μὲ τὸν ὁποῖο εἶχα τὴ χαρὰ νὰ συνεργασθῶ ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ ΓΕΑ καὶ ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζεται ἀπὸ χαμηλοὺς τόνους, ἀξιόλογος χαρακτήρα, μὲ ἐπιτε-

λικές ικανότητες, αλλά και μία ήγερτική φυσιογνωμία και θέλω να τον ευχαριστήσω στο μέτρο που του ανάλογει για την διοργάνωση αυτής της Ημερίδας όσο και το Συνοδικό Γραφείο της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής επί Ειδικών Θεμάτων και Καταστάσεων της Ἱεραῖς Συνόδου της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος.

Θὰ ἤθελα πάλι να σᾶς ευχαριστήσω για την πρόσκληση να παραστῶ και να χαιρετήσω, να ευχαριστήσω τον Μακαριώτατο για την παρουσία του, τον

Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο, Πρόεδρο της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Ειδικών Ποιμαντικῶν Θεμάτων και Καταστάσεων για την καθοριστική συμβολή του στις ἐργασίες της Ἡμερίδας, τοὺς Στρατιωτικοὺς Ἱερεῖς για την σημερινή τους προσέλευση ἀλλὰ και για τὸ ἔργο που προσφέρουν σὲς Ἐνοπλεις Δυνάμεις και να τελικὰ να εὐχηθῶ ὅπως ἡ Ἡμερίδα αὐτὴ εἶναι ἐπωφελὴς και ἐποικοδομητικὴ. Καλὴ ἐπιτυχία!

Τὸ ὑπὸ ἔκδοσιν Στρατιωτικὸν Εὐχολόγιον

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης, καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ

(Εἰσήγησις στὴν Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων, Πεντέλη, 21.10.2010)

Τὸ ἤδη ὑπάρχον στρατιωτικὸν εὐχολόγιον εἶναι ἔκδοσις τοῦ 1983, ὅταν Διευθυντῆς τοῦ Θρησκευτικοῦ ἦταν ὁ ἀρχιμανδρίτης Στέφανος Σαχπελίδης. Στὸ κείμενον τῶν προλεγομένων λέγει ἀπὸ τοῦ ἠντλησε τὸ περιεχόμενον του. Εἶναι ἀπότοκο τῶν εὐχολογίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν διαφόρων περιστατικῶν εὐχῶν τοῦ τότε Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας κυροῦ Τιμοθέου, ἀλλὰ καὶ ἄλλων κειμένων. Σ' αὐτὸ ὑπάρχουν ἀξιόλογες εὐχῆς ποὺ ἔθρεψαν πνευματικὰ τὶς τάξεις τῶν ὑπηρετούντων στὸ στράτευμα, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ ὀπλίτες καὶ τὸ πολιτικὸ προσωπικόν. Ὑπάρχουν καὶ λάθη, ὅπως τὸ χαρακτηριστικὸ «Ὁρθοδόξων ὑπέρμαχος», ἀντὶ «Βασιλέων ὑπέρμαχος», ποὺ εἶναι καὶ τὸ σωστό, στὸ τροπάριον τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Ἐπίσης ὑπάρχουν ἐλλείψεις ὡς πρὸς τὶς σύγχρονες ἀνάγκες τοῦ Στρατοῦ. Νέες ἀρμοδιότητες ἢ καὶ παλαιᾶς ποὺ οἱ σημερινοὶ ὑπεύθυνοι θέλουν νὰ τὶς βάλουν κάτω ἀπὸ τὴν ἀγιαστικὴ χάρις τῆς Ἐκκλησίας μας δημιούργησαν τὴν ἀνάγκη νέων ἀκολουθιῶν. Ἔτσι πρὶν ἀπὸ δύο περίπου χρόνια, ἀπὸ τὸ Γραφεῖο Θρησκευτικοῦ του Γ.Ε.Θ.Α. μοῦ ἀπηύθυναν μιὰ ἐπιστολὴ καὶ μοῦ ζητοῦσαν νὰ γράψω παρόμοιες ἀκολουθίες γιὰ νέες στρατιωτικὰς μονάδες, περιστάσεις, προαγωγὰς κ.λπ. Συνολικὰ μοῦ ζήτησαν εἴκοσι ἑννέα (29) ἀκολουθίες, τὶς ὁποῖες μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ συνέγραψα καὶ οἱ ὁποῖες ἐγκρίθηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Διευθυντῆς τοῦ Γραφείου ποὺ αἰσθάνθηκε τὴν ἀνάγκη νὰ συμπληρώσει τὸ ἤδη κυκλοφοροῦν εὐχολόγιον ἦταν ὁ π. Γεώργιος Ἀποστολακίδης καὶ οἱ συνεργάτες του. Τοὺς ἀναφέρω γιὰ λόγους δικαιοσύνης καὶ τάξεως. Τοῦ πατρὸς Γεωργίου ἀποχωρήσαντος (δὲν θέλω νὰ πῶ ἀποστρατευθέντος, γιατί δὲν μοῦ ταιριάζει αὐτὴ ἡ λέξις, μιὰ καὶ ὁ ἱερεὺς δὲν ἀποστρατεύεται, ἀλλὰ συνεχίζει καὶ στὴν ἄλλη ζωὴ τὴ διακονία του μὲ ἄλλες συνθήκες) καὶ τὴ θέσση του καταλαβόντος τοῦ π. Νικολάου, μοῦ ἀπηύθυναν οἱ

νέοι ὑπεύθυνοι τοῦ Γραφείου Θρησκευτικοῦ μιὰ νέα ἐπιστολὴ καὶ ἐκεῖ ἐξέφραζαν τὴν παράκληση νὰ κἀνω ἄλλες δέκα παρόμοιες ἀκολουθίες, τὶς ὁποῖες σχεδὸν ἔχω τελειώσει.

Τὰ περιεχόμενα τοῦ νέου Εὐχολογίου

Τὸ νέο στρατιωτικὸ εὐχολόγιον ἔχει σχεδὸν διάταξις ἴδια μὲ τὸ παλαιόν. Ἔχει πέντε ἐνότητες.

Α. Ἀκολουθίες ἀγιασμοῦ, στὸ Στρατὸ Ξηρᾶς, Ναυτικόν, Ἀεροπορία, εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας κ.λπ. Στὸν τομέα αὐτὸ ἔχουμε καὶ νέες ἀκολουθίες, ὅπως π.χ. Ἀκολουθία Ἀγιασμοῦ διὰ Μονάδας τοῦ Ναυτικοῦ ἐκτὸς θαλάσσης ἢ Ἀκολουθία Ἀγιασμοῦ διὰ τὰς Μονάδας τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, αἵτινες οὐκ ἔχουσι πτητικὸν ἔργον. Ἀκολουθία Ἀγιασμοῦ διὰ τὰ Στρατοδικεῖα. Ἀκολουθία διὰ τὴν ἀποστολὴν Μονάδων εἰς Εἰρηνευτικὰς ἀποστολάς. Ἀκολουθία Ἀγιασμοῦ διὰ τὴν ἔνταξιν νέων ὀπλικῶν συστημάτων κ.λπ. Ἄς ἀναφέρουμε μιὰ εὐχὴ ἀπὸ αὐτές.

*Ἀκολουθία ἀγιασμοῦ διὰ μονάδας τοῦ Ναυτικοῦ
ἐκτὸς θαλάσσης*

(Ἡ ἀκολουθία εἶναι ἢ αὐτὴ ὡς περιγράφεται ἐν τῷ εὐχολογίῳ διὰ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις (σελ.10) πλὴν τῆς αἰτήσεως τῶν εἰρηνικῶν καὶ τῆς εὐχῆς).

Αἴτησις ἐν τοῖς εἰρηνικοῖς

Ἐπεὶ τῆς Ναυτικῆς ταύτης Μονάδος (ἢ τοῦ Ναυτικοῦ κλιμακίου ἢ τοῦ παρατηρητηρίου τούτου) τῆς μὴ ἐχούσης (ἢ τοῦ μὴ ἔχοντος) ἐν τῇ θαλάσσει μάχιμον ἔργον, ἀλλ' ἐπιτελοῦσης (ἢ ἐπιτελοῦντος) ἔργον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους θαυμαστόν καὶ πάννυ χρησίμων, τοῦ Διοικητοῦ, Ὑποδιοικητοῦ, τῶν Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν καὶ πολιτικοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἡ εὐχὴ

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, γινώσκομεν «ὅτι πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμά ἐσμεν» (Α' Κορ.

12,20), και ὅτι πάντες ἔχομεν χρείαν ἀλλήλων και «εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη» (ὅπ. π. στίχ. 26). Ἔτι δὲ οἶδαμεν ὅτι «τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας» ἰᾶσο (Λουκ. 9,11) και ὅτι ὁ μέγας Ἀπόστολός σου Παῦλος ὑπὸ σοῦ κινηθεῖς τῷ πνεύματι ἔγραψε πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν μαθητάς «ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες» (Ρωμ. 11,13) και ὅτι τύπος ἐγένετο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐργαζόμενος ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ χερσί, ἵνα θεραπεύσῃ τὰς χρείας αὐτοῦ και τῶν μετ' αὐτοῦ ὄντων (Πράξ. 20,34). Ἔτι δὲ παραδεχόμεθα ὅτι δεῖ πάντας μανθάνειν προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαῖας χρείας τῶν ἄλλων (Τίτ. 3,14) και «μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν» (Ρωμ. 15,1). Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐντολάς σου, Κύριε, σοῦ δεόμεθα και σὲ παρακαλοῦμεν, τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν Διοικητήν, Ὑποδιοικητήν, Ἀξιωματικούς, Ὑπαξιωματικούς και ναύτας και πολιτικὸν προσωπικὸν τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν τῇ Μονάδι ταύτῃ τῆς Ναυτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἡμῶν και συντρέχοντας ἱκανῶς και ποιικίως τοὺς συναδέλφους αὐτῶν τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ πλέοντας εὐλόγησον, ἁγίασον τῇ σῇ χάριτι, σόφισον εἰς τὸ ἐπιτελεῖν τὰ ἔργα αὐτῶν καλῶς και ἀρτίως, χάρισαι αὐτοῖς και ταῖς οἰκογενεαῖς αὐτῶν ὑγιεῖαν ἀκλόνητον, εἰρήνην ἀναφαίρετον και βίον φιλόθεον, ἵνα δοξάζωσι τὸ πάντιμον και μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου σὺν τῷ Πατρὶ και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Προσπάθησα νὰ γράψω στὴν εὐχὴ πὼς κανένα σπουδαῖο ἔργο δὲν πραγματοποιεῖται χωρὶς τὴ βοήθεια ὄλων. Αὐτοὶ ποὺ χειρίζονται τὰ πολεμικὰ ἀεροσκάφη ἔχουν ἄμεση ἀνάγκη ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ὑπάρχουν στὴν ξηρὰ και τοὺς φροντίζουν. Στὸ ἴδιο πνεῦμα κινοῦνται και οἱ παρόμοιες εὐχές. Ἀνάλογα μὲ τὸ θέμα εἶναι γραμμένες οἱ αἰτήσεις και οἱ εὐχές. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μᾶς λέγουν πὼς ὅταν κάποιος ἔχει σύμμαχο τὸ Θεό, ὅλα τὰ ἐμπόδια ἐξαφανίζονται. Π.χ. παρατηρεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὅταν αὐτὸς ἢ εὐνοικῶς περὶ ἡμᾶς διακείμενος, πάντα ἐκποδῶν γίνεται τὰ λυπηρὰ» (ΕΠΕ, 4,544). Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη προσφορὰ και τὴν ἐπικουρίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ (ὅπ.π. ΕΠΕ, 17,312).

Τὸ δεύτερο κεφάλαιο τῶν εὐχῶν εἶναι Δοξολογίες. Ἡ δοξολογία εἶναι χαρακτηριστικὸ γνώρισμα εὐλαβικῆς ψυχῆς. Εἴμεθα εὐγνώμονες στὸ Θεό γιὰ τὶς ποικίλες δωρεές ποὺ μᾶς ἔδωσε. «Δόξαν ἀναπέμφωμεν

τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ, μὴ διὰ τῶν ρημάτων μόνον, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον διὰ τῶν πραγμάτων», κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Χρυσοστόμου. Ὁ δὲ ἀπόστολος Παῦλος θὰ τονίσει εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς: «Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰῶνων, ἀφθάρτῳ ἀοράτῳ μόνῳ Θεῷ, τιμὴ και δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν» (Α' Τιμ. 1,17). Ἐπίσης ἐδῶ θὰ μπορούσα νὰ ἀναφέρω ἕνα ἀπόσπασμα ἐνὸς ποιήματος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ποὺ ἀναφέρεται στὴ δοξολογία τοῦ Θεοῦ:

Δόξα Θεῷ και Πατρὶ και Υἱῷ παμβασιλῆ·

Δόξα πανευφήμῳ Πνεύματι Παναγίῳ,

Ἡ Τριάς εἷς Θεός ἐστιν ὃς ἔκτισε, πλησέ τε πάντα, οὐρανὸν οὐρανίων, γαῖαν ἐπιχθονίων, πόντον και ποταμούς και πηγὰς πλησεν ἐνύδρων. πάντα ζωογονῶν πνεύματος ἐξ ἰδίου. (ΕΠΕ, 8,370).

Στὸ κεφάλαιο αὐτὸ βάλουμε δύο καινούργιες δοξολογικὲς εὐχές. Ἡ μία εἶναι γιὰ τὰ σώματα ἀσφαλείας ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου. Καὶ ἡ ἄλλη γιὰ τὴ λήξη τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Ἄς ἀναφέρουμε τὴν ἀκολουθία γιὰ τὴ λήξη τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

Δοξολογία ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου

(Τελεῖται ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεζικῷ (βλέπε Εὐχολόγιον διὰ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις σελ. 33) πλὴν τοῦ Ἀπολυτικίου και τῆς εὐχῆς και τῶν αἰτήσεων, ἀντὶ τῶν ὁποίων λέγονται τὰ κάτωθι):

Ἀπολυτικίον (Περιστασιακόν)

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Χαίρει ἅπανα ἡ οἰκουμένη, τελευτήσαντος δεινοῦ πολέμου, τοῦ Δευτέρου, Ἰησοῦ μου Φιλάνθρωπε: Σὺ γὰρ ὡς μέγας ἀλείπτῃς ἐπέτρεψας, λαοὺς και ἔθνη παθεῖν τὰ ἀνήκουστα, ἵνα ἅπαντες τὴν σὴν ἐκζητῶσι Κύριε, ἀνίκητον ροπήν και μέγα ἔλεος.

Εἰς τὰς αἰτήσεις λέγομεν·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους ἀλλὰ και παντὸς ἔθνους λαβόντος μέρος εἰς τὸν ἀπεχθὴ τοῦτον Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον και ὑπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ταῦτα διὰ τῆς διηνεκοῦς εἰρήνης και εὐημερίας τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀοιδίμων πεσόντων ἐν τῷ Δευτέρῳ Παγκοσμίῳ Πολέμῳ πατέρων και ἀδελφῶν ὄλων τῶν συμμετεχόντων λαῶν, ὡς και τῶν ἀθῶων θυμάτων τῆς πολεμικῆς ἐκστρατείας ταύτης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἡ εὐχή

Βασιλεῦ εὐσπλαγχνε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τοῦ παντός Ποιητὰ καὶ Παντοκράτορ, «ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν» (Α΄ Τιμ. 2,4), ὁ ἐκχέας τὸ τίμιον Αἶμά σου ὑπὲρ πάσης ψυχῆς ἀνθρώπων, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὸ δῶρον τῆς νίκοις, ὁ κοινὸς Πατὴρ τῶν βροτῶν, ὁ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ διατάξας «οὐκ ἀναβήσεσθε καὶ οὐ πολεμήσεσθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν» (Β΄ Παραλ. 11,4), ὁ ἐπιτρέψας συμφώνως πρὸς τὸ κατὰ παραχώρησιν θέλημά Σου διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ πρὸς παιδαγωγίαν καὶ ταπεινώσιν ἡμῶν τὴν συμπλοκὴν τῶν διαφόρων Ἐθνῶν κατὰ τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὅτι μετὰ τὴν σκληρὰν ἔνεκα τῆς σκληροκαρδίας ἡμῶν παιδαγωγίαν ἤγαγες τὰ ἔθνη εἰς εἰρήνην, ἵνα πραγματοποιηθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου Σου· «συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπ’ ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν» (Ἠσ. 2,4).

Εὐχαριστοῦμέν σοι ὅτι ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία κατασκευάζων ἐπέτρεψας ἐκ τοῦ πολέμου τούτου ἐπικρατῆσαι τὴν δικαιοσύνην.

Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν λαβόντων μέρος ἐν τῷ εἰρηθέντι πολέμῳ, ὡς καὶ τὰ ἄθῳα θύματα τὰ ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ταύτης ἐκστρατείας προκληθέντα, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ Προσώπου Σου.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρχων τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Δόξα Πατρὶ ... καὶ νῦν ... Κύριε ἐλέησον (τρὶς) Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς προεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ Τιμίμου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ἐδῶ προσπάθησα νὰ ἀναφέρω στὴν εὐχὴ πὼς ὁ πόλεμος δὲν εἶναι τὸ κατ’ εὐδοκίαν θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὸ κατὰ παραχώρησιν διὰ τὰς ἁμαρτίας πάντων ἡμῶν. Ἀπευθύνουμε δοξολογία στὸ Θεὸ γιὰ τὴν λήξη αὐτοῦ τοῦ πολέμου καὶ εὐχόμεθα νὰ κατατάξει στὴ χώρα τῶν ζώντων ὅλους τοὺς μὲ ποικίλους τρόπους ἀποθανόντας κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παγκοσμίου αὐτῆς συρράξεως.

Στὸ τρίτο μέρος εἶναι οἱ διάφορες ὀρκωμοσίαι. Ὁ ὄρκος δὲν εἶναι ἀποδεκτὸς μέσα στὴν Ἐκκλησία μας. Εἶναι ὁμοῦ «ἀντιλογίας πέρασ εἰς βεβαιώσιν ὁ ὄρκος» (Ἐβρ. 6,16). Οἱ Πατέρες λένε· «ἀληθεύων δὲ ἐν πᾶσι τοῖς σοῖς λόγοις, ὄρκου βεβαιότητα παρέξις» (Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ εἰς τὸν Δεκάλογον, ΕΠΕ, 11,490), δηλ. λέγοντας πάντοτε τὴν ἀλήθεια στὰ λόγια σου, θὰ δώσεις τὴν βεβαιότητα τοῦ ὄρκου. Δυστυχῶς οἱ ἄνθρωποι δὲν συμπεριφέρονται εὐλογικῶς στὶς σχέσεις τους μὲ τοὺς ἄλλους καὶ χρειάσθηκε ἡ πολιτεία νὰ καθιερώσει τὸν ὄρκο. Καὶ ἐδῶ ἔγραψα μερικὲς ὀρκωμοσίαι γιὰ διάφορες περιστάσεις. Ἀναφέρω μία Ἀκολουθία ὀρκωμοσίας πολιτικοῦ προσωπικοῦ.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορὸς· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς εὐσεβέσι κατ’ ἐναντίων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Ἀπολυτίκιον Περιστασιακὸν

Δόξα Πατρὶ.

Ἦχος δ΄. Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν.

Φιλάνθρωπε Κύριε, τοὺς ἐν τῇ τάξει Στρατοῦ, εὐλόγησον ἅπαντας, ἐργαζομένους πιστοὺς, τῇ θεῷ δυνάμει σου· νῦν γὰρ ὡς παραστάται, ὀπλιτῶν τῶν Μονάδων, ὡς καὶ τῶν ἡγητόρων, ἐπελέγησαν πάντες, διὸ καὶ ὑπὲρ τούτων, εὐχὰς ἀναπέμπομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. δ΄.

Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοὶ ἡ πό-

λις σου Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἀπόστολος
Προκείμενον.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Γαλ. 6,7-10)

Ἀδελφοί, μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ μνηστριζέται· ὁ γὰρ ἐὰν σπεύρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι ὁ σπεύρων εἰς τὴν σάρκα ἐαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὁ δὲ σπεύρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι. Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους της πίστεως.

Ἰερεὺς· Εἰρήνη σοι.

Χορὸς· Ἀλληλούια (τρὶς).

Διάκονος· Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἰερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἰερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Χορὸς· Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι.

(κεφ. 20,1-8)

Ὅμοια γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα προὐμισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργοὺς καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπήλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργοὺς καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον λήψεσθε. Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ·

κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων.

Χορὸς· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορὸς· Κύριε ἐλέησον (μεθ' ἐκάστην δέησιν).

Διάκονος· Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων του Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν..., καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἕερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν διοριζομένων ὑπαλλήλων πολιτικοῦ προσωπικοῦ του στρατοῦ, ὑγείας ψυχῆς τε καὶ σώματος αὐτῶν καὶ ἀρίστης ἐπιδόσεως εἰς τὰ ποικίλα καθήκοντα αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι αὐτούς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Τῆς Παναγίας Ἀχράντου, Ὑπερευλογημένης, Ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Χορὸς· Σοὶ Κύριε.

Ἰερεὺς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἰερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορὸς· Σοὶ Κύριε.

Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἰερεὺς· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ὁμιλήσας ἐν παραβολαῖς περὶ μισθίων λαβόντων τὰ τάλαντα καὶ ἐπαινέσας τοὺς ἐξ αὐτῶν ἐργασθέντας τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως λέγων· «εὗ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω» (Μαθθ. 25, 21), ὁ προσλαβὼν καὶ μισθώσας ἐργάτας ἐν τῷ

ἀμπελῶν σου (ὄπ.π. 20,1), ὁ ἀποδίδων ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ (Ρωμ. 2,6), ὁ μὴ θέλων εἶναι τοὺς ἀνθρώπους περιεργαζομένους (Β΄ Θεσ. 3,11) τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ ἐργαζομένους τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐσθίοντας μετὰ ἡσυχίας τὸν ἑαυτῶν ἄρτον (ὄ.π.), ὁ ποιήσας τὸν Ἀδὰμ ἐργάζεσθαι ἐν τῷ Παραδείσῳ (Γεν. 2, 15), Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς πολιτικούς τούτους ὑπαλλήλους τοῦ Στρατεύματος, οἵτινες ἔσονται ἀρωγοὶ καὶ συμπαραστάται πάντων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν τοῦ στρατοῦ τῆς Πατρίδος ἡμῶν.

Δὸς αὐτοῖς φωτισμὸν νοός, ζῆλον καὶ ἐπιμέλειαν ἐν τοῖς ποικίλοις ἔργοις αὐτῶν, ὀρθότητα τρόπων, σεμνότητα ἤθους, βίον ἀγαθόν, πνεῦμα δυνάμεως καὶ ἀρωγῆς καὶ προθυμίαν εἰς τὸ ποιῆσαι πάντα τὰ διατεταγμένα αὐτοῖς.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Σωτὴρ καὶ κυβερνήτης πάντων ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοὶ.

Ὁ Διάκονος· Δόξα Πατρὶ ... καὶ νῦν ... Κύριε ἐλέησον (τρὶς), Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Πανακράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιῷ Σταυροῦ, ἰεσίσαις τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Ἱερεὺς· Δι' ἐυχῶν τῶν ἁγίων ... ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διδόμενος Ὁρκος

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρῶ εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.

Στὸ τέταρτο μέρος τοῦ Εὐχολογίου ἔχουμε τὶς ἀπονομὲς καὶ προαγωγές. Ἔχει ὁ πίνακας ἐδῶ νὰ παρουσιάσει πολλὰ νέες ἀκολουθίες γιὰ διάφορα γεγονότα καὶ περιστάσεις τοῦ Στρατοῦ. Π.χ. Ἀκολουθία δι' ἀπονομὴν ξιφῶν. Ἀκολουθία δι' ἀπονομὴν εἰδικοῦ σήματος μπερὲ εἰς τοὺς καταδρομεῖς, Ἀκολουθία δι' ἀπονομὴν πτερυγῶν, διὰ τὴν ἀποφοίτησιν

ἐκ τῶν ΛΥΒ, ὀνομασίας ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, ἀπονομῆς μεταλλίων κ.λπ. Ἀναφέρουμε τὴν ἀκολουθία διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ μπερὲ.

Ἀκολουθία δι' ἀπονομὴν εἰδικοῦ σήματος (μπερὲ)
εἰς τοὺς καταδρομεῖς

Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Χορὸς· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς εὐσεβέσι, κατ' ἐναντίων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀπολυτίκιον Περιστασιακὸν

Δόξα Πατρί.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς κτίσεως.

Τοὺς κησαμένους εὐσημον, καταδρομῶν τὸ ἔνδοξον, ἐν τῇ στολῇ τοῦ πολέμου τιμήσωμεν, γενναίους ἄνδρας σήμερον, ἰκετεύοντες πάντες, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ τούτων, ἵνα διέλθωσι, εὐχαῖς τῆς Θεοτόκου τὰ σκάνδαλα, τῆς ζωῆς αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. δ΄.

Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοὶ ἡ πόλις σου Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων μὲ κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοὶ· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου

Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με.

Στίχ. Ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με.

Πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς Παύλου τὸ

Ἀνάγνωσμα

(κεφ. 12,4-7 καὶ 11)

Ἀδελφοί, διαιρέσεις χαρισμάτων εἰσὶν, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶν, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς Θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐκάστω δὲ δίδεται ἢ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα διαιροῦν ἴδια ἐκάστω καθὼς βούλεται.

Χορός· Ἀλληλούϊα (τρεις).
 Διάκονος· Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου
 Εὐαγγελίου.
 Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσιν.
 Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.
 Ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου
 τὸ Ἀνάγνωσμα.
 Διάκονος· Προσχωμεν.
 Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
 (κεφ. 25, 14-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν. Εὐθέως πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα· ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο, ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὤρουξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπεν· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς εἶπεν· κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ. Ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζῖταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. Ἄρατε οὖν ἅπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἅπ' αὐτοῦ. Καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον

ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
 Διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Χορός· Κύριε ἐλέησον (μεθ' ἐκάστην δέησιν).
 Διάκονος· Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων του Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ..., καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τοὺς καταδρομεῖς τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ ἡμῶν, τοὺς τιμηθέντας διὰ τῆς εἰδικῆς διακρίσεως καὶ σήματος τοῦ μπερὲ καὶ ἐνισχυθῆναι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἀγῶσιν αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς ὑγίειαν κατ' ἄμφω, ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν, θάρσος καὶ ἐργήγορσιν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτοὺς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας Ἀχράντου, Ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ἱερεὺς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δημιουργήσας ὡς Ἄσαρκος Λόγος φωστῆρας ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταστήσας τούτους «εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἐνι-

αυτούς (Γεν. 1,14), ὁ ἐντειλάμενος τῷ Μωυσῆ καὶ τῷ Ἀαρὼν, ἵνα ποιήσωσι τὰ σημεῖα σου «ἐναντίον τοῦ λαοῦ» (Ἔξ. 4,30), διὸ καὶ «ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη» (ὄπ.π. στίχ. 31), ὁ δὸς τὸ ὄνομά σου «εἰς σημεῖον αἰώνιον» (Ἦσ. 55,13) τοῖς ἀνθρώποις, τὸν δὲ Τίμιον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρὸν εἰς σημεῖον τῆς σῆς Δευτέρας ἐνδόξου ἐλεύσεως (Ματθ. 24,30), ὁ βεβαιώσας τοὺς σοὺς μαθητὰς ὅτι ὅπου ἂν κηρυχθῆ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὰ ἔθνη «σημεῖα τοῖς πιστεύουσι (ταῦτα) παρακολουθήσει» (Μαρκ. 16,17), ὁ ὁμοιάσας τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν τῷ σημεῖῳ Ἰωῆ τοῦ προφήτου (Ματθ. 12,39), ὁ παιδεύσας τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν τὰς ἐναλλαγὰς τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῶν σημείων τῶν χρωμάτων (ὄπ.π. 16,2-3), ὁ διὰ μεγίστου σημείου τὴν Ἐκκλησίαν σου ὡς πάγκαλον γυναικα ἐν ὁράσει καταξιώσας τὸν Ἰωάννην ἰδεῖν (Ἀποκ. 12,1), αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸ εἰδικὸν σημεῖον, τὸ καὶ δημῶδως λεγόμενον μπερέ, τῶν καταδρομέων ἀνδρῶν τῆς στρατιωτικῆς Μονάδος ταύτης.

Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, τοὺς ἀνδρας τούτους, τοὺς δοκιμασθέντας ἐμπόνως ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ ἔχοντας συμμετοχὴν εἰς σκληρὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις καὶ ἐπαξίως ἀριστεύσαντας ἀξιώσον φέρειν τὸ προειρημένον σῆμα ἐν τιμῇ, ἀδιαπτώτῳ ὑγιείᾳ, σεμνοπρεπεῖ κανχήσει καὶ διαθέσει ἀγωνιστικῇ, ἵνα δοξάζεται καὶ δι' αὐτῶν τὸ πάντιμον ὄνομά σου σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Δόξα Πατρὶ ... καὶ νῦν ... Κύριε ἐλέησον (τρὶς) Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, προστασίαις τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατέρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρωνος.

Ὁ Ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων ... ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ χαρίσματα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄπειρα, πὺν τὰ διαιρεῖ στοὺς ἀνθρώπους ἀνάλογα μὲ τὴ δύναμή τους. Οἱ «κυβερνήσεις» (Α΄ Κορ. 12,28), δηλ. τὰ διοικητικά,

εἶναι σπουδαῖα χαρίσματα τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ τὰ διοικητικά χαρίσματα, τὰ ἔχοντα σχέση μὲ τὶς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, πὺν ἀπαιτοῦν ὀξύνοια καὶ τόλμη, εἶναι ἐπιφανῆ καὶ περιζήτητα. Ἡ στρατιωτικὴ εἰκόνα γίνετα ἀφορμὴ στοὺς Πατέρες νὰ μιλήσουν καὶ γιὰ τὰ πνευματικά. «Στρατιώτης εἶ πνευματικὸς. Στρατιώτης δὲ τοιοῦτος οὐ καθεύδει ἐπὶ κλίνης ἐλεφαντίνης, ἀλλὰ ἐπὶ ἐδάφους. Οὐ χρίεται μύροις, τῶν γὰρ ἡταιρικῶν καὶ διεφθαρμένων ἢ τοιαυτῆ σπουδῇ, τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, τῶν ἐν ἀμελείᾳ ζώντων. Σοὶ δὲ οὐχὶ μύρων ἀλλ' ἀρετῆς ἀποπνεῖν δεῖ», λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος (ΕΠΕ, 25, 420).

Εἰς τὸ πέμπτον μέρος εἶναι οἱ ὑπόλοιπες ἀκολουθίες. Π.χ. Μνημόσυνο στὰ στρατιωτικὰ νεκροταφεῖα, Λιτανεῖα ἱεραῶν εἰκόνας κ.ἄ. Στὸ τμήμα αὐτὸ ἔγραψα ἀρκετὰς νέες ἀκολουθίες. Π.χ. Ἀκολουθία γιὰ τοὺς πρωτοεῖς τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Νοσηλευτικῆς, Ἀκολουθία παραδόσεως Πολεμικῶν Σημαιοῶν κ.λπ. Ἀπὸ αὐτὲς ἀναφέρουμε μία.

Ἀκολουθία παραδόσεως καὶ παραλαβῆς

Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης

Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Χορὸς· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς εὐσεβέσι, κατ' ἐναντίον δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἐὰν ὁ Ἀρχηγὸς προέρχεται ἐκ τοῦ Στρατοῦ, ψάλλεται καὶ τὸ ἀκόλουθον.

Ἦχος δ΄.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, Βασιλέων ὑπερμαχος, Τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐὰν ὁ Ἀρχηγὸς προέρχεται ἀπὸ τὸ Πυροβολικόν, ψάλλεται καὶ τὸ ἀκόλουθον.

Ἦχος δ΄.

Βαρβάραν τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν, ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρυσθη ἐξ αὐτῶν, βοήθεια καὶ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἢ πάνσεμος.

Ἐὰν ὁ Ἀρχηγὸς προέροχεται ἀπὸ τὸ Ναυτικόν, ψάλλεται καὶ τὸ ἀκόλουθον.

Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξε σε τῇ ποιμνῇ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς προέροχεται ἀπὸ τὴν Ἀεροπορίαν, ψάλλεται καὶ τὸ ἀκόλουθον.

Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων Στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσθητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν περὺγων τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθαι ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχοι τῶν ἄνω δυνάμεων.

Ἀπολυτίκιον Περιστασιακόν

Δόξα Πατρὶ.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, Χριστέ τῆς κτίσεως, τοὺς ἡγήτορας πάντας, στρατοῦ διάσωσον, ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, τοῦ πολεμήτορος, καὶ σκανδάλων κοσμικῶν, καὶ δεινῶν ἐπιφορῶν, τοῦ βίου Σωτῆρ οἰκτίριμον, καὶ πρὸς τὰ κρείττω ὁδήγη, τὸν νοῦν αὐτῶν, τῇ δυναστείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορὸς· Κύριε ἐλέησον (μεθ' ἐκάστην δέησιν).

Διάκονος· Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ..., καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ

ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀπερχομένου Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης (δεῖνα...) καὶ τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν Διοίκησιν τούτου νέου (δεῖνα...) καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι αὐτοὺς ἐν τῷ βίῳ καὶ τοῖς ἔργοις αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἴσυσθῆναι αὐτοὺς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας Ἀχράντου, Ὑπερευλογημένης, Ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορὸς. Σοὶ Κύριε.

Ἱερεὺς. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἄνδρας ἀρχηγούς (Ἀριθ. 13,3) δυνάμεων ἐφ' ἑκάστον ἔθνος, καὶ ἀρχηγούς λαοῦ (ὄπ.π. 25,4) καὶ «ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς» (Δευτ. 20,9) καὶ ἄνδρας πολεμιστὰς καὶ ἄρχοντας δυνατοὺς καὶ ἄρχοντας ἀρμάτων καὶ ἰπέων (Β' Παραλ. 8,9), ὁ ἔχων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαήλ, τὸν μέγαν ἄρχοντα (Δαν. 12,1), ὁ ὑψῶν καὶ διασκορπίζων ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς (Ἱερ. 28,23), ὁ ὢν, «τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὰμέγα, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος» (Ἀποκ. 21, 6) εὐλόγησον πρῶτον μὲν τὸν ἀπερχόμενον Ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων (δεῖνα...), ὡς συντελέσαντα τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ δὸς αὐτῷ εἰρήνην, ἄνεσιν βίου καὶ μακρότητα ἡμερῶν, εἶτα δὲ τὸν ἀναλαμβάνοντα τὰ ἡνία τοῦ προμνημονευθέντος Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ὀμόβαθμον τῷ ἀπελθόντι γενναῖον Ἀξιωματικόν (δεῖνα...) καὶ δὸς αὐτῷ δύναμιν εἰς τὸ διευθῆναι καλῶς πάσας τὰς ὑπ' αὐτὸν Στρατιωτικὰς Διοική-

σεις, ἦθος ἀκμαῖον καὶ ἀρίστην ὑγίειαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Σὺ γάρ, Κύριε Παντοδύναμε, ὄρισας πάντα τὰ δημιουργήματα καὶ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀρχὴν ἔχειν καὶ τέλος. Ἀληθὲς ὡσαύτως ἐστὶν ὅτι τὰ ἀπὸ χρόνου ἀρξάμενα πᾶσα ἀνάγκη καὶ ἐν χρόνῳ συντελεσθῆναι καὶ πάντες «ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς καὶ ἀλλαγῆσονται, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι» (Ψαλμ. 101, 27-28). Ἀπὸ σοῦ ἤρξαντο τὰ ἔργα ἡμῶν καὶ εἰς σὲ τελευτῶσι.

Δὸς οὖν, Δέσποτα, ἀμφοτέροις τοῖς Ἀρχηγοῖς τὴν ζωοποιὸν χάριν καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος, πρεσβείας τῆς Ὑπεριμάχου Στρατηγοῦ καὶ ἀμάχου Προστάτιδος τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Δόξα Πατρί ... καὶ νῦν ... Κύριε ἐλέησον (τρὶς) Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἰκεσίας τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων ... ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἐδῶ προσήρμοσα τὰ νοήματα τῆς εὐχῆς μὲ τὸ συγκεκριμένο γεγονός.

Ἐπάρχουν καὶ ἄλλες εὐχές, κάπου δέκα, πού γραφτηκαν τελευταῖα καὶ ἀφοροῦν στὴν καθιέρωση ἐπετείων, ὅπως τῆς ἐορτῆς τοῦ προφήτου Ἡλία ὡς προστάτου τῆς Ἀεροπορίας ξηρᾶς καὶ ἄλλες πού ὅταν ἐγκριθοῦν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, θὰ τίς σχολιάσουμε σὲ ἄλλο συνέδριο.

Γενικὲς Παρατηρήσεις

Στὸ ἀναφερόμενο εὐχολόγιο χρησιμοποίησα τὴ γλῶσσα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς λατρείας, χωρὶς ἀκρότη-

τες, γιὰ νὰ γίνονται κατανοητὲς οἱ εὐχές. Τὸ γενικὸ περιγράμμα τῶν εὐχῶν εἶναι τὸ ἐξῆς· Πρῶτα-πρῶτα ἀναφέρονται οἱ εὐχές στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ χαρακτηριστικὲς ἐκφράσεις προηγουμένων τούτων τῶν τροπικῶν γιὰ τὶς περιστάσεις μετοχῶν. Οἱ χαρακτηρισμοὶ ἔχουν σχέσεις μὲ τὸ γεγονός καὶ μετὰ ἐρχόμαστε στὸ συγκεκριμένο περιστατικὸ ἡτιολογημένα. π.χ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἱατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ, «ὁ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου» (Πράξ. 10,38), ὁ περιελθὼν ἐν ὅλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ «κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον» (Ματθ. 4, 23) εὐλόγησον τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον τοῦτο καὶ πάντας τοὺς ἐργαζομένους ἐν αὐτῷ».

Μετὰ σὲ ἄλλες ἀκολουθίες ἔβαλα Ἀπόστολο καὶ Εὐαγγέλιο καὶ σὲ ἄλλες ὄχι. Αὐτὸ τὸ καθώρισε τὸ Γραφεῖο Θρησκευτικοῦ παίρνοντας ὑπόψη τὸν ἰδιάζοντα παρεχόμενον χρόνο γιὰ τὴν τελετὴ.

Μετὰ στὰ εἰρηνικὰ προσέθεσα καὶ μία ἢ δύο νέες αἰτήσεις πού ἔχουν σχέση μὲ τὸ γεγονός. Π.χ. «Ἐπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τοὺς Ἀνθυπασπιστὰς τούτους τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ ἡμῶν, τοὺς τιμηθέντας διὰ τῆς λήψεως τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ τοῦ Ἀξιωματικοῦ καὶ ἐνισχυθῆναι αὐτούς ἐν τοῖς ἀγῶσιν αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς ὑγίειαν κατ' ἄμφω, ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν, θάρσος καὶ ἐργήγορσιν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὅταν ἐκδοθεῖ θὰ περιλαμβάνει ἀναδιάταξη τῆς ὕλης, βελτιώσεις στὸ σχῆμα, διχρωμία καὶ ἄλλες αἰσθητικὲς παρεμβάσεις. Ἐπίσης θὰ δοθεῖ ἔμφαση στὴν ὁμοιομορφία (π.χ. μορφοποίηση καὶ περιεχομένου, ὅπως «νίκας τοῖς εὐσεβέσι» σὲ ὅλα κ.ἄ.).

Στὸ τέλος θὰ ὑπάρχει ἐορτολόγιο μὲ ἰδιαίτερη ἐπισημάνση στοὺς στρατιωτικὸς ἁγίους.

Τελειώνοντας θὰ ἤθελα νὰ εὐχηθῶ τὸ νέο στρατιωτικὸ εὐχολόγιο νὰ ἀποβεῖ σπουδαῖο βοήθημα στοὺς στρατιωτικὸς μας ἱερεῖς εἰς τὸ ἐπιτελούμενο ἀπὸ αὐτοὺς ἁγιαστικὸ ἔργο στὸ στρατεύμα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κανονιστική Απόφασις περὶ μετονομασίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ ὡς Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 11 παρ. 1 ὑποπαρ. Β' στοίχ. ιζ' καὶ παρ. 2 Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (146/Α' 31.5.1977).

Τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας 18' τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων, ιζ' τῆς Δ' Οἰκ. Συνόδου, 18' τῆς Πενθέκτης Συνόδου, σ' τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου, νσ', ρθ' τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου.

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 301/9.6.2010 Πρότασιν - Εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ. Ἰωάννου πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν ἀπὸ 16.6.2010 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τὴν ἀπὸ 23.6.2010 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1016/28.9.2010 Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Πράξιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 11 παρ. 1 ὑποπαρ. Β' στοίχ. ιζ' τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» συσταθεῖσα «Ἱερὰ Μητρόπολις Λαγκαδᾶ» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου, μετονομάζεται ὡς «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ», ἐντεῦθεν δὲ διὰ τοῦ φερωνύμου τίτλου «ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ» μνημονεύεται καὶ ὑπογράφεται ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ.

Ἡ παρούσα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Μᾶρκος Βασιλάκης

Κανονισμός υπ' αριθμ. 220/2010
«Περί αντικαταστάσεως του υπ' αριθμ. 147/2001 Κανονισμού
“Περί Συστάσεως και Λειτουργίας Νομικής Ύπηρεσίας
παρά τη Έκκλησία της Ελλάδος” (Α' 66)»

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβούσα υπ' ὄψιν:

1. Τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 9 παραγρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. Τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ υπ' ἀριθμ. 3/1977 Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί ἀρμοδιοτήτων, συνθέσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἄνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 273),

3. Τὴν ἀνάγκην νομικῆς προστασίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων καὶ Ὄργανισμῶν Αὐτῆς, ὡς καὶ νομικῆς κατοχυρώσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐν γένει ὀργάνων Αὐτῆς διὰ τῆς συγκροτήσεως Νομικῆς Ὑπηρεσίας,

4. Τὴν ἀνάγκην ἐξορθολογισμοῦ τῆς ὀργανώσεως καὶ περιστολῆς τῶν δαπανῶν τῆς διαδικασίας νομικῆς υποστηρίξεως τῶν ἀνωτέρω Νομικῶν Προσώπων.

5. Τὴν ἀπὸ 26.8.2010 Ἀπόφασιν Αὐτῆς, ψηφίζουσα:
 Τὸν υπ' ἀριθμ. 220/2010 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός υπ' ἀριθμ. 220/2010
 «Περί αντικαταστάσεως τοῦ υπ' ἀριθμ. 147/2001 Κανονισμοῦ “Περί Συστάσεως καὶ Λειτουργίας Νομικῆς Ὑπηρεσίας παρά τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος (Α' 66)”»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
 ΣΚΟΠΟΣ - ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ἄρθρον 1
 Ἰδρυσις Νομικῆς Ὑπηρεσίας

1. Ἡ συσταθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ υπ' ἀριθμ. 147/2001 Κανονισμοῦ (Α' 66) Νομικὴ Ὑπηρεσία (Ν.Υ.) τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διατηρεῖται καὶ ἀποτελεῖ ὑπηρεσίαν ὑπαγομένην εἰς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον, ἡ λειτουργία τῆς ὁποίας διέπεται πᾶσι ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Ἀποστολὴ τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας εἶναι ἡ παροχὴ πάσης φύσεως νομικῶν καὶ δικηγορικῶν ὑπηρεσιῶν

πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐπὶ τῷ τέλει διασφαλίσεως τῶν ἐννόμων συμφερόντων αὐτῶν εἰς τὰς πάσης φύσεως δραστηριότητας καὶ συναλλαγὰς αὐτῶν.

Ἄρθρον 2

Ὅργανα τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας

Ἡ Νομικὴ Ὑπηρεσία σύγκειται ἐκ: α) τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, β) τοῦ Νομικοῦ Γραφείου, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὸν Προϊστάμενον καὶ τοὺς Δικηγόρους αὐτοῦ, γ) τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου καὶ δ) τῶν συνιστωμένων Νομικῶν Συμβουλίων.

Ἄρθρον 3

Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ (Δ.Ε.) τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας συγκροτεῖται δι' Ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκ τριῶν ἐν ἐνεργεῖᾳ Μητροπολιτῶν ὀριζομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἐπὶ πενταετεί θητείᾳ, δυναμένη νὰ ἀνανεοῦται.

2. Τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς προεδρεῖ ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα Μητροπολίτης.

3. Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μὲ ἀναπληρωτὴν ὀριζόμενον ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

4. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἔχει τὰ ἀκολουθούσους ἀρμοδιότητας:

α) εἰσπνέεται πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον τὴν σύστασιν Νομικῶν Συμβουλίων, τὸν διορισμὸν καὶ τὴν παῦσιν τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν παρ' ἐκάστῳ Συμβουλίῳ.

β) ὑποβάλλει πρότασιν πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τὸν διορισμὸν καὶ τὴν παῦσιν τῶν μελῶν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας.

γ) διατυπώνει σύμφωνον γνώμην πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον ὡς πρὸς τὸ σχέδιον τοῦ Κανονισμοῦ Ἐσωτερικῆς Λειτουργίας τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας.

δ) διατυπώνει πρότασιν πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον περὶ τροποποιήσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ,

ε) εποπτεύει, ως ιεραρχικῶς προϊσταμένη ἀρχή, διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας, λαμβάνουσα ὅλα τὰ ἀπαραίτητα πρὸς τοῦτο μέτρα.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει κατόπιν ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς, εἰς δὲ τὰς συνεδριάσεις δύνανται νὰ παρίστανται, ἄνευ ψήφου καὶ ὁσάκις καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τὰ μέλη τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ ΜΕΛΗ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ἄρθρον 5 Προϊστάμενος τοῦ Νομικοῦ Γραφείου

1. Συνιστᾶται θέσις Προϊσταμένου Νομικοῦ Γραφείου, εἰς ἣν διορίζεται ὑπὸ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ μὲ ἀρίστην ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν καὶ δικαστηριακὴν ἐμπειρίαν.

2. Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Νομικοῦ Γραφείου ιεραρχικῶς ὑπάγεται εἰς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν καὶ ἔχει τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας:

α) Προΐσταται τοῦ Νομικοῦ Γραφείου καὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητά του αὐτὴν παρακολουθεῖ τοὺς δικηγόρους τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔργον των, ἀναθέτει εἰς αὐτοὺς τὸν χειρισμὸν τῶν νομικῶν ὑποθέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

β) Συντονίζει καὶ κατευθύνει τοὺς ἀνωτέρω δικηγόρους καὶ τοὺς ἐξωτερικοὺς συνεργάτας - δικηγόρους κατὰ τὸν χειρισμὸν τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνατεθεισῶν ὑποθέσεων, ἐλέγχει τὴν πορείαν τῶν ὑποθέσεων καὶ εποπτεύει τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου, ἀξιολογεῖ τὴν ἀπόδοσιν καὶ ἰκανότητα τῶν ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ ἀπασχολημένων δικηγόρων τοῦ Νομικοῦ Γραφείου, εἰσηγούμενος σχετικῶς πρὸς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν.

γ) Εἰσηγεῖται πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ἄσκησιν ἐνδίκων βοηθημάτων καὶ μέσων ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων Αὐτῆς καὶ εἰς ἐπείγουσας περιπτώσεις ἀσκεῖ ἢ ἐντέλλεται τὴν ἄσκησιν των, ἐκζητῶν ἀμελλητι τὴν ἔγκρισιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

δ) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ λοιπὰ Ἐκκλησιαστικὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐνώπιον παντὸς ἐθνικοῦ ἢ διεθνοῦς Δικαστηρίου ἢ διαιτησιῶν καὶ πάσης διοικητικῆς ἀνεξαρτήτου ἢ μὴ ἀρχῆς αὐτοπροσώπως.

ε) Εἰσηγεῖται πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ἔκδοσιν γενικῆς ἢ ἐιδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὰ μέλη τοῦ Νομικοῦ Γραφείου πρὸς ὑποστήριξιν ὑποθέσεων τῆς Ἐκκλησίας ἐνώπιον ἐθνικοῦ ἢ διεθνοῦς Δικαστηρίου ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς.

στ) Εἰσηγεῖται πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ἀνάθεσιν χειρισμοῦ συγκεκριμένων ὑποθέσεων, ἰδίᾳ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν ἰδιαιτέρας δυσχερείας ἢ ἔχουν σημαντικὸν ἀντικείμενον, εἰς δικηγόρους ἢ δικηγορικὰς ἐταιρείας ἐκτὸς τοῦ Νομικοῦ Γραφείου κατόπιν προηγουμένης ἐιδικῆς συμφωνίας μετ' αὐτῶν περὶ τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς, ἐπικυρουμένης διὰ τῆς Ἀποφάσεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ ἀναθέσεως τῆς ἐντολῆς.

ζ) Συντάσσει ἐτησίως ἔκθεσιν, ἢ ὁποῖα διαβιβάζεται διὰ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον περὶ τῆς πορείας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν δικῶν.

ἄρθρον 6 Εἰδικὸς Νομικὸς Σύμβουλος

1. Συνιστᾶται θέσις Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου (Ε.Ν.Σ.), εἰς ἣν διορίζεται ὑπὸ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, κάτοχος μεταπτυχιακοῦ τίτλου νομικῶν σπουδῶν, μὲ ἐπιστημονικὴν ἐξειδίκευσιν καὶ ἐνασχόλησιν ὡς καὶ δικαστηριακὴν ἐμπειρίαν περὶ τὸ διοικητικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον.

2. Ὁ Εἰδικὸς Νομικὸς Σύμβουλος ιεραρχικῶς ὑπάγεται εἰς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν καὶ αἱ ἀρμοδιότητες αὐτοῦ ἔχουν ὡς ἐξῆς:

α) Γνωμοδοτεῖ καὶ παρέχει νομικὰς συμβουλὰς ἐπὶ νομικῶν ζητημάτων φερομένων, διὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἴτε διὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν πάσης φύσεως Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων.

β) Εἰσηγεῖται πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον τὴν παραπομπὴν πρὸς μελέτην νομικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα χρῆζον, κατὰ τὴν κρίσιν του –λόγῳ σπουδαιότητος ἢ δυσχερείας– ἐιδικῆς μελέτης καὶ ἀντιμετωπίσεως εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 νομικὸν συμβούλιον ἢ εἰς ἐξωτερικὸν ἐμπειρογνώμονα.

γ) Ἐκπροσωπεῖ κατόπιν ἐντολῆς τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς συνέδρια, ομάδας ἐργασίας καὶ νομοπαρασκευαστικὰς ἢ ἐλεγκτικὰς ἐπιτροπὰς ἢ ἐνώπιον ἀρχῶν καὶ ὀργάνων τοῦ (εὐρυτέρου) δημοσίου τομέως ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν ζητημάτων.

δ) Ἐκπονεῖ νομικὰς μελέτας, νομικὸν ἔλεγχον σχεδίων ὑπηρεσιακῶν ἐγγράφων καὶ πράξεων, ἐπιστολῶν καὶ ἐνεργειῶν, συντάσσει σχέδια κανονισμῶν καὶ ἐγκυκλίων, εἰσηγήσεις καὶ ἀναφορὰς, ἐπεξεργάζεται σχέδια νόμων καὶ κανονιστικῶν πράξεων, ὅταν τοῦ ζητηθῇ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἢ τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἢ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

ε) Συντάσσει έτησίως έκθεσιν πεπραγμένων του προς την Διοικούσαν Έπιτροπήν, ή όποία διαβιβάζεται προς έγκρισιν εις την Διαιρκή Έραν Σύνοδον.

Άρθρον 7

Δικηγόροι Νομικού Γραφείου

1. Εις τὸ Νομικὸν Γραφεῖον συνιστῶνται τρεῖς (3) ὀργανικαὶ θέσεις δικηγόρων, μία (1) ὀργανικὴ θέσις ἀσκουμένου δικηγόρου καὶ μία (1) θέσις Γραμματέως Κατηγορίας ΠΕ ἢ ΤΕ οἰουδήποτε κλάδου ἢ ΔΕ, βαθμοῖς Δ' – Διευθυντοῦ ἢ Δ - Α.

2. Οἱ δικηγόροι παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας των συμφῶως πρὸς τὰς ὀδηγίας τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Νομικοῦ Γραφείου καθ' ὅλην τὰς ἐργασίμους ἡμέρας, ἀλλήλα καὶ πέραν αὐτῶν ὅποτεδήποτε, ἐφ' ὅσον παραστῆ σχετικῶς ἀνάγκη.

3. Ἡ πλήρωσις ὡς ἄνω θέσεων δύναται νὰ διενεργηθῆ καὶ ὑπὸ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀποσπάσεως ὑπηρετοῦντος δικηγόρου ἢ νομικοῦ ἐκ φορέων τοῦ δημοσίου τομέως κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννομον σχέσιν.

Άρθρον 8

Καθεστὼς παροχῆς ὑπηρεσιῶν

1. Τὰ μέλη τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας ἀναλαμβάνουν νὰ τηροῦν ὡς ἐμπιστευτικὰ ὅσα περιέρονται εις γνώσιν των κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των.

2. Τὰ μέλη τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας (ἄρθρα 5-7) προσλαμβάνονται Ἀποφάσει τῆς Διαιρκοῦς Ἐραῦς Συνόδου, συνδέονται μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος με σχέσιν ἐμμίσθου ἐντολῆς ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ, ἡ ὅποία περιβάλλεται τὸν ἐγγραφὸν τύπον καὶ λύεται διὰ παραιτήσεως ἢ καταγγελίας ἔνεκα σπουδαίου λόγου. Ὡς σπουδαῖος λόγος θεωρεῖται ἡ ἐπίδειξις ἀναρμόστου συμπεριφορᾶς, οἰαδήποτε ἐνέργεια θίγουσα τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἐπιστημονικὴ ἀνεπάρκεια, ἡ πλημμελὴς ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων καὶ ἡ ἐκ δόλου πρόκλησις ζημίας κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὴν καταγγελίαν ἐνεργεῖ ἡ Διαιρκὴ Ἐρὰ Σύνοδος δι' Ἀποφάσεώς Της κατόπιν προτάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

3. Ἐν περιπτώσει κενώσεως τῆς θέσεως ἢ ἐλλείψεως ἢ ἀπουσίας τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τὰ οἰκεία καθήκοντα ἀσκεῖ ὁ Εἰδικὸς Νομικὸς Σύμβουλος ἀνευ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς.

4. Ἡ Διαιρκὴ Ἐρὰ Σύνοδος δι' Ἀποφάσεως Αὐτῆς καθορίζει τὰς ἀποδοχὰς καὶ ἐπιδόματα ἐκάστου τῶν μελῶν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας εις τὸ πλῆσιον τῶν συγκριτικῶν ἀμοιβῶν τῆς ἀγορᾶς.

5. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ παρὰ τῆ Ἐρᾶς Συνόδου ὑπηρετῶν Εἰδικὸς Νομικὸς Σύμβουλος διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τοποθετεῖται εις τὴν ὀργανικὴν θέσιν τοῦ ἄρθρου 6.

Άρθρον 9

Νομικὰ Συμβούλια

Δι' εἰσηγήσεως τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Νομικοῦ Γραφείου ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου ἢ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ἡ Διαιρκὴ Ἐρὰ Σύνοδος δύναται νὰ συνιστᾷ ἓνα ἢ πλεῖον Νομικὰ Συμβούλια ὑπὸ νομομαθῶν (καθηγητῶν νομικῶν μαθημάτων εις πανεπιστημιακὰ ἰδρύματα ἢ ἐξειδικευμένων νομικῶν) διὰ τὴν μελέτην καὶ διατύπωσιν γνωμοδοτήσεων ἐπὶ συγκεκριμένων νομικῶν ζητημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Γενικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις

Άρθρον 10

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς διέπει τὰς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν μελῶν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐραῦς Συνόδου, ἐφαρμοζόμενος παραλληλῶως πρὸς τὸν Κώδικα περὶ Δικηγόρων καὶ τὴν λοιπὴν σχετικὴν νομοθεσίαν.

2. Ἡ Διαιρκὴ Ἐρὰ Σύνοδος διορίζει καὶ παύει τὰ μέλη τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας, ἐγκρίνει τὸν Κανονισμὸν Ἐσωτερικῆς Λειτουργίας τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Πᾶν ἕτερον ζήτημα, ἀφορῶν εις τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας καὶ μὴ καθοριζόμενον διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἢ τοῦ Κανονισμοῦ Ἐσωτερικῆς Λειτουργίας τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας, ρυθμίζεται δι' Ἀποφάσεως τῆς Διαιρκοῦς Ἐραῦς Συνόδου μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

3. Ἡ Διαιρκὴ Ἐρὰ Σύνοδος δι' Ἀποφάσεώς Της ἐγκρίνει πῖνακα ἀνωτάτων δικηγορικῶν ἀμοιβῶν, ὁ ὅποιος ἀποτελεῖ ὄριον ἀμοιβῆς:

α) Διὰ τὰς συμφωνίας ἐπὶ ὑποθέσεων τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας μετὰ τῶν ἐξωτερικῶν – συνεργατῶν δικηγόρων. Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐξωτερικοὶ συνεργάται θεωροῦνται ὅσοι δικηγόροι δὲν εἶναι μέλη τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ παρόντος (ἄρθρα 5-7),

β) Διὰ τὰς ἀνατιθεμένας ὑφ' ἐτέρων ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑποθέσεις Αὐτῆς εις ἐξωτερικοὺς δικηγόρους,

γ) Προκειμένου τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας εις ὅσας περιπτώσεις ἡ Διαιρκὴ Ἐρὰ Σύνοδος ἀποφασίζει τὴν δαπάναις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνάθεσιν εις αὐτὰ τῆς παροχῆς δικηγορικῶν ἢ ἐν γένει νομικῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τρίτα πρόσωπα. Ἡ ἀπὸ 27.8.2008 Ἀπόφασις τῆς Διαιρκοῦς Ἐραῦς Συνόδου περὶ ἀνωτάτων ὀρίων δικηγορικῶν ἀμοιβῶν τῶν συνεργατῶν δικηγόρων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παραμένει ἐν ἰσχύϊ (ὑπολογιζομένου ὡς ἐπὶ πλέον τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου κατ' ἄρθρον 22 παρ. 1 περ. ε' Ν. 2859/-

2000) μέχρι αντικατάστασής της κατά την παρούσαν παράγραφον.

4. Καταργούνται αι διατάξεις του υπ' αριθμ. 147/2001 Κανονισμού ως και πάσα διάταξις αντικειμένη εις τὸν παρόντα Κανονισμόν. Ἡ κατεχομένη ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου ὀργανικὴ θέσις τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 Κανονισμοῦ 123/1999 (Α' 145), ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου του Κανονισμοῦ 181/2008 (Α' 47) καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

ἄρθρον 11
Ἐναρξίς ἰσχύος

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνή-

σεως. Ὁ Κανονισμὸς δημοσιεύεται καὶ διὰ τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 12
Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀθῆναι, 26 Αὐγούστου 2010

Ὁ Πρόεδρος
Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Μάρκος Βασιλάκης

Συμπλήρωση Κανονισμού
Συστάσεως Εὐαγοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας
“Ὁ Ἅγιος Νικόλαος”

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2 ἔδαφ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146).

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 217/2010 Κανονισμοῦ (Φ.Ε.Κ. 186/τ. Α'/4.11.2010).

3. Τὴν ἀνάγκην λειτουργικῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Τρύφωνος καὶ ρυθμίσεως τῶν λεπτομερειῶν ὑπαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 19.7.2004 Κανονισμοῦ λειτουργοῦντος Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καστορίας (ΦΕΚ Α' 550/25.05.-2005).

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. /2010 εἰσήγησιν - πρᾶξιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ.

Τὴν ἀπὸ 18.11.2010 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

«Τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 19.7.2004 Κανονισμοῦ περὶ Συστάσεως Εὐαγοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας “Ὁ Ἅγιος Νικόλαος” (ΦΕΚ 550/Β'/25.04.2005),

ὡς κάτωθι:

ἄρθρον 1

Μετὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ ἀπὸ 19.7.2004 Κανονισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας (Φ.Ε.Κ. 550/Β'/25.04.2005) προστίθεται ἄρθρον 40Α ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

« ἄρθρον 40Α

1. Ὁ ὑπαχθεὶς διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 217/2010 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (Α' 186) εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ παρόντος Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος Νέας Λεύκης, ἐξυπηρετεῖται διὰ τῆς παρ' αὐτῷ διατηρουμένης θέσεως Ἐφημερίου, εἰς ἣν δι' ἀποφάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας διορίζεται κληρικὸς ἢ ἀποσπᾶται ἐκ τινος ἐνορίας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καστορίας.

2. Οἱ πόροι τοῦ ἀνωτέρω Ἱ. Ναοῦ ἀφαιρουμένων τῶν δαπανῶν λειτουργίας αὐτοῦ ἀποτελοῦν πόρους τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου».

ἄρθρον 2

Ἐναρξίς ἰσχύος

1. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Ἀποφάσεως ἀρκεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἡ παρούσα Ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ Ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 3

Κάλυψις δαπάνης

Ἡ παρούσα Ἀπόφασις δὲν προκαλεῖ δαπάνην εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Μᾶρκος Βασιλάκης

Κανονισμός περί συστάσεως καὶ λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Στέγη Φροντίδος Ἡλικιωμένων Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου
“Ὁ Ἅγιος Στέφανος ὁ Γηροκόμος”
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 29 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977: «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρῳμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ ἰδιαίτερωσ τῆς περιοχῆς Τριχωνίδος.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2/20.1.2008 Πρᾶξιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 278/12.2.2008 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 977/6.10.2010 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ.

7. Τὴν ἀπὸ 2.11.2010 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

8. Τὴν ἀπὸ 17.11.2010 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾶ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Στέγη Φροντίδος Ἡλικιωμένων Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου “Ὁ Ἅγιος Στέφανος ὁ Γηροκόμος” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου, αὐ-

τοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὸ Θέρμον Αἰτωλοακαρνανίας. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμὸς

“Συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

«Στέγη Φροντίδος Ἡλικιωμένων Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου “Ὁ Ἅγιος Στέφανος ὁ Γηροκόμος” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας»

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Μορφή - Ἐπωνυμία -
Ἔδρα - Σφραγίδα

1. Συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «Στέγη Φροντίδος Ἡλικιωμένων Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου “Ὁ Ἅγιος Στέφανος ὁ Γηροκόμος” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ αὐτοτελεῆ Ὑπηρεσίαν τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου, μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα καὶ ἰδίας διαχειρίσεως.

2. Τὸ Ἰδρυμα ἐδρεύει στὸ Θέρμο Αἰτωλοακαρνανίας.

3. Ἡ σφραγίδα τοῦ ἰδρύματος εἶναι κυκλική, ἀναγράφουσα περιμετρικὰ καὶ ἐντὸς πλαισίου τὴν ἐπωνυμίαν αὐτοῦ καὶ στὸ μέσον του ἀπεικονίζεται ὁ Ἅγιος Στέφανος ὁ Γηροκόμος.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς - Τρόπος ἐκπληρώσεως

1. Ὁ σκοπὸς τοῦ ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ στέγης, τροφῆς, ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ κάθε ἄλλης περιθαλψῆς καὶ προστασίας, ἀγάπης καὶ ἐξυπηρέτησις σὲ ἠλικιωμένα ἄτομα καὶ ἄτομα μὴ δυνάμενα νὰ αὐτοεξυπηρετηθοῦν, κατάκοιτα ἢ χρονίως πάσχοντα, λόγῳ ἀνυπαρξίας ἐγγύτατων συγγενῶν ἢ ἄλλης αἰτίας, καὶ τῶν δύο φύλων, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ χριστιανικὴ διαπαιδαγώγη-

ση και ψυχαγωγία αυτών, ώστε να έχουν «χριστιανιά τα τέλη της ζωής αυτών, ειρηνικά, ανώδυνα και ανεπαίσχυντα», κυρίως και κατά προτεραιότητα εκ του χώρου της Όρεινης Τριγωνίδας.

2. Πρὸς ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ τοῦ ἰδρύματος, θὰ κατασκευαστοῦν οἱ ἀναγκαῖες κτιριακὲς ἐγκαταστάσεις σὲ οἰκόπεδα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ποὺ διαθέτει γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, μὲ χρήματα ἀπὸ δωρεές - προσφορὰς ἰδιωτῶν γιὰ τὸ συγκεκριμένο σκοπὸ.

3. Ἡ Εἰσαγωγή στὸ Ἴδρυμα θὰ γίνεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τῶν οἰκείων του, συνοδευομένης καὶ ἀπὸ τὰ ἑξῆς δικαιολογητικά:

- α) Πιστοποιητικὸ γεννήσεως καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως,
- β) Πιστοποιητικὸ ὑγείας ὅτι δὲν πάσχει ἀπὸ μεταδοτικὸ νόσημα,
- γ) Ἐκθέσεως κοινωνικῆς λειτουργοῦ περὶ τῆς ἀναγκαίαις εἰσαγωγῆς.

ἄρθρον 3 Περιουσία - Πόροι

Περιουσία τοῦ ἰδρύματος ἀποτελεῖ:

1. α) Οἰκόπεδο, ἐκτάσεως 510,12 μ², ποὺ βρίσκεται ἐντὸς σχεδίου πώλεως τοῦ Δήμου Θέρμου, ἰδιοκτησίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου, ποὺ ἀγοράστηκε μὲ τὸ μετρίθμὸ 5.433/3.9.2007 συμβόλαιο τῆς Συμ/φου Ναυπάκτου Μαρίας Δημοπούλου, νόμιμα μεταγραφέντος στὰ βιβλία μεταγραφῶν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Θέρμου.

β) Οἰκόπεδο, ἐκτάσεως 1.638,98 μ², ποὺ βρίσκεται στὴ θέση «ΔΙΑΚΩΣΤΑ» ἐκτὸς σχεδίου τῆς κωμοπόλεως Θέρμου ἀλλὰ ἐντὸς ὁρίων οἰκισμοῦ Θέρμου τοῦ Δήμου Θέρμου, ἰδιοκτησίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου, ποὺ ἀγοράστηκε μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 5.433/3.9.2007 συμβόλαιο τῆς Συμ/φου Ναυπάκτου Μαρίας Δημοπούλου, νόμιμα μεταγραφέντος στὰ βιβλία μεταγραφῶν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Θέρμου.

γ) Οἰκόπεδο, ἐκτάσεως 546,32 μ², ποὺ βρίσκεται στὴ θέση «ΔΙΑΚΩΣΤΑ» ἐντὸς ὁρίων οἰκισμοῦ τοῦ Δήμου Θέρμου, ἰδιοκτησίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου, ποὺ ἀποκτήθηκε μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1406/3.7.2007 συμβόλαιο δωρεᾶς τῆς Συμ/φου Θέρμου Μαργαρίτας Ξυθάλη - Γκλιάνη, νόμιμα μεταγραφέντος στὸν τόμο 177 καὶ ἀριθμὸ 78 τῶν βιβλίων μεταγραφῶν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Θέρμου, παρὰ τῆς Παναγιώτας χήρας Κώστα Κοντογιάννη.

δ) Οἰκόπεδο, ἐκτάσεως 280,85 μ², ποὺ βρίσκεται στὴ θέση «ΔΙΑΚΩΣΤΑ ἢ ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ» ἐκτὸς σχεδίου τῆς κωμοπόλεως Θέρμου ἀλλὰ ἐντὸς ὁρίων οἰκισμοῦ Θέρμου τοῦ Δήμου Θέρμου, ἰδιοκτησίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου, ποὺ ἀποκτήθηκε μὲ τὸ

ὑπ' ἀριθμὸν 1.236/22.5.2002 συμβόλαιο τῆς Συμ/φου Ἁγρινίου Παρασκευῆς Μάργαρη, νόμιμα μεταγραφέντος στὰ βιβλία μεταγραφῶν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Θέρμου. Ἐντὸς τοῦ ἀκινήτου αὐτοῦ ἔχει οἰκοδομηθεῖ διώροφη μὲ ὑπόγειο οἰκοδομὴ (Πνευματικὸ Κέντρο), ἐμβαδοῦ συνολικὰ 288,47 μ², δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 3203/2003 ἀδείας.

ε) Οἰκόπεδο, ἐκτάσεως 71,32 μ², ποὺ βρίσκεται στὴ θέση «ΔΙΑΚΩΣΤΑ» ἐκτὸς σχεδίου τῆς κωμοπόλεως Θέρμου ἀλλὰ ἐντὸς ὁρίων οἰκισμοῦ Θέρμου τοῦ Δήμου Θέρμου, ἰδιοκτησίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου, ποὺ ἀποκτήθηκε μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 15.207/3.-11.2004 συμβόλαιο τοῦ τότε Συμ/φου Θέρμου Κων/νου Ὑφαντῆ, νόμιμα μεταγραφέντος στὸν τόμο 161 καὶ ἀριθμὸ 23 τῶν βιβλίων μεταγραφῶν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Θέρμου.

στ) Ἀγροτικὸ ἀκίνητο, ποὺ βρίσκεται στὴ θέση «ΕΛΙΕΣ ἢ ΜΠΑΛΚΑΝΙΑ» ἐκτὸς σχεδίου πώλεως καὶ οἰκισμοῦ τῆς Κωμοπόλεως Θέρμου τοῦ Δήμου Θέρμου, ἐκτάσεως 2.010 μ².

2. Τὸ ποσὸ τῶν 50.000 Εὐρώ, ποὺ ἔχει ἤδη συγκεντρωθεῖ ἀπὸ δωρεές ἰδιωτῶν, γιὰ τὴν ἀνέγερση τῆς Στέγης τοῦ Ἰδρύματος.

3. Δωρεές, κληροδοσίες, κληρονομίες καὶ λοιπὲς κάθε φύσεως προσφορὰς ἰδιωτῶν.

4. Τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα καὶ οἱ μνηιαῖες ἀποδοχὲς τῶν ἐκάστοτε τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος.

5. Ἐπιχορηγήσεις τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ν.Π.Ι.Δ.

6. Ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἢ ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων.

ἄρθρον 4 Διοίκηση

1. Τὸ Ἴδρυμα θὰ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο, ἀποτελούμενο α) ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε ἐφημέριό του Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου ὡς Πρόεδρος (κατ' ἐξαίρεση καὶ ἐφ' ὅρου ζωῆς θὰ προεδρεύει του ὡς ἄνω Ἰδρύματος ὁ νῦν ἐφημέριος καὶ ἐμπνευστὴς αὐτοῦ πατὴρ Κων/νος Ἀθανασόπουλος τοῦ Ἀλεξάνδρου), β) τὸν ἐκάστοτε Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο Θέρμου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ γ, δ, ε) τρία ἔγκριτα μέλη τῆς τοπικῆς κοινωνίας τοῦ Δήμου Θέρμου, τὰ ὁποῖα θὰ προτείνονται ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Ἐφημέριο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θέρμου καὶ τὸν ἐκάστοτε Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο Θέρμου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλοακαρνανίας καὶ σὲ περίπτωση διαφωνίας αὐτῶν ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. Γιὰ τὸ πρῶτο Διοικητικὸ Συμβούλιο, κατ' ἐξαίρεση, ὀρίζονται ὡς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ Παρασκευᾶς Κουτσούμπας τοῦ

Ἰθανασίου, ἱατρὸς παθολόγος, κάτοικος Θέρμου, ὁ Διμήτριος Σαγώνας τοῦ Χρήστου, ἐκπαιδευτικὸς μέσης ἐκπαίδευσης, κάτοικος Θέρμου καὶ ἡ Γλυκερία Λιτοσελίου, συζ. Νικολάου Παπαθανάση, ὀδοντίατρος, κάτοικος Θέρμου.

2. Ἐξ officio καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς των μετὰ αὐτὰ δικαιώματα θὰ μετέχουν τοῦ Δ.Σ. ὁ μεγάλῳ δωρητῆς γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ σκοποῦ τοῦ ὡς ἄνω Ἰδρύματος κ. Νικόλαος Μπαλαγιάννης τοῦ Ἰθανασίου, ὁ κ. Κων. Κουβαρᾶς τοῦ Ἀποστόλου, ἱατρὸς καὶ ἡ δικηγόρος κα Γεωργία Σταυροπούλου τοῦ Ἰωάννη, σύζ. Νικολάου Ραυτογιάννη, Νομικὸς Σύμβουλος τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ τοῦ ὑπὸ σύσταση Ἰδρύματος.

3. Ἀπὸ τὰ ὡς ἄνω μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὀρίζονται διὰ πράξεως αὐτοῦ καὶ κατόπιν διενέργειας μυστικῆς ψηφοφορίας, ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὁ Γραμματέας καὶ ὁ Ταμίας.

4. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, τριετοῦς διάρκειας, θὰ συνεδριάζει τακτικὰ μὲν ἀνά τρίμηνο, ἐκτάκτως δὲ ὡς ἄλλοις ἤθελε ζητηθῆ τοῦτο ἐγγράφως ἀπὸ κάποιο μέλος του, πάντοτε δὲ μετὰ πρόσκληση τοῦ Προέδρου.

5. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο θὰ βρῆται σὲ ἀπαρτία μετὰ τὴν παρουσία τριῶν (3) τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν του καὶ δύο ἐξ officio καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων, σὲ περίπτωση δὲ ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ γνώμη ὑπὲρ τῆς ὁποίας τάχθηκε ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

6. Στὶς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ τηροῦνται πρακτικά, στὰ ὁποῖα θὰ καταχωρίζονται ὅλες οἱ ἀπὸ αὐτὸ λαμβανόμενες ἀποφάσεις, καθὼς καὶ ἡ γνώμη τῶν τυχόν διαφωνούντων μελῶν. Τὰ πρακτικά θὰ ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλα τὰ μετέχοντα στὶς συνεδριάσεις μέλη.

7. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ παρέχουν τὶς ὑπηρεσίες τους ἀμισθί, δικαιούμενα μόνον ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποδεικνύονται νόμιμα.

ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο: α) Διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσία τοῦ Ἰδρύματος, κατὰ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ γενικὰ ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα, μετὰ σκοπὸ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, β) Ψηφίζει κάθε ἔτος τὸν προϋπολογισμὸ καὶ ἀπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑποβάλλει τούτους γιὰ ἐγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, γ) Ἐπιλέγει τοὺς δικαιούχους νὰ εἶναι τρόφιμοι τοῦ Ἰδρύματος καὶ δ) ἀποφασίζει περὶ ἀποδοχῆς ἢ ἀποποιήσεως κληρονομιῶν, κληροδοτημάτων καὶ δωρεῶν καὶ περὶ ἀνακλήσεως εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα Προέδρου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος:

α) Ἐκπροσωπεῖ τοῦτο ἐνώπιον κάθε Διοικητικῆς, Δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς καὶ στὶς μετὰ τῶν τρίτων σχέσεις του.

β) Συγκαλεῖ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τακτικὰ καὶ ἐκτάκτως, κηρύσσοντας τὴν ἔναρξη καὶ λήξη τῶν συνεδριάσεων.

γ) Καταρτίζει μετὰ τὸν Γραμματέα τοῦ Δ.Σ. τὴν ἡμερησία διάταξη τῶν πρὸς συζήτηση θεμάτων καὶ τὴν ὑπογράψει.

δ) Ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴ οἰασδῆποτε δαπάνης ποὺ ἀναγράφεται στὸν ἐγκεκριμένο προϋπολογισμὸ.

ε) Ὑπογράφει κάθε ἔγγραφο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

στ) Ἐκτελεῖ τὶς ἀποφάσεις αὐτοῦ.

Τὸν Πρόεδρο ἀπόντα ἢ κωλυόμενο ἀναπληρώνει ὁ Ἀντιπρόεδρος.

ἄρθρον 7

Καθήκοντα Γραμματέα

Ὁ Γραμματέας τοῦ Ἰδρύματος:

α) Συνοπογράφει μετὰ τὸν Πρόεδρο κάθε ἔγγραφο καὶ ἐνταλμα.

β) Ἐπιμελεῖται τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ διεκπεραιώνει τὴν ὅλη ἀλληλογραφία.

γ) Φυλάσσει τὰ ἔγγραφα, τὰ βιβλία καὶ τὴ σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος καὶ εὐθύνεται γιὰ τὴν καταστροφὴ ἢ ἀπώλεια τούτων.

ἄρθρον 8

Καθήκοντα Ταμῆα

Ὁ Ταμίας τοῦ Ἰδρύματος:

α) Εἰσπράττει κάθε ἔσοδο τοῦ Ἰδρύματος, ἐκδίδει συγχρόνως καὶ τὶς διπλότυπες ἀριθμημένες ἀποδείξεις ὑπογεγραμμένες ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ αὐτόν.

β) Ἐνεργεῖ κάθε πληρωμὴ, βάσει νομίμως ἐκδομένων ἐνταλμάτων ὑπογεγραμμένων ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Ταμῆα.

γ) Τηρεῖ τὰ διαχειριστικὰ βιβλία τοῦ Ἰδρύματος, στὰ ὁποῖα ἀναφέρεται τὸ ἄρθρο 10 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

δ) Καταθέτει, σὲ κάποια ἐκ τῶν λειτουργούντων στὸ Θέρμο Τραπεζῶν, τὰ εἰσπραττόμενα κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος, στὴν ἐπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος, δυνάμενος νὰ παρακρατεῖ ἀπὸ αὐτὰ κάποιο ποσὸ, καθοριζόμενο ἐκάστοτε ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐκτάκτων καὶ ἐπείγουσων ἀναγκῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Προβαίνει σε άναλήψεις εκ των καταθέσεων κατόπιν εγγράφου έντολης του Προέδρου ή του νομίμου άναπληρωτή του.

στ) Επιμελείται την κατάρτιση των προϋπολογισμών, άπολογισμών και ισολογισμών του Ίδρύματος, τους όποιους και υποβάλλει στο Διοικητικό Συμβούλιο για ψήφιση.

Άρθρον 9

Οικονομική Διαχείριση

1. Η οικονομική διαχείριση του Ίδρύματος ενεργείται βάσει των προϋπολογισμών και άπολογισμών έσόδων και έξόδων, που καταρτίζονται κατ' έτος υπό του Ταμείου, ψηφίζονται υπό του Διοικητικού Συμβουλίου και υποβάλλονται για έγκριση στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

2. Το Οικονομικό έτος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους.

Άρθρον 10

Βιβλία και Στοιχεία

1. Από το Ίδρυμα θα τηρούνται υποχρεωτικά, τα παρακάτω βιβλία και στοιχεία:

α) Βιβλίο πρακτικών συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

β) Βιβλίο λογιστικής παρακολούθησης, στο οποίο καταχωρίζονται άνελλιπώς κατ' χρονολογική σειρά και με τη δέουσα λογιστική τάξη τα κατ' τη διάρκεια της χρήσεως γενόμενα έσοδα και έξοδα.

γ) Στελέχη άριθμημένων διπλοτύπων άποδείξεων είσπραξεων και ένταλμάτων πληρωμών, θεωρημένα από τον Πρόεδρο.

δ) Βιβλίον των εις το Ίδρυμα περιθαληπομένων Προσώπων.

ε) Έκτος των άνωτέρω βιβλίων και στοιχείων, το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να άποφασίσει την τήρηση και άλλων βιβλίων και στοιχείων, τα όποια ήθελε κρίνει άπαραίτητα για την παρακολούθηση της διαχείρισης της περιουσίας του Ίδρύματος και της έκτελέσεως των σκοπών αυτού.

Άρθρον 11

Έποπτικό Συμβούλιο

1. Για την πληρέστερη λειτουργία του Ίδρύματος συνιστάται τριμελές Έποπτικό Συμβούλιο, άπαρτιζόμενο από τους παρακάτω άναφερομένους:

α) Τον εκάστοτε Μητροπολίτη Αιτωλίας, ως Πρόεδρο.

β) Τον εκάστοτε Δήμαρχο Θέρμου, ως μέλος και

γ) τον εκάστοτε Διευθυντή του Ίδρύματος, ως μέλος.

2. Το Συμβούλιο συνεδριάζει με πρόσκληση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ως Προέδρου και βρίσκεται σε άπαρτία παρόντων δύο τουλάχιστον μελών, εκ των οποίων το ένα υποχρεωτικά θα είναι ο Σεβ. Πρόεδρος. Σε περίπτωση ίσοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Σεβ. Προέδρου.

3. Το Έποπτικό Συμβούλιο έχει την ευθύνη της καλής λειτουργίας του Ίδρύματος, έποπτεύει επί του προσωπικού, έλέγχει τη διαχείριση και έγκρίνει τον καταρτισθέντα από το Διοικητικό Συμβούλιο Έσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας του Ίδρύματος.

Άρθρον 12

Διάλυση Ίδρύματος και τροποποίηση

1. Σε περίπτωση άδράνειας του Ίδρύματος για όποιοδήποτε λόγο, για μία όλοκληρη τριετία, καθώς και σε περίπτωση άπόφασης διάλυσης αυτού, η κινητή και άκίνητη περιουσία αυτού περιέχεται αυτοδίκαια και χωρίς άλλη διατύπωση στον Έρσο Ναο άγίου Δημητρίου Θέρμου. Η διάλυση του Ίδρύματος πραγματοποιείται με άπόφαση της Διαρκούς Έρās Συνόδου, ύστερα από Άπόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου έγκρινόμενη από το Έποπτικό Συμβούλιο.

2. Ο Κανονισμός μπορεί να τροποποιηθεί με άπόφαση της Διαρκούς Έρās Συνόδου κατόπιν άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου και έγκρίσεως από το Έποπτικό Συμβούλιο του Ίδρύματος.

3. Οι άποφάσεις της Διαρκούς Έρās Συνόδου για τροποποίηση ή διάλυση του Ίδρύματος δημοσιεύονται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και το Περιοδικό "ΕΚΚΛΗΣΙΑ".

Άρθρον 13

1. Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχεται από τη δημοσίευσή του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Ο παρών Κανονισμός δημοσιεύεται στο έπίσημο Δελτίο της Έρās Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 14

Άπό τις διατάξεις της παρούσης Άποφάσεως δέν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου του Έροϋ Ναοϋ Άγίου Δημητρίου Θέρμου και της Έρās Μητροπόλεως Αιτωλίας και Άκαρνανίας.

Άθηναι 17.11.2010

† Ο Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Άρχιγραμματέϋς

Άρχιμ. Μάρκος Βασιλάκης

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἱεραποστολικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Κέντρον Ἑσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς
“Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων”
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977: «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς υποχρεώσεις τῆς Ποιμανιούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμόν της Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ Πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 40/19.10.2010 Πρᾶξιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1034/ 19.10.2010 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμά.

5. Τὴν ἀπὸ 2.11.2010 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 17.11.2010 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Ἐκκλησιαστικὸν Ἱεραποστολικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Κέντρον Ἑσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς “Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὴν πόλιν τοῦ Μεσολογίου καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτῆς. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμὸς

λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἱεραποστολικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

«Κέντρο Ἑσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς
“Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων”
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἄρθρον 1

Σύστασις, Ἐπωνυμία, Ἔδρα

Συνιστᾶται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Κέντρον Ἑσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς “Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων”», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον αὐτῆς. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ Ἱερὰ Πόλις τοῦ Μεσολογίου καὶ συγκεκριμένως τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. Παραρτήματα τοῦ Ἰδρύματος τούτου δύνανται νὰ ιδρῶνται καὶ νὰ λειτουργοῦν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ἄρθρον 2

Σφραγίς τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει σφραγίδα κυκλικὴν φέρουσαν ἐξωθεν μὲν τὰς λέξεις: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ καὶ ἔσωθεν: ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ “ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ”, εἰς δὲ τὸ μέσον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.

Ἄρθρον 3

Οἱ Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος

Οἱ Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις καὶ ἡ περίθαλψις ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ προσώπων, ἰδίᾳ κατοίκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

2. Ἡ ἱατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις ἀσθενῶν παρεχομένη τόσοσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

3. Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπόρων ἢ ὀρφανῶν ἀριστούχων μαθητῶν, σπουδαστῶν, ἱεροσπουδαστῶν καὶ φοιτητῶν τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστήμης τῆς Θεολογίας καὶ παιδιῶν πολυτέκνων.

4. Ἡ ἐνίσχυσις Φιλανθρωπικῶν καὶ Εὐαγῶν Ἰδρυμάτων, τὰ ὁποῖα ἤδη ὑφίστανται ἢ πρόκειται νὰ συσταθοῦν εἰς τὸ μέλλον.

5. Ἡ ἐνίσχυσις Συλλόγων ἀτόμων ποὺ πάσχουν ἢ ἔχουν ἀνάγκην ἀνθρωπιστικῆς συνδρομῆς (ἐνδεικτικῶς ἀναφέρονται Σύλλογοι ἀτόμων μὲ κινητικὰ προβλήματα, νεφροπαθῶν, κωφῶν, τυφλῶν, ἀπεξαρτήσεως ἐκ τῶν ναρκωτικῶν κ.ἄ.).

6. Ἡ καταβολὴ ἐξόδων δι' ἀποφυλάκισιν ἀτόμων εὐρισκομένων εἰς φυλακὰς, ὡς καὶ ἡ προστασία τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

7. Ἡ ἀρωγὴ καὶ ἐνίσχυσις ἀναξιοπαθούντων καὶ ἐγκαταλελειμμένων γερόντων καὶ ἀνιάτως ἀσθενούντων.

8. Ἡ λειτουργία τῆς ἰδρυθησομένης κεντρικῆς «Τραπεζῆς τῆς Ἀγάπης», ἐνθα καθημερινῶς θὰ σιτίζονται οἱ ἄποροι.

9. Ἡ λειτουργία τῆς ἰδρυθησομένης κεντρικῆς «Τραπεζῆς Τροφίμων».

10. Ἡ ὀργάνωσις αἰμοδοσίας δι' ἐνίσχυσιν τῶν ὑπαρχουσῶν Τραπεζῶν αἵματος τῆς Μητροπόλεως μας.

11. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

12. Ἡ πνευματικὴ καὶ οἰκονομικὴ στήριξις Ἱεραποστολικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ παροχῆς ὑποτροφίῶν, ἐνισχύσεως ἀνοικοδομήσεως Ἱερῶν Ναῶν, σχολείων, συσσιτίων κ.λπ.

13. Ἡ ὑποστήριξις τοῦ ἐν γένει ποιμαντικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

14. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

15. Πᾶς ἕτερος φιλανθρωπικὸς σκοπός, μὴ κατονομαζόμενος ρητῶς ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ.

Ἄρθρον 4 Μέσα

Μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου (ἐφεξῆς Ἱ.Κ.) εἶναι:

1. Ἡ συλλογὴ εἰσφορῶν ποὺ προέρχονται ἀπὸ συνδρομὰς, ἐράνους, δωρεάς, κληροδοτήματα καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις τοῦ Ἱ.Κ.

2. Ἡ συλλογὴ ὑλικῶν ἀγαθῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν.

3. Ἡ ὀργάνωσις καὶ πραγματοποιήσις δωροεκτήσεων καὶ ἡλαιοφόρων ἀγορῶν.

4. Ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ κυκλοφορία ἐπισήμου ἐντύπου (περιοδικοῦ) τοῦ Ἱ.Κ., καταλήλου πρὸς διάδοσιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἱεραποστολῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

5. Ἡ διαφώτισις τοῦ ἐλληνικοῦ κοινοῦ διὰ τὴν σπουδαιότητα τῆς Ὁρθόδοξου Ἐσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς

Ἱεραποστολῆς καὶ τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον συντελεῖται διὰ διαλέξεων, προβολῶν, δημοσιευμάτων, τηλεοπτικῶν - ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν, σεμιναρίων κ.λπ.

6. Ἡ ἄμεσος καὶ ἐνεργὸς συνεργασία τοῦ Ἱ.Κ. μετὰ τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ θεμάτων Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

7. Ἡ συνεργασία μετὰ τῶν ἄλλων Σωματείων Ὁρθόδοξου Ἐσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

8. Ἡ συνεργασία μετὰ τῶν Γενικῶν ἢ Ἐνοριακῶν Φιλοπτώων Ταμείων.

9. Ἡ ἀναζήτησις καταλήλου καὶ ἀναλόγων προσοτιούχων προσώπων, τὰ ὁποῖα θὰ δύνανται νὰ ἐργασθοῦν ὡς ἱεραπόστολοι ἄνευ μισθοῦ, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱ.Κ.

10. Ἡ ἐξέυρεσις καὶ ἀνάθεσις εἰς κατάλληλα πρόσωπα διαμένοντα εἰς ἄλλας πόλεις, τοῦ ἔργου τῆς εἰσπράξεως χρηματικῶν εἰσφορῶν - δωρεῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀποδόσεως τῶν χρημάτων αὐτῶν εἰς τὸν Ἱ.Κ.

11. Ἡ ὀργάνωσις καὶ πραγματοποιήσις ἐιδικῶν προγραμμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱ.Κ., καὶ τὰ ὁποῖα θὰ χρηματοδοτοῦνται μερικῶς ἢ ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ φορεῖς τοῦ Ἐσωτερικοῦ ἢ Ἐξωτερικοῦ.

12. Πᾶς ἄλλος τρόπος σύμφωνος πρὸς τὸ παρὸν καταστατικόν, ὁ ὁποῖος θὰ συντελῆ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱ.Κ.

Ἄρθρον 5 Μέλη

(Ἐγγραφαί, Δικαιώματα, Ὑποχρεώσεις μελῶν)

Τὰ μέλη τοῦ Ἱ.Κ. διακρίνονται εἰς τακτικά, ἀρωγὰ καὶ ἐπίτιμα.

Α. Τακτικά

1. Ὡς τακτικὰ μέλη δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἢ ὁποῖα προσυπογράφεται ὑπὸ δύο (2) μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱ.Κ., τὰ ὁποῖα βεβαιώνουν διὰ ἧθος καὶ Ὁρθόδοξον φρόνημα τοῦ ὑποψηφίου, Ἑλληνας πολῖται, Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι καὶ τῶν δύο φύλων, ἔχοντες συμπληρώσει τὸ 18ο ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ κατοικοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἀποδέχονται ἀνεπιφυλάκτως τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταστατικοῦ καὶ τὰς κατωτέρω ἀναφερομένας εἰδικώτερας ὑποχρεώσεις.

2. Εἰδικώτεροι ὑποχρεώσεις τῶν τακτικῶν μελῶν:

- α) Νὰ παρίστανται εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τοῦ Ἱ.Κ.
- β) Νὰ μετέχουν εἰς τὰς δραστηριότητας τοῦ Ἱ.Κ. (Θεῖαι Λειτουργίαι, συναντήσεις, διαλέξεις, ἐξορμήσεις δι' ὁμιλίαν ὑπὲρ τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς κ.λπ.).

- γ) Νὰ προσφέρουν ἐθελοντικῶς προσωπικὴν ἐργασίαν, ἐφ' ὅσον ἔχουν εὐχέρειαν διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου τοῦ Ἱ.Κ.
- δ) Νὰ καταβάλουν ἀνελλιπῶς τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν.
- ε) Τὰ ἀνωτέρω δικαιώματα ἰσχύουν μόνον διὰ τὰ τακτικὰ μέλη τὰ ταμειακῶς τακτοποιημένα.
- ζ) Τὸ πάγιον δικαίωμα ἐγγραφῆς τῶν τακτικῶν μελῶν καὶ ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῶν ὀρίζεται εἰς 10 εὐρώ. Τὸ ποσὸν αὐτὸ εἶναι δυνατὸν ὅπως ἀναπροσαρμόζεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. Τακτικὰ μέλη καταβάλλοντα ἐτησίως δωρεὰς 1000 εὐρώ καὶ ἄνω ἀπαλλοτρίωνται τῆς ὑποχρέωσιν καταβολῆς τῆς ἐτησίως συνδρομῆς τῶν.

Β. Ἀρωγὰ

1. Ὡς ἀρωγὰ μέλη δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν, κατόπιν αἰτήσεως τῶν, Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι ἀδιακρίτως φύλου. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀρωγῶν μελῶν μεταφέρονται τὰ τακτικὰ μέλη τὰ ὁποῖα λόγῳ ἀσθενείας ἢ γήρατος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ παρακολουθοῦν τὰς δραστηριότητας τοῦ Ἱ.Κ. κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

2. Τὰ ἀρωγὰ μέλη δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα ἐκλέγειν καὶ ἐκλεγέσθαι, δὲν βαρύνονται διὰ τῶν ὑποχρέωσεων τῶν τακτικῶν μελῶν, δύνανται νὰ εἰσφέρουν στὸ Ἱ.Κ. χρηματικὰ ποσὰ ἢ περιουσιακὰ ἀγαθὰ ἢ νὰ βοηθοῦν τὸν Ἱ.Κ. δι' ἄλλων τρόπων (π.χ. προσφορά ὑπηρεσιῶν) διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν του.

3. Ἡ αἴτησις διὰ τὴν ἐγγραφὴν ὡς τακτικοῦ ἢ ἀρωγοῦ μέλους πρέπει νὰ περιλαμβάνη:

- α) Τὰ πλήρη στοιχεῖα τοῦ ἐνδιαφερομένου.
- β) Δήλωσιν τοῦ ὅτι ἀποδέχεται ἀνεπιφυλάκτως τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταστατικοῦ καὶ
- γ) Τὰς ὑπογραφὰς τῶν προτεινόντων τὴν ἐγγραφὴν.

4. Τὰ τακτικὰ καὶ ἀρωγὰ μέλη ἐγγράφονται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., ἡ ὁποία λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ.

Γ. Ἐπίτιμα

Ἐπίτιμα μέλη ἀνακηρύσσονται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ὅσοι προσφέρουν διακεκριμένας ἠθικὰς πράξεις ἢ ὑλικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἱ.Κ. ἢ εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων, Μητροπόλεων καὶ Ἱεραποστολικῶν κλημακίων.

ἄρθρον 6

Παραιτήσεις καὶ διαγραφαὶ μελῶν

1. Ἐκαστον μέλος τοῦ Ἱ.Κ. δύναται νὰ ἀποχωρήσῃ ἐξ αὐτοῦ δι' ἐγγράφου δηλώσεώς του πρὸς τὸ Δ.Σ., ἀφοῦ καταβάλλῃ τὰς μέχρι τότε ὀφειλόμενας συνδρομὰς του.

2. Τακτικὸν μέλος τοῦ Ἱ.Κ. διαγράφεται ἀπὸ τὰ μητρώα κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., ἡ ὁποία λαμβάνεται διὰ τῆς συνήθους πλειοψηφίας, ἐὰν καθυστερῇ ἀδικαιολο-

γῆτως τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν οικονομικῶν ὑποχρεώσεων του πέραν τοῦ ἐνὸς ἔτους. Πρὸ τῆς διαγραφῆς του καὶ τουλάχιστον 30 ἡμέρας ἐνωρίτερον, τὸ μέλος εἰδοποιεῖται ἐγγράφως διὰ τὴν ἐπικειμένην διαγραφὴν του. Πᾶν τακτικὸν μέλος, τὸ ὁποῖον ἔχει διαγραφῆ διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον, δύναται νὰ ἐπανεγγραφῆ κατόπιν αἰτήσεώς του καὶ σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., ἐφόσον καταβάλλῃ τὰς καθυστερημένας ὀφειλὰς του.

3. Διαγράφεται κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., ἡ ὁποία λαμβάνεται διὰ ψηφοφορίας καὶ σχετικῆς πλειοψηφίας μετὰ ἀπὸ προηγούμενην ἀκρόασιν ἐκάστου μέλους, τοῦ ὁποίου ἡ συμπεριφορὰ ἢ αἱ ἐνέργειαι εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἱ.Κ., ἡ δὲ παραμονὴ του εἰς τοὺς κόλπους τοῦ κρίνεται ἐπιζημία διὰ τοὺς σκοποὺς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Διοίκησις καὶ Ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος

ἄρθρον 7

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

1. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς (5/μελοῦς) Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ἐφεξῆς Δ.Σ.) ἀπαρτιζομένου:

α) Ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

β) Ἐκ δύο (2) Κληρικῶν καὶ δύο (2) λαϊκῶν ὀριζομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ἐπὶ τριετῆ θτεία.

2. Πᾶν μέλος ἀπὸν ἀδικαιολογῆτως ἐκ τριῶν (3) τουλάχιστον συνεδριάσεων ἢ παραιτούμενον οἰκειοθελῶς ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ὡσαύτως, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου δύναται νὰ ἀντικατασταθῆ μέλος τοῦ Δ.Σ. καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας του, λόγῳ ἀπουσιῶν ἐκ τῶν συνεδριῶν τοῦ Δ.Σ. ἡ ὀλιγωρίας εἰς τὴν ἐπιτέλεισιν τῶν ἀνατιθεμένων εἰς αὐτὸν καθηκόντων.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τὴν πρώτην Συνεδρίαν αὐτοῦ ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν του τὸν Γραμματέα, τὸν Ταμίαν καὶ τὴν τριμελῆ Ἐλεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἰδρύματος.

5. Τὸ ἀξίωμα τῶν ἐκάστοτε συμμετεχόντων μελῶν εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ εἰς τὰς συνιστωμένας ὑπὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Ἐπιτροπὰς εἶναι τιμητικόν. Αἱ προσφερόμεναι ὑπηρεσίαι ὑφ' ἐκάστου τῶν μελῶν παρέχονται δωρεὰν ἄνευ οἰασθήποτε ἀντιμισθίας ἢ ἀποζημιώσεως.

6. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἀποφασίζει περὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

Άρθρον 8

Συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Το Δ.Σ. συνέρχεται τακτικῶς μὲν κατὰ τρίμηνον ἐπὶ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ἤθελε κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ ἤθελε ζητηθῆ ἑγγράφως ὑπὸ τεσσάρων (4) τουλάχιστον μελῶν, ἀναφερόντων καὶ τὰ θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως διὰ τὰ ὁποῖα ζητοῦν τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων.

3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας κατῴχεται ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

4. Τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. ἀναγιγνώσκονται εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην Συνεδρίασιν καὶ υπογράφονται ὑπὸ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν ἀνάγκωσιν μελῶν.

Άρθρον 9

Καθήκοντα Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος

Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος, ἔχει τὴν ἀνωτάτην κανονικὴν καὶ διοικητικὴν ἐποπτείαν τοῦ Ἰδρύματος. Εἶναι δὲ ἀρμόδιος νὰ ἀποφασίζῃ περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἱ.Κ., πλὴν τῶν περιπτώσεων τὰς ὁποίας ὀρίζει ἄλλῃως ὁ Νόμος ἢ ὁ παρῶν Κανονισμός. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ Ἱ.Κ. ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς, ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐν γένει διοικητικῆς Ἀρχῆς. Συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καὶ διὰ λογαριασμόν τοῦ Ἰδρύματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. Ὑπογράφει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν, ἐπικυρώνει τὰ ἀποσπάσματα Πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ., καὶ γενικῶς ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην κανονικὴν καὶ διοικητικὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ Ἰδρύματος.

Άρθρον 10

Περὶ Ἀντιπροέδρου

Καθήκοντα Ἀντιπροέδρου τοῦ Δ.Σ. ἀναλαμβάνει εἰς τῶν κληρικῶν τοῦ Δ.Σ.. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ οὗτος, ἀσκῶν πάντα τὰ κατὰ τὸ προνοούμενον ἄρθρον δικαιώματα αὐτοῦ.

Άρθρον 11

Καθήκοντα Γραμματέως καὶ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος

1. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. καὶ διεξάγει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ, τηρῶν τὸν σχετικὸν φάκελον Ἀλληλογραφίας ὡς καὶ τὸ Πρωτόκολλον. Δύναται δὲ νὰ ἐπικουρῆται εἰς τὸ ἔργον

αὐτοῦ ὑπὸ τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ὡς Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος, εἶναι κατὰ πάντα ὑπόλογος ἐναντι τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος καὶ τηρεῖ τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τῶν Νόμων διαχειριστικὰ βιβλία.

3. Ὁ Ταμίας δύναται νὰ ἔχη εἰς χεῖρας του ποσόν, τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου θὰ καθορίζηται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., καὶ θὰ διαθέτῃ τοῦτο διὰ τοὺς προαναφερθέντας φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου.

Άρθρον 12

Ἐλεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἡ Ἐλεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ὑπὸ τριῶν (3) ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ., ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγομένων ἐξ αὐτῶν. Συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους καὶ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ οικονομικοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος, καὶ ἐλέγχει τοὺς ἀπολογισμοὺς, τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, τὰ βιβλία Ταμείου καὶ τὰ λοιπὰ διαχειριστικὰ βιβλία καὶ στοιχεῖα τοῦ Ἱ.Κ. Εἰσγγεῖται δὲ περὶ τῆς ἐγκρίσεως αὐτῶν εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἱ.Κ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Άρθρον 13

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος καὶ Διάθεσις αὐτῶν

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α. Αἱ ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β. Εἰσφοραὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν, Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐγγραφόμεναι εἰς τοὺς Προϋπολογισμοὺς ὑπὸ τῶν οἰκείων Συμβουλίων καὶ νομίμως ἐγκρινόμεναι.

γ. Κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος, ἢ καὶ ἀφιερῶματα ἐκ μέρους παντὸς τρίτου ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν προερχόμενα ἔσοδα.

δ. Πᾶσα ἐπιχορήγησις ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ὡς καὶ εἰσφοραὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Ὄργανισμῶν.

ε. Πρόσοδοι ἐκ περιφορᾶς δίσκου εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τῆ ἐγκρίσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

στ. Τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς καὶ ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῶν τακτικῶν μελῶν.

ζ. Εἰσπράξεις ἐξ ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων, ἐκδρομῶν, προσκυνηματικῶν ἐπισκέψεων.

ν. Ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ κυκλοφορία τοῦ ἐπισήμου ἐντύπου (περιοδικοῦ) τοῦ Ἰδρύματος «Ἱεραποστολικὴ Ἐνμέρωσι».

θ. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ πάσης νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς.

2. Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, ὡς οὗτοι καθορίζονται εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὡς καὶ διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν στέγασιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος δαπανῶν.

ἄρθρον 14

1. Ἡ διοίκσις καὶ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ.

2. Ἡ ἐκμίσθωσις ἀκινήτων τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ ἡ ἐκποίησις τούτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς κειμένας ἐκάστοτε διατάξεις «περὶ ἐκμίσθωσης καὶ ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων».

3. Διὰ πᾶσαν εἰσφορὰν εἰς χρῆμα ἐκδίδεται Γραμμάτιον Εἰσπράξεως ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου. Διὰ πᾶσαν δὲ εἰσφορὰν εἰς εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξις παραλαβῆς, ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν ἰδίων καὶ ἀκολουθεῖ σχετικὴ καταχώρισις εἰς τὰ σχετικὰ βιβλία τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 15

Διαχειριστικὰ βιβλία

1. Εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἱ.Κ. τηροῦνται τὰ ἑξῆς διαχειριστικὰ βιβλία:

α. Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

β. Βιβλίον Πρακτικῶν Γενικῆς Συνελεύσεως.

γ. Βιβλίον Πρακτικῶν Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

δ. Βιβλίον Ταμείου.

ε. Βιβλίον Πρωτοκόλλου (εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας).

Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐνταλημάτων Πληρωμῶν.

ζ. Διπλότυποι ἀποδείξεις παραλαβῆς εἰδῶν.

ε. Βιβλίον χορηγήσεως εἰδῶν καὶ

θ. Βιβλίον Κτηματολογίου (κινήτου καὶ ἀκινήτου περιουσίας).

2. Ἄπαντα τὰ ὡς ἄνω βιβλία θεωροῦνται πρὸ τῆς χρήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ἄρθρον 16

1. Τὸ Δ.Σ. δύναται νὰ ἐξουσιοδοτῇ τὸν Πρόεδρον διὰ τὴν παροχὴν οικονομικῆς ἐνισχύσεως εἰς ἰδιώτας, φοιτητάς, μαθητάς, ἀσθενεῖς κ.λπ., ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

2. Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν ἐκδίδεται ἔνταλμα πληρωμῆς ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου, διὰ

πᾶν δὲ χορηγούμενον εἶδος ἐκδίδεται διατακτικὴ ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν.

ἄρθρον 17

1. Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος καταρτίζονται ὑπὸ τοῦ Ταμίου, ψηφίζονται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

2. Ἡ χρηματικὴ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος, πέραν τοῦ εὐρισκομένου εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ταμίου ποσοῦ, δέον ὅπως κατατίθεται εἰς ὑποκατάστημα τῶν ἐν Μεσολογίῳ λειτουργουσῶν Τραπεζῶν, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος, διὰ τὴν ἀνάληψιν δὲ οἰουδήποτε ποσοῦ ἀπαιτεῖται ἐξουσιοδοτήσεις, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

ἄρθρον 18

Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἅπανα ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τῆς ὁποίας διατίθεται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

ἄρθρον 19

Γενικὴ Συνέλευσις καὶ Λογοδοσίαι

Ἄναξ τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ προστάτου τοῦ Ἰδρύματος Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας (12 Νοεμβρίου), συνέρχονται εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Ἰδρύματος, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μητροπολίτου, κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων καὶ προγραμματίζεται ἡ περαιτέρω δραστηριότης τοῦ Ἰδρύματος, συντασσομένου σχετικοῦ πρακτικοῦ, ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 20

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐτησίως διαχειρίσεως τοῦ Ἱ.Κ. ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Δημοσιονομικοῦ Ἐλέγχου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 210/2010 Κανονισμοῦ (Φ.Ε.Κ. Α' 135/9.8.2010).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Τελικαὶ Διατάξεις

ἄρθρον 21

Ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν

τοῦ Ἱ.Κ., πλὴν τῶν περιπτώσεων, τὰς ὁποίας ὀρίζει ἄλλῶς ὁ νόμος ἢ ὁ παρὼν Κανονισμός.

ἄρθρον 22

Τροποποιήσεις καταστατικοῦ
καὶ Διάλυσις τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Ἰδρυμα διαλύεται ἢ καταργεῖται κατόπιν ἐγκρίσεως - ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. ἐπὶ τῆς σχετικῆς προτάσεως - ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου. Ἡ ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ. δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον «Ἐκκλησία».

2. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἐγκρίσεως ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. ἐπὶ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως - προτάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου. Ἡ ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ. δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον «Ἐκκλησία».

ἄρθρον 23

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δημοσιεύεται εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἐκκλησία».

ἄρθρον 24

Ἡ σύστασις Ἰδρύματος διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖ δαπάνην εἰς βάρος τοῦ Προυπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ἀθῆναι 17.11.2010

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Μάρκος Βασιλάκης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Πολυανῆς καὶ Κιλικισίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Φανουρίου Κοιλιχίδος,
Ἁγίου Χαραλάμπους Παλαιοῦ Γυναικοκάστρου,
Ἁγίας Παρασκευῆς Ἁγίας Παρασκευῆς,
Ἁγίου Χαραλάμπους Ἁγίου Χαραλάμπους,
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Βαπιστῆ,
Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου Βαφειοχωρίου,
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Ἐλευθεροχωρίου,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστανιῶν,
Προφήτη Ἠλία Κορομηλιάς,
Ἁγίου Γεωργίου Μεταλλικοῦ,
Ἁγίου Γεωργίου Ἀντιγόνας,
Ἁγίου Πέτρου καὶ Παύλου Γάβρας,
Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Μαυροπληγαῖας,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀκροποταμιᾶς,
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Πικρολίμνης,
καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κιλικίᾳ τῆ 15ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Πολυανῆς καὶ Κιλικισίου ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολάου Μνησιατῶν - Ἀναλήψεως Ληξουρίου,
καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-

να δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῆ 17ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἐπεραγίας Θεοτόκου Διγαλιέτου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῆ 1ῃ Δεκεμβρίου 2010

† Ὁ Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Παρασκευῆς Κοζάνης,

Ἁγίου Δημητρίου Λάβας Σερβίων,

Ἁγίου Νικολάου Λευκόβρυσης,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Νέας Χαραυγῆς,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κοζάνῃ τῆ 16ῃ Δεκεμβρίου 2010

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολάου Παλαιοκάστρου Ἐλασσῶνος, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῇ 18ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολάου Δ.Δ. Δροσάτου Δήμου Καθαβρύτων, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 17ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Καρπενησίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Φουρνᾶ - Εὐρυτανίας, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καρπενησίῳ τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀμπελοκλήπων, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 2ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Καρυστίας καὶ Σκύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίας Τριάδος τῆς ἐνορίας Κονιστρῶν, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κύμῃ τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Κληματαῖας,
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου Κουραμάδων,
Ἁγίας Παρασκευῆς Στρινύλλα,
Ἁγίου Νικολάου Μαθρακίου,
Ἁγίου Νικολάου Ἐρεικούσσης,
Ἁγίου Γεωργίου Ρόδας,
Ἑπεραγίας Θεοτόκου Ὁδηγητρίας Ἀγίων Δέκα,
Ἑπεραγίας Θεοτόκου Ὁδηγητρίας Πεντατίου,

Ταξιαρχῶν Ἐπισκοπιανῶν,
Ἁγίου Ἰακώβου Λουτσῶν,
Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀρμενάδων,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κερκύρα τῇ 12ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀθμωπίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1,2,3,4,5 καὶ 6 τοῦ Νόμου 817/1978 «Περὶ Ἱεροκηρύκων Ἐφημεριακῶν θέσεων» ἀποφασίζομεν ὅπως προκηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης τὴν πλήρωσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἱεροκήρυκος, διορισθησομένου βάσει τοῦ ὡς ἄνω Νόμου εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἱερὰν Μητρόπολιν καὶ καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ δικαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὰς περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησίν των.

Ἐν Ἐδέσση τῇ 24ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀθμωπίας ΙΩΗΛ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρπενησίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Δημητρίου Τριποτάμου Εὐρυτανίας,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Βούληνης Εὐρυτανίας,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Βαθαώρας Εὐρυτανίας,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Χρύσω Εὐρυτανίας,

Ἁγίου Δημητρίου Ἁγίου Δημητρίου Εὐρυτανίας,
καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καρπενησίῳ τῇ 25ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἴαρτνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973,

Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Παντοκράτορος Ἴαρτνης,

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἴαρτνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἴαρτῃ τῇ 26ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Ἴαρτνης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μυτιλήνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Νικολάου Πλωμαρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 2010

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Πατρῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Ρίου,

Ἁγίου Ἀθανασίου Καλάνου,

Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου,

Προφήτου Ἡλίου Λεοντίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πάτραις τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου 2010

† Ὁ Πατρῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Αἰκατερίνης Καθαμάτας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καθαμάτᾳ τῇ 1ῃ Δεκεμβρίου 2010

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Φιλώρου Ἁγίου Φιλώρου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καθαμάτᾳ τῇ 9ῃ Δεκεμβρίου 2010

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 16.11.2010

Συνήλθε τὴν Τρίτη, 16 Νοεμβρίου 2010, στὴν πρώτη Συνεδρία Τῆς ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων ὑπέβαλε Ἐκθεση σχετικά μὲ τὶς ἐργασίες τῆς ΚΒ' Πανορθόξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ θέματα Αἰρέσεων καὶ Παραθορησκείας, ἡ ὁποία διοργανώθηκε κατὰ τὸ τρίήμερο 1 ἕως 3 Νοεμβρίου 2010, στὴν Λάρισα καὶ εἶχε θέμα: «Μορφὲς καὶ ἐκφράσεις τοῦ σύγχρονου ἀποκρυφισμοῦ». Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὴν Ἐκθεση καὶ ἐνέκρινε τὰ Πορίσματα καὶ τὶς Προτάσεις τῆς ὡς ἄνω Συνδιασκέψεως.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπίσης ἐνέκρινε:

– Τὶς προτάσεις τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος σχετικά μὲ τὴν πραγματοποίηση γιὰ τὸ ἔτος 2011 τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος «ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ» γιὰ τοὺς νέους τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν διοργάνωση διαγωνισμῶν γιὰ ἐφήβους καὶ νέους τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ θεματικὸ ἄξονα «Νέοι - Ἐκκλησία - Πολιτισμός».

– Ἀρχικὰ τὴν πρόταση τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων (Θρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ), σχετικά μὲ τὴν διοργάνωση τοῦ Β' Πανελληνίου Συνεδρίου γιὰ Κληρικούς καὶ Στελέχη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων μὲ θέμα: «Ἱερὸς προσκυνηματικὸς ἀποδημίες στὶς ἀρχὲς τοῦ 21ου

αἰῶνα, ἐμπειρίες, προβληματικὴ καὶ προτάσεις (γιὰ τὴν στενότερη συνεργασία τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ λοιπῶν ἐμπλεκόμενων φορέων μὲ σκοπὸ τὴν ἀναβάθμιση τῶν προσκυνηματικῶν περιηγήσεων)».

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος, μετὰ ἀπὸ αἴτημα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Διὰ Βίου Μαθήσεως καὶ Θρησκευμάτων, ὄρισε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιο ὡς ἐκπρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ὀλομέλεια τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Παιδείας (Ε.ΣΥ.Π.) καὶ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονύσιο, ὡς ἀναπληρωτὴ αὐτοῦ.

Ἀκολούθως ἐνημερώθηκε ἀπὸ Ἐκθεση, τὴν ὁποία ὑπέβαλε ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ζορμπᾶς, σχετικά μὲ τὶς ἐργασίες τῆς Ὀμάδας τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης γιὰ τὴν Θρησκευτικὴ Ἐκπαίδευση.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπίσης ὄρισε νὰ ἐκπροσωπηθεῖ:

– Ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύρου κ. Δωρόθεο, στὸ Β' Ἐπιστημονικὸ Συμπόσιο Νεοελληνικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης, ποῦ θὰ διοργανωθεῖ τὸ διήμερο 26-27 Νοεμβρίου 2010 ἀπὸ τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τὸ Πολυτεχνεῖο Πατρῶν.

– Ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, στὸ Διεθνὲς Συνέδριο «Ἔργα Τέχνης καὶ σύγχρονη Ἐπιστήμη καὶ Συντήρηση», τὸ ὁποῖο θὰ πραγματοποιηθεῖ στὴν Θεσσαλονίκη, στὶς 26 Νοεμβρίου 2010 καὶ διοργανώνεται ἀπὸ τὴν Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀκαδημία Θεσσαλονίκης, τὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο καὶ τὸ Μουσεῖο Βυζαντινοῦ Πολιτισμοῦ.

– Ἀπὸ τὸν κ. Ἀντώνιο Παπαντωνίου στὴν Ἐπιτροπὴ Ἐκκλησιῶν γιὰ τοὺς Μετανάστες στὴν Εὐρώπη, ποῦ θὰ πραγματοποιηθεῖ στὴν Βιέννη στὶς 17 καὶ 18 Δεκεμβρίου 2010.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀνακοινωθὲν τῆς 17.11.2010

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιο, ὅτι, τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 15 Νοεμβρίου ἐ.ἔ., συμμετείχαν σὲ κοινὴ Συνεδρίαση στὸ Συνοδικὸ Μέγαρο ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων, ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, Στελέχη τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰδικοὶ Ἐπιστήμονες καὶ Ἐμπειρογνώμονες, τόσο ἀπὸ τὸν κῶρο τῆς Νομικῆς, ὅσον καὶ τῆς Πληροφορικῆς, μὲ ἀντικείμενο τὴν μελέτη τῆς ἐκδόσεως τῆς «Κάρτας τοῦ Πολίτη».

Ἀπὸ τὴν Σύσκεψη προέκυψαν τὰ κάτωθι συμπεράσματα:

1. Ἡ Κυβέρνηση προχωρεῖ στὴν ἀντικατάσταση τῆς Ἀστυνομικῆς Ταυτότητος μὲ τὴν «Κάρτα τοῦ Πολίτη», ἡ τεχνολογία τῆς ὁποίας θὰ τὴν καθιστᾷ ἀπαραχάρακτη καὶ θὰ προστατεύονται τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν ἀπὸ τὴν δράση τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος. Σὲ αὐτὴ θὰ περιέχονται μόνον τὰ στοιχεῖα ταυτότητος τοῦ κατόχου.

2. Ἀναμένεται ἀπὸ τὶς ἀρμοδίες Κρατικὲς Ὑπηρεσίες νὰ δοθεῖ πρὸς δημόσια διαβούλευση στὶς ἀρχὲς τοῦ νέου ἔτους 2011, καὶ ἐπομένως καὶ πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο, σχέδιο κειμένου μὲ τὶς τεχνικὲς καὶ νομικὲς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐκδοση τῆς «Κάρτας».

3. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν Μελῶν τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν τονίσθηκε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ διαφυλάττει τὴν ἐλευθερία τοῦ προσώπου καὶ νὰ ὑπερασπίζεται τὴν ἀκεραιότητα τῆς πίστεως. Γι' αὐτό:

α) Ἡ «Κάρτα τοῦ Πολίτη» δὲν πρέπει νὰ περιέχει κατ' οὐδένα τρόπο ἐμφανῆ ἢ ἀφανῆ τὸν ἀριθμὸ «666».

β) Ἐπίσης κατ' οὐδένα τρόπο πρέπει μὲ αὐτὴ νὰ παραβιάζονται οἱ προσωπικὲς ἐλευθερίες.

4. Τὰ στελέχη τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσαν, ὅτι συμφωνοῦν μὲ τὶς παρατηρήσεις τῶν Μελῶν τῶν ἀρμοδίων Ἐπιτροπῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ τὶς λάβουν ὑπ' ὄψιν τους.

Τούτων δοθέντων ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀναμένει τὸ καταριζόμενο σχέδιο ἀπὸ τὶς ἀρμοδίες Ὑπηρεσίες γιὰ τὴν ἐκδοση τῆς «Κάρτας» γιὰ νὰ τοποθετηθεῖ ὑπευθύνως.

Γι' αὐτὸ συνιστᾷ στὸν εὐαγῆ Ἱερό Κλῆρο, στοὺς Μοναχοὺς καὶ στοὺς πιστοὺς νὰ ἀναμένουν τὴν τελικὴ θέση Της.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 18.11.2010

Συνῆλθε τὴν Πέμπτη, 18 Νοεμβρίου 2010, στὴν τρίτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα καὶ ἐνέκρινε ἀποσπάσεις Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ ἔξωτερικό.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 19.11.2010

Συνῆλθε τὴν Παρασκευή, 19 Νοεμβρίου 2010, στὴν τετάρτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος συζήτησε διεξοδικῶς τὸν ὑποβληθέντα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν, Προϋπολογισμὸ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων γιὰ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 2011.

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 7.12.2010

Συνῆλθε τὴν Τρίτη, 7 Δεκεμβρίου 2010, στὴν πρώτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἐξ ἀφορμῆς σχολίων ποὺ εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας καὶ θέλουν τὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερωνύμο νὰ ἔχει συζητήσει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως

θέμα χωρισμού Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ὁ Μακαριώτατος δῆλωσε πρὸς τὰ Μέλη τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅτι οὐδέποτε ἐτέθη παρόμοιο θέμα στὶς συζητήσεις πὺν εἶχε, ὁσάκις συναντήθηκε μὲ τὸν Ἐξοχώτατο κ. Πρωθυπουργό.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Πρόεδρο γιὰ τὴν ἀποστολὴ Ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὴν Ἐξοχωτάτη κ. Ὑπουργὸ Παιδείας, Διὰ Βίου Μάθησης καὶ Ἱεροσκειμάτων, σχετικά μὲ τὸ θέμα πὺν ἔχει προκύψει γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος συμφώνησε ἀπολύτως μὲ τὸ περιεχόμενο τῆς Ἐπιστολῆς καὶ ἀπεφάσισε ἐπιπλέον νὰ ἀποστείλει Ἔγγραφο, σὸ ὁποῖο νὰ διατυπώνονται διεξοδικότερα οἱ θέσεις τῆς γιὰ τὸ θέμα αὐτό.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπίσης ἐνημερώθηκε:

– Ἀπὸ τὴν Ἔκθεση, τὴν ὁποία ὑπέβαλε ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος, σχετικά μὲ τὴν Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου στὶς Βρυξέλλες.

Ἀπὸ τὴν Ἔκθεση, τὴν ὁποία ὑπέβαλε τὸ Συνοδικὸ Γραφεῖο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, σχετικά μὲ τὴν «ἄτυπη ἐπιτροπὴ» μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Τουρισμοῦ, γιὰ θέματα ἀφορῶντα στὴν ἀνάπτυξη τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων.

– Ἀπὸ τὴν Ἔκθεση, τὴν ὁποία ὑπέβαλε ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ζορμπᾶς, Συνεργάτης τοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμμετοχῆς του στὶς ἐργασίες τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ Συνεδρίου, μὲ θέμα «Ἡ ἱεροσκευτικὴ μαρτυρία στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση καὶ στὶς Η.Π.Α.».

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε τὴν πρόταση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων γιὰ τὴν ἀνανέωση τῶν ὑποτροφιῶν, οἱ ὁποῖες δίνονται σὲ Ἕλληνες καὶ Ἀλλοδαποὺς φοιτητές.

Τέλος ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 8.12.2010

Συνῆλθε τὴν Τετάρτη, 8 Δεκεμβρίου 2010, στὴν δευτέρη Συνεδρία τῆς ἡ Διαρκῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος ἀνέγνωσε τὴν εἰσήγησή του, «Περὶ τῆς λειτουργίας Τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἡ εἰσήγηση χαρακτηρίσθηκε ἀπὸ ὅλα τὰ Μέλη τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, πλήρως καὶ ἐμπεριστατωμένη, ἐνεκρίθη σὲ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς καὶ ἀπεφασίσθη νὰ δοθεῖ τὸ κείμενο τῆς εἰσηγήσεως καὶ οἱ διεξαχθεῖσες ἀπὸ τὴν συζήτηση παρατηρήσεις καὶ ἀπόψεις στὴν Ἐπικοινωνιακὴ καὶ Μορφωτικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ μελετηθεῖ τὸ θέμα ἐκτενέστερα προκειμένου νὰ ὑποβληθεῖ στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀνακοινωθὲν γιὰ τὴν Κάρτα τοῦ Πολίτη (8.12.2010)

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος συζητήσασα καὶ πάλι τὸ θέμα τῆς «Κάρτας τοῦ Πολίτη», μὲ ἀφορμὴ τὸ κείμενο πὺν ἀναρτήθηκε πρὸς «δημόσια διαβούλευση γιὰ τὴν βέλτιστη ἀξιοποίηση τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτη» σὸ δικτυακὸ τόπο διαβουλεύσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Ἀποκέντρωσης καὶ Ἡλεκτρονικῆς Διακυβέρνησης, ἀνακοινώνει ὅτι:

α. Ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ κειμένου διαπιστώνεται ἀσάφεια, ἀντίφαση καὶ σύγχυση.

β. Ἡ Ἐκκλησία σέβεται τὸ ἀνεπανάληπτό του προσώπου τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν θεόδοτη ἐλευθερία του.

γ. Τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο δὲν μπορεῖ νὰ ἀπογυμνωθεῖ ἀπὸ τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὰ χαρακτηριστικά του.

Ὀὗτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἡ Ἐκκλησία δηλώνει τὴν ἐπιφύλαξή τῆς ἐπὶ τοῦ θέματος, τὸ

όποιο θα συνεχίσει να παρακολουθεί με άνυστακτο ενδιαφέρον, αναμένοντας τὸ νομοθετικό πλαίσιο γιὰ τὴν τελικὴ τοποθέτησή Της.

Δηλώνει δὲ ὅτι, ἐν τῷ μεταξὺ θὰ παρεμβαίνει, ὡς ἂν κρίνει τοῦτο σκόπιμο, σὲ κάθε στάδιο τῆς διαδικασίας αὐτῆς.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 9.12.2010

Συνῆλθε σήμερα Πέμπτη, 9 Δεκεμβρίου 2010, σὴν τρίτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε τὸν Προϋπολογισμό Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 2011, τὸν ὅποιο ὑπέβαλε ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν.

Ἀποφασίσθηκε τὰ «Δίπτυχα» τοῦ ἔτους 2012 νὰ ἀφιερωθοῦν στὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν νήσων τοῦ Βορείου Αἰγαίου.

Ἐπίσης συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα καὶ ἐνέκρινε ἀποσπάσεις Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ ἐξωτερικό.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 10.12.2010

Συνῆλθε σήμερα Παρασκευὴ, 10 Δεκεμβρίου 2010, σὴν τετάρτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἐπίσης ἐνέκρινε τὸν κατάλογο τῶν δικαιούχων τοῦ ἐπιδόματος γιὰ τὸ τρίτο τέκνο στὴ Θράκη, γιὰ τὸ δίμηνο Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 2010. Οἱ οἰκογένειες ποὺ θὰ λάβουν τὸ ἐπίδομα εἶναι 917 καὶ τὸ ποσὸ ἀνέρχεται στὰ 190.636,00 €.

Κατόπιν ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνᾶτιο, Πρόεδρο τῆς

Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν Παιδεία καὶ τὴν Νεότητα, τὸν Συνοδικὸ Μητροπολίτη Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμπτοῦ κ. Δανιὴλ, Πρόεδρο τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση, Μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτῶν καὶ τοὺς Γραμματεῖς γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὶς δραστηριότητες τῶν Ἐπιτροπῶν. Ἐπακολούθησε ἐπικοινωνητικὴ συζήτηση καὶ κατετέθησαν προβληματισμοὶ ἐκ μέρους τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Συνέδρων καὶ τῶν λαϊκῶν Μελῶν.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἡμερίδα μὲ θέμα:

«Φτώχεια καὶ Κοινωνικὸς Ἀποκλεισμός»

Πραγματοποιήθηκε τὴν Τρίτη, 23 Νοεμβρίου 2010, στὸ Συνεδριακὸ Χῶρο τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ καὶ Πολιτιστικοῦ Ἰδρύματος «Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, Ἡμερίδα ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μὲ φορέα τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων καὶ μὲ τὴν συνεργασία τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιίας, καὶ τῶν Γραφείων τῶν Ἀντιπροσωπειῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου σὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων-Στελεχῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων Θεσσαλίας, Κεντρικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, Ἠπείρου καὶ Θράκης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ θεσμικῶν θεμάτων τῆς λειτουργίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως σήμερα καὶ ὑπὸ τὸν γενικὸ τίτλο: «Φτώχεια καὶ Κοινωνικὸς Ἀποκλεισμός», μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀνακηρύξεως ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση τοῦ ἔτους 2010 ὡς ἔτους τῶν ὡς ἄνω κοινωνικῶν φαινομένων.

Στὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἡμερίδας μινύματα πρὸς τοὺς Συνέδρους ἀπήθυναν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθιμος καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμπτοῦ κ. Δανιὴλ.

Ἀκολούθησαν οἱ εἰσηγήσεις σύμφωνα μὲ τὸ Πρόγραμμα τῆς Ἡμερίδας:

1. Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμπτοῦ κ. Δανιὴλ, Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρα-

κολουθήσεως Ευρωπαϊκών Θεμάτων περί τοῦ σκοποῦ τῆς Ἡμερίδας, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε α) στήν περιγραφή τῶν προβλημάτων πού συνθέτουν τὰ φαινόμενα τῆς φτώχειας καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ β) στήν ἀγιογραφικὴ θεμελίωση τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ γ) στήν ἀρμοδιότητα τῶν ἐκκλησιαστικῶν κοινοτήτων, Ἱερῶν Μητροπόλεων, Ἐνοριῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν νὰ ἀσκοῦν φιλανθρωπικὴ διακονία.

2. Τοῦ Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτου κ. Τιμοθέου Ἐπίσκοπου Ἀθηνῶν, Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποίας, μὲ θέμα τὴν παρουσίαση τῆς ἐπιτελούμενης φιλανθρωπικῆς καὶ κοινωνικῆς διακονίας ἀπὸ τὶς Ἱερῆς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Στὴν εἰσήγησή του ὁ Πανοσιολογιώτατος ἀναφέρθηκε α) στὴν φιλανθρωπικὴ διακονία τῶν χρόνων τῆς πρώτης περιόδου τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ β) στὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σήμερον, μὲ τὴν παρουσίαση ἀναλυτικῶν στατιστικῶν στοιχείων.

3. Τοῦ κ. Χρήστου Κύρκου, Ὑπεύθυνου γιὰ θέματα «Φτώχειας» τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως μὲ θέμα τὴν παρουσίαση τῶν δομῶν καὶ τῶν δράσεων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ὑπουργείου γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς «Φτώχειας» καὶ τοῦ «Κοινωνικοῦ Ἀποκλεισμοῦ».

Τέλος ἀκολούθησε γόνιμος διάλογος μεταξὺ τῶν συμμετασχόντων, μὲ τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν ἀπὸ τοὺς εἰσηγητὲς καὶ ἐπιπλέον διατυπώθηκαν προτάσεις γιὰ περαιτέρω ἀνάπτυξη τῆς κοινωνικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καθὼς καὶ ἐνημερώσεως τῶν στελεχῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ ἀναπτυξιακὰ προγράμματα.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

*Ἡ ΚΒ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη
γιὰ θέματα αἰρέσεων καὶ παραθρησκείας*

Ἡ ΚΒ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ θέματα αἰρέσεων καὶ παραθρησκείας πραγματοποιήθηκε, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὸ Δημοτικὸ Ἔ-

δεῖο τῆς Λάρισας, ἀπὸ 1 ἕως 3 Νοεμβρίου 2010, μὲ τὴν φιλόξενη φροντίδα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελετίου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων, μὲ θέμα: «Μορφῆς καὶ ἐκφράσεις τοῦ σύγχρονου Ἀποκρυφισμοῦ».

Ἡ Συνδιάσκεψη, μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν της, συνέταξε καὶ ἐνέκρινε ὁμοφώνως κείμενο Πορισμάτων, στὰ ὁποῖα, μεταξὺ τῶν ἄλλων τονίζει ὅτι:

Ἡ πρόοδος τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἡ εἴσοδος τῆς τεχνολογίας στὴ ζωὴ τῆς ἀνθρωπότητας δημιούργησαν σὲ πολλοὺς τὴν ἄλογη ὑπόνοια, ὅτι οἱ φυσικοὶ νόμοι δὲν ἀφήνουν περιθώρια γιὰ παρουσία καὶ παρέμβαση τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας καὶ γιὰ τὴν ὑπαρξη τοῦ πνευματικοῦ κόσμου.

Ἔτσι πολλοὶ ἄνθρωποι, γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν θρησκευτικῶν ἀναζητήσεών τους, πού εἶναι ἔμφυτες καὶ ἀνεξίτηλες, ἐστράφησαν σὲ μία δῆθεν νέα μορφή θρησκείας, πρὸ προσιτῆ στὸ πνευματικὸ πλαίσιο τῆς ἐποχῆς, καὶ ὀδηγήθηκαν στὸν πνευματισμὸ, στὴ μαγεία καὶ σὲ ἄλλα θρησκευτικὰ μορφώματα, πού ὅλα μαζί ὀνομάζονται ἀποκρυφισμός.

Συνήθως ὁ προπαγανδισμὸς τῶν ἀποκρυφιστῶν γιὰ προσέλκυση ὁπαδῶν γίνεται μὲ μία γλῶσσα ἐντελῶς μοντέρνα καὶ μὲ ὄρους ἀπὸ τὴ σύγχρονη τεχνολογία καὶ τὴ σύγχρονη ἀθειστικὴ φιλοσοφία. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ, ἀρκετοὶ ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα νέοι, ἀποκομμένοι ἀπὸ τὴν ἀληθινὴν χριστιανικὴ πίστη, λόγῳ χαλάρωσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, στρέφονται συχνὰ στὸν ἀποκρυφισμὸ, ἀναζητώντας ἀπαντήσεις στὰ ὑπαρξιακὰ τους προβλήματα.

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθε στὸν κόσμον γιὰ νὰ λύσει τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, δηλαδὴ ὅλες τὶς μορφῆς δαιμονικῆς λατρείας καὶ μαγείας, καὶ γιὰ νὰ μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν πλάνη τῆς εἰδωλολατρίας.

Ἀντίδοτο στὴ «γοητεία» τῆς μαγείας καὶ τῆς παραθρησκείας εἶναι ἡ συνειδητὴ στροφὴ πρὸς τὸν Χριστό, πού εἶναι ἡ Ἀλήθεια. Ὅποιος ἀναζητεῖ τὴν Ἀλήθεια καὶ τὴ γνωρίζει, ἐλευθερώνεται, γιατί μόνο ἡ Ἀλήθεια ἐλευθερώνει.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΜΚΟ «᾽Αποστολή»

*Ἡ νέα ΜΚΟ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς «᾽Αποστολή»,
ἐγκαταστάθηκε στίς 23.11.2010.*

Ἡ «᾽Αποστολή» θά στεγαστεῖ σ' ἓνα κτίριο στό Νέο Κόσμο καί σύμφωνα μέ τό Γενικό Διευθυντή της -πού ἦταν καί ὁ τελευταῖος διευθυντής τῆς «᾽Αλληλεγγύης»- Κωστή Δήμτσα, φιλοδοξεῖ νά συμβάλει «στήν ἀναγέννηση καί τήν ἀναδόμηση ὁλόκληρου τοῦ συστήματος τῶν κοινωνικῶν καί προνοιακῶν ὑποδομῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς». Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος μετά τόν ἀγιασμό εἶπε ὅτι ἡ νέα ΜΚΟ θά ἀσχοληθεῖ μέ δραστηριότητες πού θά ἔχουν σχέση μέ τό περιβάλλον, τοὺς νέους καί τήν ἐκπαίδευση.

Τά ἐγκαίνια τέλεσε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας καί παραβρέθηκαν πολλοὶ Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὑπουργοὶ Ἑσωτερικῶν Γιάννης Ραγκούσης, Ἐργασίας Λούκα Κατσέλη, ἡ ἀναπληρώτρια ὑπουργὸς Παιδείας Φώφη Γεννηματά, ὁ ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν Δημήτρης Δόλλης, ὁ ὑφυπουργὸς Περιβάλλοντος Νίκος Σηφουνάκης, ἐνῶ τῆ Ν.Δ. ἐκπροσώπησε ἡ βουλευτὴς τῆς Ν.Δ. Ἐλίζα Βόζεμπεργκ. Ἐπίσης παραβρέθηκαν ὁ νέος δήμαρχος Ἀθηναίων Γιώργος Καμίνης, ἡ πρέσβειρα Καλῆς Θελήσεως τῆς Οὐνέσκο Μαριάννα Βαρδινογιάννη καί ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου Γιώργος Καλαμίδας κ.ἄ.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Μήνυμα Χριστουγέννων 2010

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί,

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ

Τὰ φετινὰ Χριστούγεννα μοιάζουν νά σκιαζόνται ἀπὸ τὴ θλίψη, τὴν ἀνησυχία, τὸν σκεπτικισμό καί τὴν ἀπογοήτευση τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὸ πὸ ὁδηγεῖται ἡ πορεία τῆς Πατρίδας μας καί τοῦ κόσμου ὁλόκληρου. Οἱ μεγαλύτεροι στὴν ἡλικία ἀγωνιοῦν καί οἱ νεώτεροι ἀγανακτοῦν, νιώθοντας τὴν ἀβεβαιότητα νά ἀπειλεῖ τὸ μέλλον τους. Ὅταν ἡ φτώχεια ἐπιτείνεται, ὅταν ἀπαξιώνεται ἡ ἱερότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, καθὼς αὐτὸ νοεῖται ὡς ἠλεκτρονικὰ ψηφιοποιημένη παραγωγικὴ μονάδα χωρὶς σεβασμὸ στὴ μοναδικότητα τῆς ὑπαρξης καί στὴν ἐλευθερία πὸ μᾶς χάρισε ὁ

Θεός, ὅταν οἱ συνοικίες τῶν πόλεων μετατρέπονται σὲ ἀβίωτα γκέτο ἐτερόκλητων ἀναξιοπαθόντων πληθυσμῶν, τότε ἡ χριστουγεννιάτικη ἀτμόσφαιρα δηλητηριάζεται ἀπὸ τὴν ἀπελπισία πὸ μᾶς περιβάλλει.

Ὅμως, ὅσο ἐμφανέστερο γίνεται τὸ σκοτάδι τόσο ἐπιτακτικότερη εἶναι ἡ ἀνάγκη νά στρέψουμε τὸ βλέμμα στό φῶς. Εἶναι καιρὸς νά θέσουμε ξανά στό ἐπίκεντρό της ζωῆς μας τὸν Χριστό. Νά θυμηθοῦμε ὅτι «ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα». Εἶδε «φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν», διότι «ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,..., καί οἱ ἐν σκότει καί σκιά, εὐρομεν τὴν ἀλήθειαν».

Ἡ ἐνανθρώπιση καί ἡ γέννηση τοῦ φτωχοῦ καί ἀστέγου Θεοῦ Βρέφους σὲ καιροὺς ταραγμένους, γεμάτους ἀδικία, διαφθορὰ καί διαπλοκὴ πραγματοποιεῖ τὸν σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο πλάστηκε ὁ ἄνθρωπος. Σκοπὸς τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ θέωση τοῦ ἀνθρώπου: «Ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσται». Ἡ ἐλπίδα τοῦ ἀνθρώπου βρίσκεται στὴ γέννηση, τὸν σταυρὸ καί τὴν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, τοῦ μόνου ἀληθινοῦ κυριάρχου της Οἰκουμένης, τοῦ Δημιουργοῦ καί Σωτήρα ὅλης της κτίσεως, καί ὄχι στοὺς κατὰ καιροὺς ποικίλους Ἡρώδες πὸ καταδυναστεύουν τὶς ζωὲς τῶν ἀνθρώπων γιὰ νά διατηρήσουν τὴ θνητὴ ἐξουσία τους.

«Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ πὸ ἐγεννήθη ὁ Χριστός». Ἄς συνειδητοποιήσουμε σὲ τί τραγικὸ κόσμο καί μεταβατικὴ ἐποχὴ ἐπέλεξε, ὁ Θεὸς νά σαρκωθεῖ καί ἄς ἀντλήσουμε δύναμη καί αἰσιοδοξία γιὰ τὸ σήμερον καί τὸ αὔριο. Ἄς μὴν λησμονοῦμε ὅτι ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς καί ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς Κύριος εἶναι ὁ Ἐμμανουήλ, πὸ σημαίνει «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός». (Ματθ. 1,23). Ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας καί ὅπως δὲν μᾶς ἐγκατέλειψε κάθε φορὰ πὸ τὸ γένος καί τὸ ἔθνος μας βρέθηκαν σὲ δυσκολίες καί δοκιμασίες, ἔτσι θά πράξει καί τώρα. Δικό μας καθῆκον εἶναι νά πολεμήσουμε τὸν ἀμοραλισμὸ, νά ἀντισταθοῦμε στὸν πνεῦμα τῆς φιλατίας καί τοῦ ἀτομοκεντρισμοῦ καί νά ἐπιτρέψουμε στὸν Θεὸ νά γεννηθεῖ στίς καρδιές καί στὰ σπῆματα μας.

Ἡ καινούργια χρονιά πὸ θά ἀνατεῖλει μετὰ τὰ Χριστούγεννα θά εἶναι δύσκολη. Ὁ κόσμος πὸ ζοῦμε ἀπειλεῖται ἀπὸ τὶς συνέπειες τῆς ἀπληστίας καί τῆς ἐκπτώσεως τῶν ἀξιών. Ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώ-

πων εὐτελίζεται ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση, τὴ βία, τὴ φτώχεια καὶ τὴ δυστυχία καὶ πληρώνει τὸ κόστος ἀπὸ τὴν περιφρόνηση τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ὅμως, ἄς μὴν ἀφήσουμε τὴ θλίψη καὶ τὴν ἀγωνία νὰ φωλιάσουν στὶς καρδιές μας. Ὁ καινούργιος χρόνος ἄς γίνῃ εὐκαιρία ὑπερβάσεως τῶν δυσκολιῶν καὶ τῶν δοκιμασιῶν καὶ ἀφορμὴ νὰ ἐπαναπροσδιορίσουμε τὰ πρωτεύοντα καὶ τὰ οὐσιώδη τοῦ βίου μας.

Ἄδελφοί μου καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἄς ἀφήσουμε τὸ φῶς τῶν Χριστουγέννων νὰ πλημμυρίσει τὴν ὑπαρξή μας καὶ τὰ χεῖλη μας ἄς ψάλλουν τὸ χαρμόσυνο μῆνυμα: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Καλὰ καὶ Ἁγία Χριστούγεννα καὶ εὐλογημένος ὁ νέος χρόνος.

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς καὶ ἀγάπη

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος

*Συνάντηση τοῦ Μακαριώτατου
μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο τοῦ Καντέρμπουρι*

Τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Καντέρμπουρι κ. Rowan Douglas Williams ὑποδέχθηκε τὴν Πέμπτη 25.11.2010 τὸ μεσημέρι στὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος.

Ἡ συνάντηση διήρκεσε περίπου μία ὥρα καὶ πραγματοποιήθηκε παρουσίᾳ τῶν Ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν μελῶν τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ποὺ συνοδεύουν τὸν Ἀρχιεπίσκοπο τοῦ Καντέρμπουρι.

«Μὲ ιδιαίτερη χαρὰ ὑποδεχόμαστε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Καντερβουρίας καὶ Πριμάτο πάσης Ἀγγλίας στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν» εἶπε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁμιλίας του ὁ Μακαριώτατος. «Στὸ πρόσωπό σας», συνέχισε, «διακρίνουμε ὄχι μόνο ἕναν ἄριστο Καθηγητὴ Πατερικῆς Θεολογίας, ἀλλὰ καὶ τὸν εἰλικρινῆ φίλο τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ μελετητὴ καὶ γνώστη τῆς Ὁρθοδόξου δογματικῆς διδασκαλίας. Ἐπιπλέον ὑποδεχόμαστε τὸν πρῶτο ἐν ἴσοις τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἀγγλικανικῆς Κοινωνίας, στὸ πρόσωπο τοῦ ὁποῖου ἀντιπροσωπεύεται ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία μὲ τὴν ὁποία μᾶς δένουν μακροχρόνιοι δεσμοὶ ἀγάπης καὶ φιλίας. Δεσμοὶ ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴ κοινῶν

δογμάτων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀπὸ κοινῶν προσπάθεια, κυρίως μέσῳ τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀληθείᾳ, ὑπερνικήσεων τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν ποὺ μᾶς χωρίζουν».

«Στὸ πρόσωπό σας», ὑπογράμμισε, «διακρίνουμε τὸν διάδοχο τοῦ Ἑλλήνα τὸ γένος, Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Ταρσέως ποὺ ἔγινε Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβουρίας καὶ μεταλαμπάδευσε στὶς Βρετανικὲς νήσους τὴ θρησκευτικὴ καὶ θύραθεν παιδεία τῶν Ἑλλήνων». Καὶ σημείωσε: «Κατὰ τὴ στιγμή αὐτὴ δὲν μποροῦμε νὰ μὴ θυμηθοῦμε καὶ τὶς ὠραῖες μορφὲς τῶν Βρετανῶν φιλελλήνων ποὺ προσέφεραν τόσα πολλά, ἀκόμα καὶ αὐτὴ τὴ ζωὴ τους, ὀρισμένοι, στὴ μικρὴ μας πατρίδα, ἰδίως κατὰ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση».

Ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στοὺς ἄρρηκτους δεσμοὺς φιλίας ποὺ ἐνώνουν τοὺς δύο λαοὺς, ἀλλὰ καὶ τὰ κοινὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν. Ὅπως τόνισε, «ἀνάμεσα στὰ πολλά θέματα ποὺ θίχτηκαν κατὰ τὴ συνάντησι ποὺ ἔγινε μεταξὺ τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας ποὺ ἐπισκέφθηκε τὴν Ἀθήνα πέρυσι καὶ τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἕνα γιὰ μᾶς τουλάχιστον ἰδιαίτερα ξεχωρίζει: τὸ θέμα τῆς ἀντιμετώπισης τῶν ἀναγκῶν ποὺ δημιουργοῦσε ἢ παροῦσα οἰκονομικὴ κρίση καὶ ἰδιαίτερα ἡ ἀντιμετώπιση τῆς πείνας ποὺ σταδιακὰ ἔχει ἀρχίσει ὅλο καὶ περισσότερο νὰ ἀπλώνει τὸ φάσμα τῆς ἐπάνω στὰ πλατεῖα στρώματα τῆς κοινωνίας». «Τὸ φαινόμενο μέχρι πρόσφατα ἐμφανιζόταν μακριὰ ἀπὸ τὸ κατῶφλι τοῦ σπιτιοῦ μας», πρόσθεσε, «τώρα ὅμως μὲ τὶς δραστικὲς περικοπὲς σὲ μισθοὺς καὶ συντάξεις, μὲ τὴν ἀλματώδη αὐξηση τῆς ἀνεργίας, μὲ τὴν φοβερὴ ὕφεση ποὺ ἔχει ἐνσκήψει σὲ πολλὰς χώρες τῆς Εὐρώπης, ἡ πείνα καὶ ἡ ἀνέχεια ὅλο καὶ περισσότερο χτυποῦν συνεχῶς καὶ ἐκκωφαντικὰ τὴ δικιά μας πόρτα». «Μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι ἡ ἐπικοινωνία μας καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς φτώχειας καὶ ἄλλων σύγχρονων προβλημάτων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ μας σπιτιοῦ θὰ συμβάλει στὴν τελέσφορη λύση τους», ὁ Μακαριώτατος εὐχήθηκε στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Καντέρμπουρι «ὡς εἶ παρῆσπτε».

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Williams ἐπισήμανε: «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχουν πολλὰ κοινὰ. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει παίξει σημαντικὸ ρόλο στὴν ἱστορία τῶν δύο χωρῶν καὶ αὐτὸ ποὺ ἔμαθαν

καὶ οἱ δύο Ἐκκλησίες μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν παράδοση αἰώνων εἶναι ὅτι πρόκειται γιὰ ἕναν κῶρο διακονίας καὶ ὄχι ἐξουσίας. Ἔχουμε βαθύτατα συγκινηθεῖ ἀπὸ τὴ δραστηριοποίηση τόσο τῆ δικῆ σας, ὅσο καὶ τῶν στελεχῶν σας. Παρατηροῦμε τὴν ἀφοσίωση αὐτὴ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀνάγκη καὶ εἰδικὰ τοὺς φτωχοὺς. Ὅπως μᾶς ὑπενθυμίσατε Μακαριώτατε εἶναι δύσκολες οἱ μέρες πὸν περνᾶμε γιὰ ὅλες τὶς κῶρες καὶ εἰδικὰ γιὰ τὴν Εὐρώπη. Ὁ Κύριος μᾶς καλεῖ γιὰ αὐξηση τῆς διακονίας καὶ τῆς γενναιοδωρίας μας σὲ κάθε κῶρο. Ἀλλὰ πάνω ἀπ' ὅλα ἔχουμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε μία ἐκ Θεοῦ κλήση γιὰ σεβασμὸ στὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρωπίνου ὄντος. Ἡ πίστη ὅτι εἴμαστε κατ' εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ πλάσμενοι εἶναι μία ἐξαιρετικὰ βαθύτατη χριστιανικὴ πίστη. Δὲν πρόκειται γιὰ ἕνα πολιτικὸ ἰδεῶδες ἢ ἕναν φιλοσοφικὸ στοχασμὸ καὶ ὅλα ὅσα ἔχουν συμβεῖ γιὰ τὴν πρόοδο τῆς Εὐρώπης τοὺς τελευταίους αἰῶνες βασίστηκαν σὲ αὐτὴ τὴ βαθύτατη πίστη. Σὲ καιρὸ οἰκονομικῆς κρίσης καὶ πενίας ἢ κοινὴ μας μαρτυρία αὐτῆς τῆς πίστεως καθίσταται ὀλοένα καὶ σημαντικότερη. Ὁ Κύριος μᾶς ἔχει πλάσει ὥστε νὰ κοινωνοῦμε μὲ Ἐκεῖνον καὶ ἔτσι μᾶς ἔχει ἐμφυτεύσει ἐντὸς μας τὴν εἰκόνα Του. Αὐτὴ τὴν εἰκόνα βλέπουμε στοὺς περιθωριοποιημένους καὶ τοὺς πένητες καὶ ἐδῶ ἔγκειται τὸ ὄραμα πὸν θὰ συμβάλει στὴν ἀνανέωση τῶν ἔθνῶν μας».

*Ἐπιστολὴ τοῦ Μακαριωτάτου
πρὸς τὴν Ὑπουργὸ Παιδείας
γιὰ τὸ Τμῆμα Κοινωνικῆς Θεολογίας*

Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Ὑπουργὸ Παιδείας, Διὰ Βίου Μάθησης καὶ Θρησκευμάτων κ. Ἄννα Διαμαντοπούλου σχετικά μὲ τὰ τεκταινόμενα στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπέστειλε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος. Ἡ ἐπιστολή, ἢ ὁποῖα κοινοποιεῖται καὶ στὸν Ὑφυπουργὸ Παιδείας κ. Ἰ. Πανάρετο, ἔχει ὡς ἑξῆς:

“Παρακολουθοῦμε μὲ εὐαισθησία καὶ προβληματισμὸ τὰ τεκταινόμενα στὴν Θεολογικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ εἰδικότερα τὴν πρόταση καταργήσεως τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας καὶ γινόμεθα ἀποδέκτες τῆς ἀγωνίας τῶν ἐκεῖ διδασκομένων καὶ διδασκόντων. Ἐπιτρέψατέ μας, μὲ ἀπόλυτο σεβασμὸ καὶ ἐπίγνωση

τῶν ὁρίων τῶν θεσμικῶν ἀρμοδιοτήτων, νὰ παρακαλέσουμε τὸ ὄλο ζήτημα νὰ ἀντιμετωπισθεῖ μὲ τὴν προσήκουσα προσοχὴ ὅσον ἀφορᾷ σὲ μερικὲς πλευρὲς ζωτικῆς σημασίας.

Πρῶτιστα μᾶς ἐνδιαφέρει πατρικῶς ἢ ἀντιμετώπιση τοῦ ὅλου ζητήματος νὰ μὴν καθιωνδῆποτε τρόπο βλάβει ἢ ζημιώσῃ τοὺς προπτυχιακοὺς, μεταπτυχιακοὺς καὶ διδακτορικοὺς φοιτητὲς τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας. Φρονοῦμε ταπεινῶς ὅτι ὁ σεβασμὸς τῶν κόπων τῶν οἰκογενειῶν τους, οἱ ἀγωνίες καὶ ὁ μόχθος τῶν ἰδίων καὶ ἢ εὐθύνη μας γιὰ τὸ μέλλον τοὺς δεσμεύει στὴν προσπάθεια εὐρέσεως τῆς καλύτερης δυνατῆς λύσεως μὲ ἀπόλυτο κριτήριον τὴν ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ πάντως ὄχι πρὸς ζημίαν τους διαχείριση τοῦ θέματος. Ὡς πρὸς τοῦτο θεωροῦμε εὐλόγο τὸ αἴτημα νὰ μὴν ληφθοῦν βιαστικὲς ἀποφάσεις. Ἰδιαίτερα καθὼς ἀπὸ πολλὰς πλευρὲς ὑπευθύνων ἀκαδημαϊκῶν καὶ ἄλλων φορέων ἀκούγονται φωνὲς ἀντίθετες πρὸς τὴν ἀπόφαση τῆς καταργήσεως τοῦ ἐν λόγω τμήματος, τὶς ὁποῖες καὶ ἐμεῖς λαμβάνουμε ὑπόψη.

Πέραν τῶν καλῶς νοουμένων συμφερόντων τῶν φοιτητῶν παρακαλοῦμε νὰ μεριμνήσετε μὲ τὴν δέουσα εὐαισθησία καὶ γιὰ τὸ ἐπιστημονικὸ δυναμικὸ τοῦ Τμήματος. Προφανῶς σὲ περιπτώσεις, ὅπου τεκμηριωμένα ὑπάρχουν παρανομίες καὶ ὑπερβάσεις τῆς δεοντολογίας, εἶναι εὐλόγο ὅτι ἔχετε τὸ καθῆκον καὶ τὴν ὑποχρέωση νὰ λάβετε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Ὅμως αὐτὸ πιστεύουμε ὅτι δὲν πρέπει νὰ μετατραπῇ σὲ συλλήβδην ἀπαξίωση τῶν μελῶν Δ.Ε.Π. καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς γενικότερα. Ἐλπίζουμε καὶ πιστεύουμε ὅτι εἶναι πάντοτε ἐφικτὸ νὰ βρεθοῦν λύσεις πὸν δὲν τραυματίζουν συλλογικὰ τὸ κύρος καὶ τὴν ἀξιοπιστία καταξιωμένων καὶ ἀπολύτως ἀναγκαίων θεσμῶν, οἱ ὁποῖες ἐστιάζουν τὴν προσοχὴ στὴν διόρθωση καὶ βελτίωση τῶν ἐπιμέρους προβλημάτων ἐνὸς ὀργανισμοῦ καὶ ὄχι στὴ συλλογικὴ κατάργησή του.

Σήμερα πὸν τὸ ἔλλειμμα ἀνθρωπιστικῆς παιδείας ὑποβαθμίζει τὴν ποιότητα τοῦ κοινωνικοῦ μας βίου ἢ κατάργηση ἐνὸς Πανεπιστημιακοῦ Τμήματος, ὅπως τῆς Κοινωνικῆς Θεολογίας, προφανῶς ἀποδυναμώνει ἀκόμη περαιτέρω τὸ πολιτικὸ μας γίγνεσθαι.

Μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ χειριστεῖτε τὸ ὄλο ζήτημα μὲ τὴν δέουσα σύνεση καὶ μὲ τὴν ἐγνωσμένην ἐμπειρία σας στὰ ἀκαδημαϊκὰ θέματα παρα-

καλοῦμε νὰ μὴν ἐπιμείνετε στὴν κατάργηση τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας ἀλλὰ νὰ βοηθήσετε ὥστε οἱ Θεολογικὲς Σπουδὲς στὸν τόπο μας νὰ βελτιωθοῦν καὶ νὰ ἀναβαθμισθοῦν”.

Ἱερά Μητρόπολις Πατρῶν

Ψήφισμα τοῦ Ἱερατικοῦ Συνεδρίου

Τὸ διήμερο 23 καὶ 24 τ. μ. πραγματοποιήθηκε Ἱερατικὸ Συνέδριο στὴν Ἱερά Μητρόπολη Πατρῶν ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσόστομου στὸ ὁποῖο συμμετείχαν τριακόσιοι περίπου ἱερεῖς τῆς ἐν λόγω Ἱεραῖς Μητροπόλεως, μὲ θέμα:

«Ἡ Θεία Εὐχαριστία: Σύνοδος οὐρανοῦ καὶ γῆς».

Μετὰ τὶς λίαν ἐνδιαφέρουσες σχετικὲς μὲ τὸ θέμα εἰσηγήσεις τόσον ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, ὅσον καὶ ἀπὸ Πανεπιστημιακοὺς διδασκάλους τῶν δύο Θεολογικῶν μας Σχολῶν καὶ κατὰ τὴν συζήτηση ποὺ ἐπακολούθησε ἐκφράσθηκε ἀνησυχία καὶ ἔντονος προβληματισμὸς πάνω σὲ διαμορφούμενες τάσεις ἐπὶ καιρῶν ζητημάτων τῆς κοινωνίας μας.

Οἱ σύεδροι συγκεκριμένα διατύπωσαν ὁμόφωνα τὶς παρακάτω προτάσεις:

1) Νὰ διατηρηθῆ ὁ ὑπάρχων ὑποχρεωτικὸς χαρακτήρας τοῦ μαθήματος τῶν Θεολογικῶν καὶ τοῦ μαθήματος τῆς Ἱστορίας στὴ Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευση.

2) Νὰ μὴν ἐπιβληθῆ ἡ παραλαβὴ τῆς κάρτας τοῦ πολίτη, διότι ἀπειλοῦνται οἱ Συνταγματικὰ κατοχυρωμένες ἐλευθερίες τῶν πολιτῶν.

Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ τὸ ἱερὸ σῶμα τῶν Κληρικῶν καὶ τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως Πατρῶν ἐκφράζουν τὴν ἐμπιστοσύνη τους στὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία χειρίζεται ἀρμοδίως καὶ σὲ ἐπαφὴ μὲ τὶς Ὑπηρεσίες τῆς Πολιτείας, τὸ ὡς εἴρηται σοβαρὸ ζήτημα.

3) Νὰ μὴ ἐνεργοποιηθῆ ἡ ἀπειλὴ γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ τμήματος τῆς Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

4) Νὰ ἐνταθῆ ἡ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας στὸν ἀγῶνα γιὰ κοινωνικὴ συνοχὴ καὶ ἀλληλεγγύη κατὰ τὴ δύσκολη περίοδο τῆς οικονομικῆς κρίσεως τὴν ὁποία ἀντιμετωπίζει ἡ πατρίδα μας.

Ἱερά Μητρόπολις Κερκύρας

Φροντιστήριο Στελεχῶν τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως

Μὲ στόχο τὴν ἐπιμόρφωση τῶν στελεχῶν ποὺ διακονοῦν ἐθελοντικὰ στὸν εὐαίσθητο τομέα τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν νέων λειτουργεῖ καὶ ἐφέτος τὸ Φροντιστήριο Στελεχῶν καὶ ὑποψηφίων καθηγητικῶν τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως γιὰ ὄγδοη συνεχόμενη χρονιά. Ἡ ἐπίσημη ἔναρξη τῶν συναντήσεων ἔγινε τὴν Δευτέρα 11 Ὀκτωβρίου 2010, στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως, ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κερκύρας Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριο μὲ τὴν τέλεση τοῦ Ἁγιασμοῦ.

Στὴ συνέχεια πραγματοποιήθηκε τὸ πρῶτο μάθημα «Χριστιανικὴ Ἠθικὴ. Ἡθὸς καὶ ἠθικὴ στὴν χριστιανικὴ παράδοση», μὲ εἰσηγητὴ τὸν Πρωτ. Θεμιστοκλῆ Μουρτζανό δρα Θεολογίας-Φιλολογο. Ἀκολούθησε Ὑποδειγματικὸ Μάθημα γιὰ τὴν Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν πρεσβυτέρα Μαρία Κυτιλή-Μουρτζανοῦ ἐκπαιδευτικὸ.

Τὴν Δευτέρα 18 Ὀκτωβρίου τὸ ἀπόγευμα, πραγματοποιήθηκε τὸ δεύτερο μάθημα μὲ θέμα «Χριστιανικὴ Ἠθικὴ. Ἀθεΐα καὶ Ἀπιστία», μὲ εἰσηγητὴ τὸν Πρωτ. Ἰωάννη Σκούλικα, καὶ στὴ συνέχεια ἔγινε ὑποδειγματικὸ μάθημα γιὰ τὴν Ἀθεΐα γιὰ παιδιὰ Γυμνασίου-Λυκείου ἀπὸ τὴν πρεσβυτέρα Ἰλιὰνα Σκούλικα ἐκπαιδευτικὸ.

Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος

Α΄ Πανελλήνιο Συνέδριο Ποιμαντικῆς Διακονίας τῶν φυλακῶν

Στὶς 20 καὶ 21 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε στὸν Βόλο τὸ Α΄ Πανελλήνιο Συνέδριο Ποιμαντικῆς Διακονίας τῶν Φυλακῶν, τὸ ὁποῖο διοργάνωσαν ἡ Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος καὶ ὁ Σύλλογος Συμπαράστασεως Κρατουμένων «Ὁ Ἐσταυρωμένος». Στὸ Συνέδριο παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Λαρίσης κ. Ἰγνάτιος, Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, Φλωρίνης κ. Θεόκλητος καὶ Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, καθὼς καὶ ἡ κ. Σοφία Χατζηκώστα, Εἰσαγγελεὺς-Πάρεδρος, ὁ κ. Λάζαρος Γαϊτάνης, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βόλου καὶ ἡ κ. Μαρία Καλαμίδα, Κοινωνικὴ Λειτουργὸς τῶν Φυλακῶν Βόλου. Κατὰ τὴν ἔναρξη τοῦ Συνεδρίου ἀνεγνώσθη χαιρετισμὸς τοῦ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ὁ ὁποῖος ζήτησε τὴ συνεργασία ὄλων τῶν ἐμπλεκόμενων φορέων γιὰ τὴ ρύθμιση ζητημάτων, ὅπως «ἡ ἐνίσχυση καὶ συμπλήρωση τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου, ἡ ἀνεπάρκεια ὀργανικῶν θέσεων γιὰ κληρικούς, οἱ δυσκολίες καὶ ἀπαιτήσεις μέσα στὴν ἰδιομορφία τῶν συνθηκῶν τοῦ σωφρονιστικοῦ περιβάλλοντος».

Ἱερὰ Μητρόπολις Γλυφάδας

*Ἐγκαινιάσθηκε ὁ Ἱερός Ναός Κοιμήσεως
Θεοτόκου Δικηγορικῶν*

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ προσφάτως ἀνακαινισθέντος Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Δικηγορικῶν Γλυφάδας πραγματοποίησε τὴν Κυριακὴ 7.11.-2010 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γλυφάδας κ. Παῦλος. Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ὁ Σεβασμιώτατος μετέφερε μικρὰ τμήματα Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μονεμβασιώτου, Πατέρων τῆς Ἱ. Μονῆς Νταοῦ Πεντέλης καὶ τοῦ Ἀββᾶ Ἰωσήφ, τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν πρὸς προσκύνηση ἀπὸ τοὺς πιστούς. Τὴν ἡμέρα τῶν Ἐγκαινίων τὰ Ἱερὰ Λείψανα τοποθετήθηκαν σὲ εἰδικὴ θέση τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς καὶ σφραγίσθηκαν μὲ κηρομασίχνη. Κατὰ τὴν ὁμιλία του ὁ Σεβ. κ. Παῦλος εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά: «Ὅπου ὑπάρχει Ἐγκαινισμὸς Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου δὲν ἐπιτρέπεται πλέον ἄλλη χρῆση, καὶ ἀνέφερε ὡς παράδειγμα τὸν Ἱερό Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Βουλαγαμένης, ὅπου σώζεται μέχρι σήμερα ἡ Ἁγία Τράπεζα, στὴν ὁποία λειτουργοῦσε ὁ Ἅγιος Νικόλαος Πλανᾶς. «Ἄλλοιμονο σὲ αὐτὸν ποὺ πάει νὰ γκρεμίσει ἢ νὰ συλῆσει καθγιασμένο Ἱερό Θυσιαστήριο!»

Ἱερὰ Μητρόπολις Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου

*Ἐκδήλωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
γιὰ Ἱατρούς, Νομικούς, Μηχανικούς*

Τὴν Δευτέρα 22 Νοεμβρίου ἐ.ἔ., σὺν 8.00 μ.μ. καὶ στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὴν Ναύπακτο, πραγματοποιήθηκε ἡ ἐδῶ καὶ μιὰ δωδεκαετία καθιερωμένη ἐκδήλωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τοὺς Ἱατρούς, Φαρμακοποιούς, Νομικούς, Μηχανικούς τῆς Ἐπαρχίας.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδήλωσης περιελάμβανε τὴν διάλεξη τοῦ Μητροπολίτου μὲ θέμα «Βιολο-

γία, Ψυχολογία, Θεολογία», συζήτηση μὲ τοὺς ἀκροατὲς καὶ δεξίωση.

Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε μὲ τὴν εἰσήγησή του αὐτὴ ὅτι στὴν ἐποχὴ μας οἱ ἀποκλεισμοὶ καὶ οἱ αὐτονομήσεις δὲν βοηθοῦν τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ ἀντίθετα χρειάζεται συνεργασία ὄλων τῶν ἐπιστημόνων καὶ τῶν φορέων τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς παιδείας, καὶ βεβαίως ἡ οὐσιαστικὴ προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ ὑπηρετεῖται ὀλοκληρωμένα καὶ ἀποτελεσματικὰ ὁ ἄνθρωπος.

Κατὰ τὴν συζήτηση τέθηκαν καὶ ἄλλα θέματα, ὅπως ἡ βιολογικὴ βάση ἢ ἔκφραση τοῦ συναισθήματος, ἡ ἀνάγκη συνδρομῆς καὶ τῆς κοινωνιολογίας καὶ οἰκολογίας στὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τοῦ ἀνθρώπου, ἡ συμβολὴ τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας στὴν ψυχοθεραπεία κ.ἄ.

Κατὰ τὶς κατ' ἰδίαν συζητήσεις ποὺ ἀκολούθησαν ζητήθηκε ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο νὰ ἐπαναλαμβάνονται τέτοιου εἴδους συναντήσεις συχνότερα κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ χρόνου, κάτι ποὺ δέχθηκε ὁ Σεβασμιώτατος, στὰ πλαίσια τῆς λειτουργίας τοῦ Μορφωτικοῦ Κέντρου ποὺ θὰ ἀρχίσει νὰ λειτουργῆ σὺν ἐγκαταστάσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὸν Ὅσιο Δαβίδ.

Ἱερὰ Μητρόπολις Νέας Σμύρνης

*Τὸ πρῶτο μάθημα τοῦ Σεμιναρίου
Τελετουργικῆς*

Πραγματοποιήθηκε τὴν Πέμπτη 11 Νοεμβρίου 2010 στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Σώστη (λεωφ. Συγγροῦ) ἡ Ἀ΄ Ἱερατικὴ Σύνταξη γιὰ τοὺς Ἐφημερίους καὶ Διακόνους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης. Ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Γεώργιος Χρυσοστόμου, Δρ. Φ. καὶ Ἀναπλ. Καθηγητὴς Λειτουργικῆς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης.

Ἀρχικὰ ἔλαβε τὸ λόγο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεὼν καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν παρουσίαση τοῦ ὁμιλητοῦ, ἀνέφερε τὰ ἑξῆς: «Εἶναι χρῆος καὶ εὐθύνη ἡμῶν τῶν κληρικῶν νὰ σεβόμαστε καὶ νὰ διαφυλάσσουμε τὴν παραδοθεμένη ἐκκλησιαστικὴ τάξη. Ἡ λατρεία, παρὰ τὴν ποικιλία καὶ τὶς δυσκολίες στὴ διεξαγωγή της, εἶναι ὁ μεγάλος θησαυρὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς ἐκκλησιαστικοὶ δὲν κάνουμε ὅ,τι θέλουμε. Δὲν λειτουργοῦμε ὅπως μᾶς ἀρέσει. Δὲν «κόβουμε καὶ δὲν ράβουμε» τὰ τῆς λατρείας κατὰ τὸ δοκοῦν...».

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Οικουμενικὸν Πατριαρχεῖον

*Δικαστικὴ νίκη γιὰ τὸ Ὁρφανοτροφεῖο
τῆς Πριγκήπου*

Παραδόθηκε τὸ μεσημέρι τῆς Δευτέρας 29.11.2010, περίπου στὶς 12:10 μ.μ., στοὺς δικηγόρους τοῦ Πατριαρχείου κ.κ. Σοφούογλου καὶ Γιάννη Κτιστάκι, τὸ «ταπού», δηλαδή ὁ κτηματολογικὸς τίτλος ἰδιοκτησίας τοῦ Ὁρφανοτροφείου τῆς Πριγκήπου μετὰ τὴν ἐπανεγγραφή του στὴν κυριότητα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἔτσι ὀλοκληρώνεται μία δικαστικὴ περιπέτεια ποὺ ἔφτασε στὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον Δικαιωμάτων τοῦ Ἄνθρώπου, τὸ ὁποῖο καὶ δικαίωσε τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο.

Σὲ δηλώσεις τους οἱ δικηγόροι τοῦ Πατριαρχείου ἀναφέρθηκαν σὲ αὐτὴ τὴ διαδικασία ἐνῶ σημείωσαν ὅτι ἡ ἐπανεγγραφή στὸ ὄνομα τοῦ Πατριαρχείου σημαίνει καὶ ἔμμεση ἀναγνώριση τῆς Νομικῆς Προσωπικότητας ποὺ οἱ κρατικὲς Ἀρχὲς τῆς Τουρκίας ἐπίσημως ἀρνοῦνται νὰ τοῦ ἀναγνωρίσουν.

Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας

*Τὸ κράτος ἐπιστρέφει τὴν ἐκκλησιαστικὴν
περιουσία*

Στὶς 30.11.2010 ὁ Πρόεδρος τῆς Ρωσίας Ντιμίτρι Μεντβέντεφ ἐνημέρωσε τὸν Πατριάρχη Μόσχας κ. Κύριλλο γιὰ τὸν νέο νόμο ποὺ προβλέπει τὴν ἐπιστροφή τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Ἡ περιουσία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν κοινοτήτων εἶχε βιαίως κρατικοποιηθεῖ ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸ καθεστῶς. Ἡ συνάντηση τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Πατριάρχου ἔγινε στὸν Ἱερό Ναὸ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου στὸ Κρεμλίνο καὶ αὐτὸς ὁ ναὸς θὰ μεταβιβασθεῖ ἀμέσως στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας εὐχαρίστησε τὸν

Πρόεδρο τῆς Ρωσίας καὶ τὸ Κοινοβούλιο, τὸ ὁποῖο ψήφισε τὸν σχετικὸ νόμο, καὶ ὑπογράμμισε ὅτι τώρα ὑπάρχει ἀποκατάσταση τῆς δικαιοσύνης.

Ἐκκλησία τῆς Σεργίας

*Διαμαρτυρία γιὰ τὴ σύλληψη
τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀρχίδος*

«Τὸ ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης τῶν Σκοπίων, θὰ κινήσει τὶς διαδικασίες γιὰ τὴν ἔκδοση, ἀπὸ τὶς βουλγαρικὲς ἀρχές, τοῦ προκαθημένου τῆς «Ὁρθόδοξης Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἀρχίδας», Σεβασμιωτάτου κ. Ἰωάννου (κατὰ κόσμον Γιόβαν Βρανίσκοφσκι).

Ὁ κ. Ἰωάννης συνελήφθη ἀπὸ τὴν ἀστυνομία τῆς Βουλγαρίας στὶς 15 Νοεμβρίου, στὴν συνοριακὴ διάβαση Καλοτινά, στὰ βουλγαροσερβικὰ σύνορα, βάσει διεθνοῦς ἐντάλματος σύλληψης, ποὺ ἐκδόθηκε ἀπὸ τὶς ἀρχές τῶν Σκοπίων.

Οἱ βουλγαρικὲς ἀρχές, ἀρχικὰ ἔκριναν τὸν Σεβ. Ἰωάννη προφυλακιστέο γιὰ τρεῖς ἡμέρες καὶ ἔπειτα τὸν ἔθεσαν σὲ κατ' οἶκον περιορισμό, μὲ ἐγγύηση τῆς Βουλγαρικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης τελεῖ σὲ κατ' οἶκον περιορισμό, σὲ κάποιο ἀπὸ τὰ βουλγαρικὰ μοναστήρια, κοντὰ στὴ Σόφια.

Ἡ Σεργβικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, στὴν ὁποία ἀνήκει ὁ Ἰωάννης, ἀπύθυνε ἔκκληση στὶς βουλγαρικὲς ἀρχές γιὰ τὴν ἀποφυλάκιση τοῦ συλληφθέντος καὶ ἀνέφερε ὅτι τὰ κίνητρα τῆς δίωξης τοῦ Ἰωάννη ἀπὸ τὶς ἀρχές τῶν Σκοπίων εἶναι καθαρὰ πολιτικά καὶ οἱ κατηγορίες εἰς βάρος του κατασκευασμένες».

Ἐκκλησία τῆς Κύπρου

*Ἐπιστράφησαν ἑξὶ κλαπεῖσες
μεταβυζαντινὲς εἰκόνες*

Ἐξὶ εἰκόνες τῆς μεταβυζαντινῆς περιόδου ἐπιστράφησαν ἀπὸ τὴ Γερμανία στὴν Ἐκκλησία τῆς

Κύπρου. Οί εἰκόνες εἶχαν κλαπεῖ κατὰ τὴν τουρκικὴ εἰσβολὴ τοῦ 1974 καὶ μετὰ ἀπὸ διάφορες περιπέτειες βρέθηκαν στὸ Μόναχο ὑπὸ τὴν κατοχὴ εὐσεβοῦς οἰκογενείας. Ἡ οἰκογένεια αὐτὴ ἐπικολώνησε μὲ τὴν Πρεσβεία τῆς Κύπρου στὸ Βερολίνο καὶ τελικῶς οἱ εἰκόνες ἐπεστράφησαν ἀφοῦ ἐλέγχθηκε ἀπὸ εἰδικοὺς Κυπρίους ἐπιστήμονες ἡ γνησιότητα καὶ ἡ προέλευσή τους. Πρόκειται γιὰ τὶς ἑξῆς εἰκόνες:

- Μεγάλῃ εἰκὼνα τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (1762).
- Μικρὴ εἰκὼνα τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (18ος αἰών).
- Μικρὴ εἰκὼνα τοῦ Ἁγ. Ἡρακλειδίου (18ος αἰών).
- Μικρὴ εἰκὼνα τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ (1810).
- Μικρὴ εἰκὼνα τῆς Βαΐοφόρου (18ος αἰών).
- Μικρὴ εἰκὼνα τῆς Βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ (1792).

Διαχριστιανικὲς Σχέσεις

*Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος
σὲ πανευρωπαϊκὴ συνάντηση Κοινωνιολόγων
τῆς Θρησκείας*

Ἀπὸ 12-15 Νοεμβρίου 2010 πραγματοποιήθηκε στὸ Πανεπιστήμιο Aston, στὴν πόλη Birmingham τῆς Ἀγγλίας, ἡ πρώτη πανευρωπαϊκὴ συνάντηση Κοινωνιολόγων τῆς Θρησκείας μὲ κεντρικὸ θέμα τὶς σχέσεις οἱ ὁποῖες διαμορφώνονται μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων μὲ τὰ θεσμικὰ εὐρωπαϊκὰ ὄργανα, κυρίως μὲ τὸ ἄρθρο 17 τῆς Συνθήκης τῆς Λισσαβόνας.

Στὴ συνάντηση ἔλαβαν μέρος 100 περίπου Πανεπιστημιακοί, εἰδικοί ἐπιστήμονες, ἐκπρόσωποι Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν καὶ πολιτικοί, οἱ ὁποῖοι εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσουν τὶς ἀπόψεις τοὺς γύρω ἀπὸ θέματα πού ἀφοροῦν στὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης καὶ κυρίως νὰ συνδιαλεχθοῦν πάνω στὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο οἱ Ἐκκλησίες συνεργάζονται ἢ θὰ συνεργασθοῦν μὲ τὰ θεσμικὰ ὄργανα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Στὸ Συνέδριο ἔλαβαν μέρος σημαντικοὶ Καθηγητὲς τῆς Κοινωνιολογίας τῶν Θρησκειῶν ὅπως οἱ Grace Davie (Ἀγγλία), Kenneth Wald (ΗΠΑ),

Laura Olson (ΗΠΑ), Jeffrey Haynes (Ἀγγλία), Frank Turner (Βέλγιο), Jonathan Malloy (Καναδᾶς) κ.ἄ. Στὴν ἐν λόγω συνάντησιν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπήθηκε ἀπὸ τὸν Δρα Κωνσταντῖνο Ζορμπᾶ, συνεργάτη τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, ὁ ὁποῖος μὲ παρέμβασίν του ἐνημέρωσε γιὰ τὸ ἔργο τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καθὼς καὶ τὴ στάση τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας στὰ εὐρωπαϊκὰ δρώμενα καὶ τὴν οἰκονομικὴ κρίσιν.

Ἀγγλικανικὴ Κοινωνία

*Ὁ Ἀγγλικανὸς Ἀρχιεπίσκοπος στὸν Πρόεδρο
τῆς Δημοκρατίας*

Τὸν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Κάρλο Παπούλια ἐπισκέφθηκε τὴν Πέμπτη, 25 Νοεμβρίου 2010 ὁ Ἀγγλικανὸς Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας κ. Ρόουαν Οὐίλλιαμς.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συνάντησης ἔγιναν οἱ ἑξῆς δηλώσεις:

Πρόεδρος: Χαίρομαι ἰδιαίτερα πὸν σᾶς συναντῶ. Παρακολουθῶ τὸ ἔργο τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας σὲ μία περίοδο πὸν ὑπάρχουν πολλὰ κοινωνικὰ προβλήματα, μὲ πολλοὺς ἀνθρώπους πὸν ὑποφέρουν καὶ ἰδιαίτερα μὲ αὐτοὺς πὸν προσπαθοῦν νὰ βροῦν μοῖρα στὸν ἥλιο.

Χαίρομαι πὸν οἱ σχέσεις μὲ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι πολὺ καλές. Ἔχουμε μερικὰ θέματα πὸν πρέπει νὰ ἐπιλυθοῦν καὶ οἱ ἐκπρόσωποί μας εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὰ ἐπιλύσουν.

Πρέπει ἐπίσης νὰ σᾶς ἐκφράσω τὸ θαυμασμό μου γιὰτὶ ἀσχολεῖστε μ' ἓναν συγγραφέα πὸν ἀγαπῶ πάρα πολὺ καὶ τὸν διαβάω συνεχῶς: τὸν Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι.

Σᾶς καλωσορίζω ἀκόμη μία φορὰ.

Ἀρχιεπίσκοπος Καντέρβουρι Dr. R. Williams: Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε, σᾶς εὐχαριστῶ πὸν μᾶς διαθέτετε τὸν χρόνο σας.

Ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη χαρὰ γιὰ μένα πὸν βρίσκομαι στὴν Ἑλλάδα καὶ εἶναι ἡ πρώτη μου ἐπίσκεψιν ἐδῶ. Ἦλπιζα ὅμως ἐπὶ σειρά ἐτῶν ὅτι θὰ μποροῦσα νὰ ἀνταποκριθῶ θετικὰ στὴν πρόσκλησιν πὸν μοῦ ἀπῆλυθη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ αὐτὴ ἡ συγκυρία εἶναι πολὺ σημαντικὴ καὶ γιὰ τὶς δύο χώρες μας, δεδομένων τῶν προκλήσεων ποὺ ἀντιμετωπίζουν.

Ἐξάλλου, ὅπως προεῖπα, ἡ Ἐκκλησία ἐδῶ αὐτὴ τὴ στιγμή ἀντιμετωπίζει μὲ καινοτόμους τρόπους τὴν πενία καὶ τὰ ἄλλα κοινωνικὰ προβλήματα καὶ θὰ θέλαμε νὰ συνεργαστοῦμε καὶ νὰ ἀνταλλάξουμε ἀπόψεις.

Βατικανὸ

Ἐκκλήση τοῦ Πάπα στοὺς μουσουλμάνους

Ἐκκλήση πρὸς τὶς μουσουλμανικὲς χώρες νὰ ἐγγυηθοῦν τὴν ἀνεξιθρησκεία σὲ ὅλους τοὺς κατόικους τοὺς ἀπύθουνε στὶς 12.11.2010 ὁ Πάπας

Βενέδικτος. Σύμφωνα μὲ τὸν ἴδιο, ὁ διάλογος μετὰ τῶν θρησκειῶν δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδώσει καρπούς, ἂν δὲν βασίζεται στὸν ἀμοιβαῖο σεβασμὸ καὶ τὴ δυνατότητα ὅλων νὰ ἐκτελοῦν ἐλεύθερα τὰ θρησκευτικὰ τοὺς καθήκοντα. «Ὁ διάλογος καὶ ὁ σεβασμὸς ἀπαιτοῦν ἀμοιβαιότητα σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς», εἶπε ὁ Προκαθήμενος τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος καταδίκασε τὴ χρήση βίας στὸ ὄνομα τῆς θρησκείας. Ἡ ἔννοια τῆς «ἀμοιβαιότητας» χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὸ Βατικανό, προκειμένου νὰ ζητήσῃ τὴ θρησκευτικὴ ἐλευθερία τῶν χριστιανῶν στὰ μουσουλμανικὰ κράτη, ὅπως στὴν περίπτωση τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΤΟΥΣ

Περιεχόμενα Περιοδικού «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τοῦ Τόμου ΠΖ' (2010)

Ἐπιμέλεια: Βασίλειος Δ. Τζέροπος, Δρ. Θ.

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Σελ. 4, 68, 148, 228, 292, 388, 452, 516, 612, 724, 816, 836.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ

Σελ. 5, 149, 613.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Περὶ τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων, σελ. 69. Θεολογικὴ θεώρηση τῆς οικονομικῆς κρίσεως, σελ. 150. Περὶ τοῦ Ταμείου Ἀλληλεγγύης, σελ. 233. Περὶ ἀποδόσεως τῶν Λειτουργικῶν Κειμένων εἰς τὴν Νεοελληνικὴν, σελ. 389. Ἡ Ἐκκλησία ἀπέναντι στὴ σύγχρονη κρίση, σελ. 837.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, Συγκαρτηρῆσις ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πατριάρχην τῶν Σέρβων σελ. 73. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Συλλυπητήριον Μήνυμα πρὸς τὸν Πατριάρχην Μόσχας κ. Κύριλλο σελ. 234. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Συλλυπητήριον Τηλεγράφημα πρὸς τὸν Πρόσβυν τῆς Πολωνίας σελ. 235. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Συλλυπητήριον ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μητροπολίτη Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ. Σάββα σελ. 236. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἐπιστολὴ Συμπαραστάσεως πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας γιὰ τὸ τρομοκρατικὸ χτύπημα (18.8.2010), σελ. 521. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἐπιστολὴ Συμπαραστάσεως πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας γιὰ τὴν πυρκαγιάν (10.8.2010), σελ. 522. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος**

κ. Ἱερωνύμου, Ἐπιστολὴ Συμπαραστάσεως πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κιέβου καὶ πάσης Οὐκρανίας γιὰ τὸ τρομοκρατικὸ χτύπημα (10.8.2010), σελ. 523. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Πρὸς τὴν Πρεσβείαν τῆς Χιλῆς στὴν Ἀθήνα σελ. 725. **Γεωργίου Κρίππα**, Πρὸς τὸν Συνήγορον τοῦ Πολίτη περὶ τοῦ μαθήματος τῶν Θεοσκευτικῶν 726. **Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου**, Στὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον γιὰ ταχεῖα ἀνάρρωση, σελ. 840. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Εὐχαριστήριος Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, σελ. 841.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις 2009, σελ. 7. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα (2009), σελ. 9. Πρὸς τοὺς Ἱεροσπουδαστὰς γιὰ τὴν Ἱερατικὴν Κλήσιν σελ. 71. **Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου**, Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα σελ. 229. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἀναστάσιμον Μήνυμα σελ. 231. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Μήνυμα στὴν Ἡμερίδα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ ἔργου (3.6.2010), σελ. 453. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Γιὰ τὴν Παγκόσμια Ἡμέρα Περιβάλλοντος (5.6.2010), σελ. 455. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Γιὰ τὴν Παγκόσμια Ἡμέρα κατὰ τῶν Ναρκωτικῶν (23.6.2010), σελ. 456. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Εἰς τὸ ἸΒ' Πανελλήνιον Λειτουργικὸν Συνέδριον (28.10.2010), σελ. 615. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλά-**

δος κ. Ίερωνόμου, Φτώχεια και Κοινωνικός Ἀποκλεισμός, σελ. 842.

ΕΓΚΥΚΛΙΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Περὶ τῆς μὴ ἐκτυπώσεως Ἱερῶν Συμβόλων καὶ Εἰκόνων εἰς ἀγγελτήρια ἐκκλησιαστικῶν συνάξεων» σελ. 391.

ΟΜΙΛΙΑΙ - ΛΟΓΟΙ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ίερωνόμου, Εἰσήγηση στὴν Ἐκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας (18.12.2009), σελ. 11. **Σεβ. Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου**, Χαιρετισμὸς στὸ ΣΤ΄ Πανρωσικὸ Συνέδριο (Μόσχα, 25-26.11.2009), σελ. 16. **Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου**, Προσφώνησις πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον (Ἱ. Ναὸς Ὑπαπαντῆς, Καλαμάτα, 2.2.2010), σελ. 74. Ἀντιφώνησις **Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου**, (Ἱ. Ν. Ὑπαπαντῆς, Καλαμάτα, 2.2.2010), σελ. 78. **Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου**, Καθ' ὁδὸν πρὸς ἓνα οἰκολογικὸν πολιτισμὸν (Ὁμιλία στὸ Τ.Ε.Ι. Καλαμάτας, 1.2.2010), σελ. 81. **Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου Ἱεροθέου**, Ἡ θεολογία τῶν εἰκόνων (Ὁμιλία κατὰ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας Ἱ. Ν. Ἁγίου Διονυσίου Ἀθηνῶν, 21.2.2010), σελ. 153. **Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου**, Ὁ ρόλος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὴν ἀντιμετώπιση τῆς παγκοσμίου οἰκολογικῆς κρίσεως (Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, 3.2.2010), σελ. 237. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ίερωνόμου**, Εἰσήγηση πρὸς τὴν Ἱερά Συνδοκὴ τῆς Ἱεραρχίας (Ἐκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι., 26.3.2010), σελ. 243. **Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου**, Ἀποτέφρωση Νεκρῶν: πρόκληση ποιμαντικῆς εὐθύνης καὶ μαρτυρίας (Εἰσήγηση στὴν Ἐκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 11.5.2010), σελ. 392. **Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίας**, Τρόποι Κατηχήσεως τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας στὸ σύγχρονο γίνεσθαι (Εἰσήγηση στὴν Ἐκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 12.5.2010), σελ. 405. **Σεβ. Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου**, Περὶ τῆς ἄρσεως τοῦ ἐπιτιμίου ἀκοινωνησίας εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην κ. Νικόδημον Γκατζιρούλην (Εἰσήγηση στὴν Ἐκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 12.5.2010), σελ. 410. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ίερωνόμου**, Εἰσήγηση στὴν Ἐκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι. (21.6.2010), σελ. 458. **Σεβ. Μη-**

τροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Βασιλείου, Εἰσήγηση ἐπὶ τῶν Κανονισμῶν (Ἐκτακτὴ Σύγκληση Ι.Σ.Ι., 22.6.-2010), σελ. 459. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ίερωνόμου**, Ὁμιλία ἐπὶ τῇ ἀναγορεύσει [του] εἰς ἐπίτιμον Διδάκτορα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (6.7.2010), σελ. 524. **Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Κ. Παπαθανασίου**, Ὁμιλία κατὰ τὸν Πανηγυρικὸ Ἐσπερινὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὸν Ἱερὸ Βράχο τοῦ Ἀρείου Πάγου (29.6.2010), σελ. 529. **Σπυρίδωνος Κοντογιάννη**, Ὑδωρ Ζῶν. Ὁ κατηχητικὸς λόγος τῆς Ἐκκλησίας σήμερα, σελ. 766. **Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἁλμυροῦ κ. Ἰγνατίου**, Σκοποὶ καὶ προοπτικὲς λειτουργίας τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, σελ. 845.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Βλασίου Φειδᾶ, Προσκυνηματικὲς περιηγήσεις: Ἱστορικὴ ἐξέλιξη καὶ σύγχρονες προοπτικὲς (Α' Πανελλήνιο Συνέδριο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, Ζάκυνθος, 13-15.11.2009), σελ. 19. **Γεωργίου Κούρη**, Καταληκτικὸς χαιρετισμὸς Περὶ τῶν προσκυνηματικῶν περιηγήσεων (Α' Πανελλήνιο Συνέδριο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, Ζάκυνθος, 13-15.11.2009), σελ. 26. **Μεγάλου Πρωτοπρεσβυτέρου (Οἰκ. Πατριαρχείου) Γεωργίου Τσέτσι**, Ἡ εἰδοποιὸς διαφορὰ μεταξὺ προσκυνήματος καὶ θρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ (Α' Πανελλήνιο Συνέδριο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, Ζάκυνθος, 13-15.11.2009), σελ. 90. **Ἀλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου**, Ἡ καλλιέργεια τοῦ προσκυνηματικοῦ πνεύματος καὶ οἱ σύγχρονοι ποιμαντικοὶ προβληματισμοί (Α' Πανελλήνιο Συνέδριο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, Ζάκυνθος, 13-15.11.2009), σελ. 99. **Πρωτοπρεσβυτέρου Γερασίμου Ζαμπέλη**, Οἱ Προσκυνηματικὲς Περιηγήσεις στὴν Ἱερά Μητρόπολη Λευκάδος καὶ Ἰθάκης (Α' Πανελλήνιο Συνέδριο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, Ζάκυνθος, 13-15.11.2009), σελ. 105. **Πρωτοπρεσβυτέρου Παναγιώτη Καποδίστρια**, Τὰ Ἐπτάνησα ὡς Πανορθόδοξοι Προσκυνηματικοὶ Προορισμοί. Ζάκυνθος, Ἱστορία-Παραδόσεις (Α' Πανελλήνιο Συνέδριο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, Ζάκυνθος, 13-15.11.2009), σελ. 108. **Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμπετοῦ κ. Δανιὴλ**, Ἡ συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων Κληρικῶν εἰς τὸν Διαφωτισμὸν καὶ εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν (Πεντέλη, 5.11.2009), σελ. 158. **Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου**, Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ (Πεντέλη, 5.11.2009), σελ. 166. **Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Νεότητος**, Ἡ Συνδοκὸς τῶν Ἐφήβων, σελ. 174. **Πρωτοπρεσβυτέρου Ἰωάννη Δ. Βεργέζου**, Ἁγιος Ἰωάννης ὁ Ρῶσος (Ὁμιλία στὸ Α' Πανελλήνιο

Συνέδριο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, Ζάκυνθος, 13-15.11.2009), σελ. 245. **Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Φανεροῦ**, Προσκυνηματικὲς ἐμπειρίες ἀπὸ τὸ πανελλήνιο προσκόνημα στὴν Παναγία μας τῆς Τήνου (Ὁμιλία στὸ Α΄ Πανελλήνιο Συνέδριο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, Ζάκυνθος 13-15.11.2009), σελ. 249. **Νικολάου Γ. Πολίτη**, Οἱ ἐπιστῆμες τοῦ ποσοῦ καὶ ἡ θεολογία (Εἰσήγηση σὲ Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Εὐρωπαϊκῶν θεμάτων, 5.11.2009), σελ. 252. **Μάρως Κ. Παπαθανασίου**, Ἀπὸ τὸν κύκλο στὴν ἔλλειψη: Φιλοσοφία, θεολογία καὶ ἐπιστήμη (Εἰσήγηση στὴν Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, Πεντέλη 5.11.2009), σελ. 413. **Ἐμμανουὴλ Ἀ. Πάσχου**, Βυζαντινὴ Ἀστρονομία (Εἰσήγηση στὴν Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, Πεντέλη 5.11.2009), σελ. 424. **Γεωργίου Κοντοπούλου**, Ἡ μελλοντικὴ ἐξέλιξη τοῦ Σύμπαντος (Εἰσήγηση στὴν Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, Πεντέλη, 5.11.2009), σελ. 479. **Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου**, Ἡ ἐμφάνιση καὶ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου σήμερα (Εἰσήγηση στὴν Ἡμερίδα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, Πεντέλη, 4.6.2010), σελ. 485. **Ἀλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου**, Ἡ γλώσσα ἐπικοινωνίας τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο (Εἰσήγηση στὴν Ἡμερίδα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, Πεντέλη, 4.6.2010), σελ. 490. **Γεωργίου Ν. Φίλια**, Ἐρωτήματα ὡς πρὸς τὴ Λατρεία (Εἰσήγηση στὴν Ἡμερίδα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, Πεντέλη, 4.6.2010), σελ. 616. **Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου**, Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ οἱ ἄλλοι (ἐτερόδοξοι, σχισματικοί, ἀδιάφοροι, ἀγνωστιστὲς καὶ μετανάστες) (Εἰσήγηση στὴν Ἡμερίδα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, Πεντέλη, 4.6.2010), σελ. 757. Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, Ἔγκρισις Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, 850. **Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπεισῶν, καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ**, Περιουσία καὶ οἰκονομικὰ τῆς Ἐκκλησίας, 852. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Χαιρετισμὸς στὸ Συνέδριο τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων, 858. **Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου**, Χαιρετισμὸς στὸ Συνέδριο τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων, 860. **Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμόνης κ. Εὐαγγέλου Βενιζέλου**, Χαιρετισμὸς στὸ Συνέδριο τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων, 862. **Ἀρχηγοῦ ΓΕΕΘΑ Πτεράρχου κ. Ἰωάννου Γιάγκου**, Χαιρετισμὸς στὸ Συνέδριο τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων, 865.

Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέεσσης, Πέλλης, καὶ Ἀλωπίας κ. Ἰωάνν, Τὸ ὑπὸ ἔκδοσιν Στρατιωτικὸν Εὐχολόγιον, 867.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ὁ Ἑορτασμὸς τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Φωτίου (Πεντέλη 5.2.2010), σελ. 85. **Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀβύδου κ. Κυρίλλου**, Ὁ Ἱερὸς Φώτιος καὶ τὸ Πρωτεῖον τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης (Ἀπόσπασμα Εἰσηγήσεως, Πεντέλη 5.2.2010), σελ. 88. Ἐκλογὲς Μητροπολιτῶν καὶ Βοηθῶν Ἐπισκόπων (Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, 10.5.2010), σελ. 293. Δεύτερη ἔκτακτη συνεδρία τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, 11.5.2010), σελ. 296. Τρίτη ἔκτακτη συνεδρία τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, 12.5.2010), σελ. 298. Βιογραφικὸ Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρου Δικαίου, σελ. 300. Βιογραφικὸ Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ κ. Κυρίλλου Μισιακούλη, σελ. 302. Βιογραφικὸ Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννου Τασιᾶ, σελ. 303. Βιογραφικὸ Σημείωμα τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Τανάγρας κ. Πολυκάρπου Χρυσικοῦ, σελ. 304. Βιογραφικὸ Σημείωμα τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Φωτικῆς κ. Διονυσίου Σιφναίου, σελ. 305. Εἰσήγηση τοῦ **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου** πρὸς τὴν Ἐκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι., σελ. 306. **Σεβ. Μητροπολίτου Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσεβίου**, Ἡ εἰκόνα τοῦ Φιλανθρωπικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Ἔργου τῆς Ἐκκλησίας σήμερα (Εἰσήγηση στὴν Ἐκτακτὴ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 11.5.2010), σελ. 308. **Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου**, Ἐνδογενῆ καὶ ἔξωγενῆ προβλήματα τῆς Ἱερατικῆς Διακονίας σὴ σημερινὴ κοινωνία (Εἰσήγηση στὴν Ἐκτακτὴ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 11.5.2010), σελ. 318. **Ἐμ. Δανέζη**, Θεολογικὴ Σκέψη καὶ Σύγχρονη Ἐπιστημονικὴ Γνώση (Περίληψη Εἰσηγήσεως στὴν Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, Πεντέλη 5.11.2009), σελ. 347. **Σεβ. Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ κ. Κυρίλλου**, Λόγος Ἐνθρονιστήριος (Ἰ. Ναὸς Ἁγ. Δημητρίου Κηφισιάς, 8.6.2010), σελ. 465. **Σεβ. Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρου**, Ἐνθρονιστήριος Λόγος (Ἰ. Ναὸς Εὐαγγελισμοῦ Ἰλίου, 9.6.2010), σελ. 471. **Σεβ. Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννου**, Ἐπιβατήριος Λόγος (Λαγκαδᾶς, 29.5.2010), σελ. 475. Συγκρότησις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου. Συνοδικὴ Περίοδος 154^η (1.9.2010-31.8.2011), σελ. 517. Οἱ Ἔργασίες τῆς Ι.Σ.Ι.

τῆς 5.10.2010, σελ. 728. Οἱ Ἔργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 6^{ης}, 7^{ης} καὶ 8^{ης} Ὀκτωβρίου 2010, σελ. 730. Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (8.10.2010), σελ. 732. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Προσφώνησις ἐνώπιον τοῦ σώματος τῆς Ἱεραρχίας (5.10.2010), σελ. 733. **Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ**, Ἀντιφώνησις κατὰ τὴν Τακτικὴ Σύγκλησιν τῆς Ι.Σ.Ι. (5.10.2010), σελ. 737. **Σεβ. Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίσσης κ. Παύλου**, Τὰ αἷτια τῆς σύγχρονης ποικιλόμορφης κρίσις (Εἰσήγησις ἐνώπιον τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 6.10.2010), σελ. 738. **Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου**, Ἡ Ἐκκλησία ὡς ἐλπίδα καὶ ἐνότητα τῆς κοινωνίας καὶ ὡς νοηματοδότησις τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου (Εἰσήγησις ἐνώπιον τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ὀκτώβριος 2010), σελ. 747.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

Ἐπίσκεψις τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος: Κωνσταντίνου Χολέβα, Ἐπίσημη ἐπίσκεψις τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος (7-14.12.2009), σελ. 28. **Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου**, Ἀντιφώνησις κατὰ τὴν ἐπίσημη ὑποδοχή-δοξολογία (Ἱ.Μ. Ἀσωμάτων Πετρακῆ, 7.12.2009), σελ. 30. **Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου**, Προσφώνησις κατὰ τὴν πανηγυρικὴ συνεδρίασις τῆς Δ.Ι.Σ. (7.12.2009), σελ. 32. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Προσφώνησις στὸ Συλλεῖτουργο τῶν Προκαθημένων (Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, Ἀθήνα, 13.12.2009), σελ. 35. **Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου**, Ἀντιφώνησις στὸ Συλλεῖτουργο τῶν Προκαθημένων (Ἱ. Ν. Ἁγ. Διονυσίου

Ἀρεοπαγίτου, Ἀθήνα, 13.12.2009), σελ. 37. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ὁμιλία κατὰ τὸ Ἐπίσημο Γεῦμα τῆς Ἱεραῆς Συνόδου (Ἀθήνα, 13.12.2009), σελ. 41. **Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου**, Πρόποσις στὸ Ἐπίσημο Γεῦμα (13.12.2009), σελ. 43.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, Ὑπόμνημα πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς κ. Jose Manuel Baroso (Βρυξέλλες, 19.7.2010), σελ. 535.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Σεβ. Μητροπολίτου Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου κ. Δημητρίου, Περὶ Ἑσυχαστηρίων (Γουμένισσα-Ἀθήνα, Ἰανουάριος 2010), σελ. 115. **Θεοδώρου Δ. Παπαγεωργίου**, Ἰσχύς τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ν. 3250/1924 Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3.9.1924 Ν.Δ/τος περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων, σελ. 177. **Θεοδώρου Δ. Παπαγεωργίου**, Τυπικὴ τακτοποίηση καὶ δημιουργία ἐλλειπόντων Τίτλων Ἰδιοκτησίας γιὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀκίνητα (ἄρθρα 7 τοῦ ν. 3800/1957 καὶ 88 τοῦ ἄ.ν. 2200/1940), σελ. 349. **Παναγιώτου Ἱ. Μπούμπη**, Ἡ κατάργησις τοῦ ὄρκου, σελ. 430.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ-ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Σελ. 45, 133, 181, 260, 356, 495, 539, 619, 772, 876.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ-ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Σελ. 48, 134, 214, 274, 373, 443, 499, 594, 704, 817, 892.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Σελ. 50, 135, 216, 276, 376, 445, 501, 600, 706, 822, 896.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Σελ. 62, 143, 223, 285, 383, 447, 510, 608, 719, 830, 906.